

Government
of Canada

Gouvernement
du Canada

Canada

เสียงในความเสี่ยง

คู่มือของประเทศ
แคนาดา
ในการส่งเสริม
สนับสนุน

นักปกป้องสิทธิ
มนุษยชน

เอกสารนี้ยังได้จัดทำเป็นภาษาอังกฤษ ฝรั่งเศส สเปน อารบิก จีน และรัสเซีย

ข้อมูลในสิ่งพิมพ์หรือผลิตภัณฑ์นี้อาจนำมาทำซ้ำทั้งหมดหรือบางส่วน และด้วยวิธีการใดๆ ก็ได้ เพื่อวัตถุประสงค์ส่วนบุคคลหรือสาธารณะที่ไม่เกี่ยวกับการค้า โดยไม่มีค่าใช้จ่าย หรือการขออนุญาตเพิ่มเติม นอกเสียจากว่าจะมีการระบุไว้เป็นอย่างอื่น ห้ามมิให้มีการทำซ้ำหรือจำหน่ายเพื่อการค้า นอกจากนี้จะมีการอนุญาตอย่างเป็นลายลักษณ์อักษรจากกระทรวงกิจการระหว่างประเทศของแคนาดา (Global Affairs Canada)

สำหรับข้อมูลเพิ่มเติม โปรดติดต่อ

Global Affairs Canada
125 Sussex Drive
Ottawa, ON K1A 0G2
Canada

หมายเลขโทรศัพท์

1-800-267-8376 (ไม่เสียค่าใช้จ่ายภายในประเทศแคนาดา)
613-944-4000 (สำหรับในเมืองหลวงและนอกประเทศแคนาดา)

หากท่านเป็นบุคคลที่สูญเสียการได้ยินหรือการได้ยินบกพร่อง หรือมีความบกพร่องทางการพูดและใช้โทรศัพท์ข้อความ ท่านสามารถเข้าถึงบริการ TTY ได้ในระหว่างเวลา 09.00 – 17.00 น. ตามเวลาเขตตะวันออก (Eastern Time) ที่หมายเลขโทรศัพท์ 613-944-9136 (เฉพาะในประเทศแคนาดาเท่านั้น)

เว็บไซต์: www.international.gc.ca

อีเมล: info@international.gc.ca

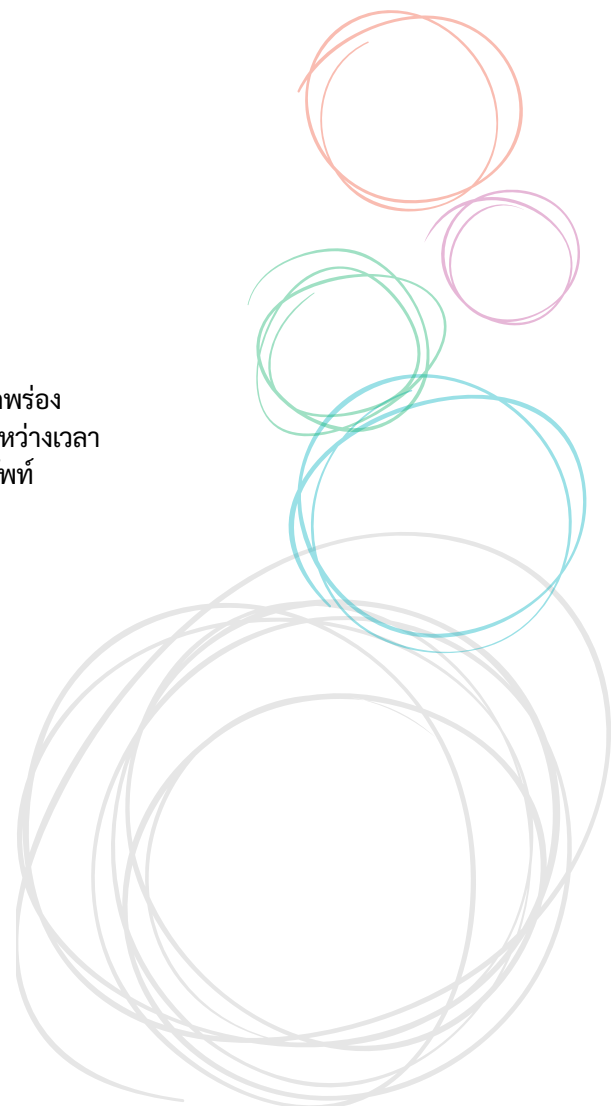
© Her Majesty the Queen in Right of Canada, 2022

ฉบับพิมพ์:

FR5-110/2019Tha
978-0-660-44553-3

ฉบับ PDF:

FR5-110/2019Tha-PDF
978-0-660-44552-6

สารบัญ

บทนำ.....	1	3.8 การทำงานร่วมกับผู้ดำเนินการหลักทั้งในระดับภูมิภาคและระหว่างประเทศ	18
1 บริบททางสิทธิมนุษยชน	3	3.9 การเข้าร่วมการพิจารณาคดีและการไต่สวนและการเข้าเยี่ยมนักปกป้องสิทธิมนุษยชนที่ถูกควบคุมตัว	19
1.1 ใครคือนักปกป้องสิทธิมนุษยชน	3	3.10 การประกาศแถลงการณ์สาธารณะและการใช้ช่องทางโซเชียลมีเดีย	19
1.2 บทบาทของนักปกป้องสิทธิมนุษยชนในการทำให้สิทธิมนุษยชนนั้นดีขึ้น	3	3.11 การสนับสนุนความต้องการในการช่วยเหลือฉุกเฉิน	20
1.3 ความเสี่ยงและภัยคุกคามที่นักปกป้องสิทธิมนุษยชนต้องประสบ	4	3.12 การส่งเสริมการค้าเงินธุรกิจด้วยความรับผิดชอบ	21
1.4 กรอบการทำงานระหว่างประเทศ.....	5		
2 แนวทางของประเทศแคนาดาในการสนับสนุนนักปกป้องสิทธิมนุษยชนระหว่างประเทศ	8	4 กรณีเฉพาะต่างๆ ที่มีประเทศแคนาดาเป็นแกนสำคัญ	23
2.1 การทำงานผ่านสถาบันพหุภาคี.....	8	4.1 นักปกป้องสิทธิมนุษยชนชาวแคนาดา	23
2.2 การขับเคลื่อนการส่งเสริมสนับสนุนให้ก้าวหน้าผ่านความสัมพันธ์แบบทวิภาคีของประเทศแคนาดา ..	10	4.2 นิติบุคคลสัญชาติแคนาดา	23
2.3 การใช้ประโยชน์จากการสร้างพันธมิตรและการเสริมสร้างศักยภาพ รวมทั้งผ่านการให้ทุนสนับสนุน... ..	10	4.3 การขอลี้ภัยในประเทศแคนาดา	24
2.4 การส่งเสริมการค้าเงินธุรกิจด้วยความรับผิดชอบ.. ..	11	5 การบังคับใช้	25
3 แนวปฏิบัติเพื่อสนับสนุนนักปกป้องสิทธิมนุษยชนสำหรับสำนักงานของคณะผู้แทนในต่างประเทศ	12	6 บทต่อท้าย	27
3.1 การกำหนดขอบเขต การรวบรวมข้อมูลและการรายงาน	14	6.1 นักปกป้องสิทธิมนุษยชนสตรี	27
3.2 การสร้างความสัมพันธ์ การติดต่ออย่างสม่ำเสมอและการแลกเปลี่ยนข้อมูลกับนักปกป้องสิทธิมนุษยชน	15	6.2 นักปกป้องสิทธิมนุษยชนเพื่อผู้ที่มีความหลากหลายทางเพศ	29
3.3 การเพิ่มความสนใจให้กับนักปกป้องสิทธิมนุษยชน	16	6.3 นักปกป้องสิทธิมนุษยชนชนพื้นเมืองดั้งเดิม	32
3.4 การยอมรับคุณค่าของความพยายามด้วยการมอบรางวัล	16	6.4 นักปกป้องสิทธิในพื้นที่ดินและสิ่งแวดล้อม	33
3.5 การเสริมสร้างศักยภาพและการจัดหาทุนสนับสนุนให้แก่นักปกป้องสิทธิมนุษยชน	17	6.5 นักปกป้องสิทธิผู้พิการ	35
3.6 การอุปถัมภ์เครือข่ายสนับสนุนนักปกป้องสิทธิมนุษยชนที่มีประสิทธิภาพ	17	6.6 นักปกป้องสิทธิมนุษยชนที่เป็นเยาวชน	36
3.7 การให้หน่วยงานท้องถิ่นเข้ามามีส่วนร่วม	17	6.7 นักปกป้องสิทธิมนุษยชนด้านเสรีภาพในการนับถือศาสนาและความเชื่อ	38
		6.8 นักข่าว	40
		6.9 นักปกป้องสิทธิมนุษยชนในบริบทออนไลน์และดิจิทัล	43
		ภาคผนวก ก: ข้อพิจารณาด้านความเป็นส่วนตัว	47
		ภาคผนวก ข: แนวปฏิบัติที่มีอยู่แล้วเกี่ยวกับนักปกป้องสิทธิมนุษยชน... ..	49

บทนำ

ชาวแคนาดาให้ความสำคัญกับเรื่องสิทธิมนุษยชนเป็นอย่างมาก พวกเขาคาดหวังว่า รัฐบาลของพวกเขา จะช่วยให้มีการเคารพสิทธิมนุษยชนทั้งในประเทศของตนและในที่อื่นๆ ทั่วโลก

การส่งเสริมการเคารพสิทธิมนุษยชนเป็นหัวใจหลักของความสัมพันธ์และนโยบายระหว่างประเทศของแคนาดา ประเทศแคนาดาทำงานทั้งในระดับพหุภาคีและทวิภาคีผ่านการค้าระหว่างประเทศ การพัฒนา และการช่วยเหลือด้านกงสุล เพื่อสร้างความเข้มแข็งให้กับระเบียบระหว่างประเทศที่ยึดโยงกับกฎเกณฑ์ที่คุ้มครองหลักสิทธิมนุษยชนสากล ประชาธิปไตย และการเคารพในหลักนิติธรรม รัฐบาลแคนาดาดำเนินการเพื่อให้บรรลุจุดประสงค์เหล่านี้ โดยทำงานอย่างใกล้ชิดกับรัฐบาลอื่นๆ ขนพื้นเมืองดั้งเดิม ภาคประชาสังคม องค์กรระหว่างประเทศ และภาคเอกชน ประเทศแคนาดาจะยังคงแสวงหาช่องทางส่งเสริมและปกป้องหลักสิทธิมนุษยชนสากล และสนับสนุนผู้ที่ทำงานให้เกิดสิ่งเหล่านี้ขึ้น บุคคลทุกคนต้องได้รับการคุ้มครองจากกฎหมายอย่างเท่าเทียม รวมทั้งสิทธิอันเป็นสากลที่สามารถมีเสรีภาพในการแสดงความคิดเห็นและการแสดงออก การชุมนุมโดยสงบ และการสมาคมทั้งในพื้นที่ออนไลน์และออฟไลน์

ประเทศแคนาดาตระหนักดีว่า บทบาทสำคัญของนักปกป้องสิทธิมนุษยชนในการคุ้มครองและส่งเสริมหลักสิทธิมนุษยชนและการสร้างเข้มแข็งให้กับหลักนิติธรรมนั้นมักจะทำให้พวกเขา ครอบครัวยุ และชุมชน

ของพวกเขา รวมทั้งองค์กรหรือการเคลื่อนไหวที่พวกเขาเป็นผู้แทนตกอยู่ในความเสี่ยงอันใหญ่หลวงอยู่บ่อยครั้ง ประเทศแคนาดามีธรรมเนียมปฏิบัติที่ชัดเจนในการส่งเสริมบุคคลผู้กล้าหาญเหล่านี้จากชุมชนต่างๆ ทั่วโลก เพราะพวกเขาติดตามรัฐบาลและบริษัทต่างๆ ให้รับผิดชอบและรักษาไว้ซึ่งการเคารพในหลักสิทธิมนุษยชน พวกเขาเหล่านี้คือบุคคลที่ยืนหยัดเพื่อผู้ที่ต้องประสบกับการเลือกปฏิบัติ และบ่อยครั้งกลับตกอยู่ในอันตรายเสียเอง

คู่มือการสนับสนุนนักปกป้องสิทธิมนุษยชนของประเทศแคนาดาเป็นถ้อยแถลงอันเด่นชัดถึงพันธสัญญาของประเทศแคนาดาต่อการสนับสนุนงานที่มีความสำคัญใหญ่หลวงของนักปกป้องสิทธิมนุษยชน คู่มือนี้วางหลักการทำงานของประเทศแคนาดาและนำเสนอคำแนะนำที่ปฏิบัติได้จริงแก่เจ้าหน้าที่ที่ประจำการอยู่ในต่างประเทศและในสำนักงานใหญ่ เพื่อส่งเสริมการเคารพและสนับสนุนนักปกป้องสิทธิมนุษยชน คณะผู้แทนควรทำอย่างดีที่สุดเพื่อนำแนวทางปฏิบัติเหล่านี้ไปใช้ โดยตระหนักว่า แต่ละวิธีการควรปรับใช้ให้เหมาะสมกับบริบทและสภาพการณ์แวดล้อมในท้องถิ่น รวมทั้งตอบสนองความต้องการของนักปกป้องสิทธิมนุษยชนแต่ละคน บทที่ 4 ของคู่มือนี้นำเสนอคำแนะนำอย่างละเอียดสำหรับสำนักงานของคณะผู้แทนทางการทูตของประเทศแคนาดา

คู่มือนี้สะท้อนให้เห็นถึงประสบการณ์ผ่านกาลเวลาของผู้แทนประเทศแคนาดาที่ทำงานสนับสนุนนักปกป้อง

สิทธิมนุษยชนทั่วโลก และได้รับข้อมูลจากการทำงาน และคำแนะนำขององค์กรภาคประชาสังคมต่างๆ ของประเทศแคนาดา คู่มือฉบับปี 2559 ได้มีการปรับปรุงข้อมูลให้เห็นถึงนโยบายต่างประเทศแบบสตรีนิยมของประเทศแคนาดา รวมทั้งความเข้าใจที่ว่า นักปกป้องสิทธิมนุษยชน โดยเฉพาะผู้หญิงและผู้มีความหลากหลายทางเพศมีอัตลักษณ์ที่ทับซ้อนกัน (อาทิ เชื้อชาติ อายุ ความพิการ ชาติพันธุ์ ศาสนา เพศวิถี และอัตลักษณ์ทางเพศ) และต้องประสบกับการเลือกปฏิบัติ การข่มขู่ และการลุดทอนความสำคัญในรูปแบบที่หลากหลายและอาจเกิดขึ้นพร้อมกัน คำแนะนำที่เฉพาะเจาะจงได้ถูกพัฒนาขึ้นเพื่อให้เกิดความตระหนักที่ดียิ่งขึ้นถึงประสบการณ์อันหลากหลายของนักปกป้องสิทธิมนุษยชนที่ระบุตัวตนอยู่ในกลุ่มใดกลุ่มหนึ่งหรือมากกว่าหนึ่งกลุ่ม และประสบพบเจอกับการเลือกปฏิบัติในบริบทที่ต่างกันไป รวมทั้งนักปกป้องสิทธิมนุษยชนที่เป็นผู้หญิง ผู้มีความหลากหลายทางเพศ และชนพื้นเมืองดั้งเดิม นักปกป้องสิทธิในที่ดินและสิ่งแวดล้อม นักปกป้องสิทธิผู้พิการ นักปกป้องสิทธิที่เป็นเหยื่อชน นักปกป้องสิทธิเสรีภาพในการนับถือศาสนา และความเชื่อ สื่อมวลชน และนักปกป้องสิทธิมนุษยชนที่ทำงานในบริบทออนไลน์และดิจิทัล (ดูเพิ่มเติมได้ในบทที่ 7 – บทต่อท้าย) กลุ่มต่างๆ ที่กล่าวมานั้นเป็นเพียงบางส่วนเท่านั้น ไม่แบ่งแยกจากกันโดยสิ้นเชิง และไม่มีลำดับชั้น ขอแนะนำให้อ่านบทต่อท้ายแต่ละข้ออย่างเชื่อมโยงและเสริมกัน ร่วมกับคำแนะนำในเอกสารหลักนี้ โดยตระหนักว่า นักปกป้องสิทธิมนุษยชนมักมีอัตลักษณ์และประสบการณ์ที่หลากหลายและทับซ้อนกัน

คู่มือนี้สะท้อนให้เห็นถึง [นโยบายการให้ความช่วยเหลือสากลแบบสตรีนิยม](#) ของประเทศแคนาดาที่ตระหนักถึงความสำคัญอันเฉพาะเจาะจงในการสนับสนุนและคุ้มครองนักปกป้องสิทธิมนุษยชนสตรี รวมทั้ง [นโยบายสำหรับการร่วมมือกับภาคประชาสังคมเพื่อการช่วยเหลือสากลของประเทศแคนาดาตามแนวทางสตรีนิยม](#) ซึ่งตระหนักถึงความต้องการที่จะส่งเสริมให้เกิดสภาพแวดล้อมที่ปลอดภัยและเอื้อต่อภาคประชาสังคม รวมทั้งนักปกป้องสิทธิมนุษยชน องค์กรและเครือข่ายของผู้หญิง ผู้มีความหลากหลายทางเพศ และเยาวชน รวมทั้งผู้แทนกลุ่มชนพื้นเมืองดั้งเดิม คู่มือนี้ยังเสริมพลังให้กับความคาดหวังของรัฐบาลแคนาดาที่ว่า บริษัทสัญชาติแคนาดา

ที่ดำเนินกิจการในต่างประเทศจะมีความรับผิดชอบในการเคารพสิทธิมนุษยชน

แนวทางการสนับสนุนนักปกป้องสิทธิมนุษยชนของแคนาดานั้นตั้งอยู่บนพื้นฐานของค่านิยมหลักดังนี้

- สิทธิมนุษยชนนั้นเป็นสากลและไม่สามารถแยกออกจากบุคคลได้ ไม่สามารถแบ่งแยกได้ พึ่งพากัน และสัมพันธ์กัน
- หลักการไม่ก่อให้เกิดอันตราย: ความปลอดภัยและความเป็นส่วนตัวของนักปกป้องสิทธิมนุษยชนนั้นสำคัญที่สุด
- ความยินยอม: การกระทำใดๆ ที่เกี่ยวกับกรณีเฉพาะเจาะจง ควรได้รับการยินยอมที่เป็นอิสระ สมบูรณ์ และความยินยอมที่ได้รับการบอกกล่าวจากนักปกป้องสิทธิมนุษยชนผู้เป็นหัวใจของเรื่องในกรณีที่เป็นไปได้ หรือจากทางเลือกอย่างตัวแทนหรือครอบครัว

เป้าหมายสูงสุดคือการทำให้มั่นใจว่า ประเทศแคนาดาสามารถสนับสนุนอย่างมีประสิทธิภาพให้กับผู้ที่ทำงานเพื่อสิทธิมนุษยชนทั่วโลก โดยช่วยเหลือนักปกป้องสิทธิมนุษยชนให้เป็นผู้สนับสนุนที่ก่อให้เกิดประสิทธิผลยิ่งขึ้น ทำให้แน่ใจว่าพวกเขาสามารถทำงานในสภาพแวดล้อมที่ปลอดภัยและเอื้ออำนวย และคุ้มครองพวกเขาจากภัยอันตราย นักปกป้องสิทธิมนุษยชนช่วยปกป้องสิทธิมนุษยชนอันขาดไม่ได้และเป็นพื้นฐานของพวกเราทุกคน พวกเราจำเป็นต้องเป็นผู้ให้การสนับสนุนที่หนักแน่นแก่พวกเขาสืบต่อไป

1 บริบททางสิทธิมนุษยชน

นักปกป้องสิทธิมนุษยชนคือบุคคลที่กระทำการอันส่งเสริมหรือคุ้มครองสิทธิมนุษยชน

1.1 ใครคือนักปกป้องสิทธิมนุษยชน

คำว่านักปกป้องสิทธิมนุษยชน (Human Rights Defenders – HRDs) หมายถึงผู้ที่ทำการส่งเสริมหรือคุ้มครองสิทธิมนุษยชน ทั้งรายบุคคลและร่วมกับผู้อื่น ผ่านวิธีการทางสันติ อาทิ การบันทึกข้อมูลหรือการเรียกร้องให้กับการละเมิดหรือการประพฤติในทางที่ผิดของรัฐบาล หน่วยงานธุรกิจ บุคคลใดบุคคลหนึ่ง หรือกลุ่มใดกลุ่มหนึ่ง

การระบุตัวตนนักปกป้องสิทธิมนุษยชนนั้นดูจากประเด็นที่พวกเขาทำเป็นหลัก หลายคนไม่ได้ระบุตนเองตามนี้ พวกเขาเพียงเริ่มต้นจากเพียงความพยายามที่จะใช้สิทธิของตนเมื่อต้องประสบกับความทุกข์ยาก และได้มีบทบาทในงานด้านการส่งเสริมสนับสนุนหลังจากนั้น นักปกป้องสิทธิมนุษยชนเป็นคนที่มาจากภูมิหลังใดก็ได้ เช่น สมาชิกชุมชน ผู้นำชนพื้นเมืองดั้งเดิม คนงาน นักกิจกรรม นักเรียนนักศึกษา ผู้บริหารจากภาคธุรกิจ นักข่าว และผู้แฉเบาะแส พวกเขาสามารถเป็นนักปกป้องสิทธิมนุษยชนทั้งในบริบทที่เกี่ยวข้องและไม่เกี่ยวข้องกับการประกอบอาชีพ และสามารถทำงานผ่านการรับจ้างหรืออาสาสมัครก็ได้ การมีชื่อเสียงในทางที่ไม่ดีของบุคคลเหล่านั้นนั้นไม่นับเป็นประเด็น สิ่งสำคัญคือการกระทำและวิธีการที่บุคคลเหล่านั้นส่งเสริมสิทธิมนุษยชน

บางครั้งนักปกป้องสิทธิมนุษยชนทำงานเฉพาะเจาะจงเกี่ยวกับสิทธิบางประเภทหรือสิทธิของบุคคลใดบุคคลหนึ่งโดยเฉพาะ พวกเขาอาจแสวงหาการส่งเสริมและ

คุ้มครองสิทธิพลเมืองและการเมือง เช่นเดียวกับสิทธิทางเศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรม พวกเขาอาจส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิของกลุ่มบุคคลใดกลุ่มหนึ่ง อาทิ ผู้หญิง เด็ก กลุ่มผู้ที่มีความหลากหลายทางเพศ เลสเบี้ยน เกย์ ไบเซ็กชวล คนข้ามเพศ และคนสองเพศ (กลุ่มผู้ที่มีความหลากหลายทางเพศหรือ กลุ่ม LGBTI) ผู้พิการชนพื้นเมืองดั้งเดิม ผู้ลี้ภัย ผู้อพยพ และผู้พลัดถิ่นภายในประเทศ ผู้ที่นับถือศาสนา มีชาติพันธุ์ หรือใช้ภาษา ซึ่งเป็นส่วนน้อย หรือมุ่งเน้นเจาะจงไปที่หัวข้อใดหัวข้อหนึ่ง เช่น สิทธิแรงงาน หรือสิทธิที่เกี่ยวข้องกับที่ดิน การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม หรือธรรมาภิบาลในรูปแบบประชาธิปไตย เป็นต้น พวกเขาอาจแสดงความกังวลเกี่ยวกับประเด็นที่กำลังปรากฏขึ้น รวมทั้งเรื่องและเทคโนโลยีดิจิทัลและกิจกรรมออนไลน์ต่างๆ

นักปกป้องสิทธิมนุษยชนต้องทำกิจกรรมโดยสันติ บุคคลใดบุคคลหนึ่งหรือกลุ่มใดกลุ่มหนึ่งที่กระทำการโฆษณาชวนเชื่อ หรือยอมรับการกระทำที่เป็นความรุนแรงหรือเลือกปฏิบัติ รวมทั้งการสร้างแรงสนับสนุนด้วยความเกลียดชังและการปลุกปั่นให้เกิดความรุนแรงนั้นไม่อาจนับเป็นนักปกป้องสิทธิมนุษยชน

1.2 บทบาทของนักปกป้องสิทธิมนุษยชนในการทำให้สิทธิมนุษยชนนั้นดีขึ้น

นักปกป้องสิทธิมนุษยชนนั้นมีบทบาทสำคัญในการส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิมนุษยชนทั้งในระดับท้องถิ่น

ประเทศ ภูมิภาค และระหว่างประเทศผ่านการรวบรวม และเผยแพร่ข้อมูล เรียกร้องความสนใจในกรณีการละเมิด โดยรัฐต่อหน้าที่ในการส่งเสริมและเคารพสิทธิมนุษยชน และทำให้การละเมิดสิทธิมนุษยชนโดยผู้กระทำอื่นเป็นที่ เห็นเด่นชัด

นักปกป้องสิทธิมนุษยชนทำงานอยู่ในทุกส่วน ของโลก ทั้งในรัฐที่ถูกแบ่งแยกโดยความขัดแย้งด้วย กำลังทางอาวุธ และในรัฐที่มีเสถียรภาพ ในรัฐที่ไม่เป็น ประชาธิปไตย รวมทั้งรัฐที่ยึดถือหลักการประชาธิปไตย อย่างหนักแน่น และทั้งในเขตเศรษฐกิจที่กำลังพัฒนาหรือ พัฒนาแล้ว พวกเขายังดำเนินกิจกรรมในพื้นที่ระหว่าง พรมแดนด้วยกิจกรรมออนไลน์และดิจิทัล

งานของนักปกป้องสิทธิมนุษยชนสามารถนำมาซึ่ง ประโยชน์แก่ชุมชน จากการช่วยให้รัฐบาลแสดงความ รับผิดชอบมากขึ้น และต่อสู้กับกับการที่ผู้กระทำผิดไม่ ถูกลงโทษ ไปจนถึงการคุ้มครองชุมชนที่มีความเปราะบาง จากอันตรายและให้ความช่วยเหลือแก่เหยื่อ หรือการ

“

เมื่อใดที่นักปกป้องสิทธิมนุษยชนถูก คุกคามนั้นหมายความว่าหลักการของ องค์การสหประชาชาติกำลังถูกโจมตีด้วย นัก ปกป้องสิทธิมนุษยชนเป็นสินทรัพย์อันสำคัญยิ่ง ในการยกระดับการทำงานของเราเพื่อรักษาไว้ซึ่ง สันติภาพและการพัฒนาอย่างยั่งยืน บุคคลหรือ องค์การเหล่านี้มักเป็นเป้าหมายแรกที่ส่งสัญญาณ และเตือนภัยล่วงหน้าถึงวิกฤตการณ์ที่กำลังจะมา ถึงในไม่ช้า และพวกเขายังเป็นผู้ดำเนินการหลัก ในการพัฒนาแนวทางแก้ไขที่เป็นไปได้ในทุกๆ ด้านของชีวิต ขอให้พวกเราโอบอุ้มและสนับสนุน นักปกป้องสิทธิมนุษยชนในทุกที่ เพื่อให้พวกเขา สามารถทำงานที่สำคัญของพวกเขาได้ต่อไป”

— คำกล่าวของเลขาธิการองค์การสหประชาชาติ Antonio Guterres ต่อที่ประชุมสมัชชา สหประชาชาติ เมื่อวันที่ 18 ธันวาคม 2561

ยกระดับความเคารพในสิทธิที่จะมีส่วนร่วมทางเศรษฐกิจ งานของพวกเขาเป็นเสาหลักในระบบสิทธิมนุษยชน ระหว่างประเทศ และมีส่วนสำคัญยิ่งต่อสังคมที่ทุกคน สามารถอยู่ร่วมกัน ปลอดภัยและเจริญรุ่งเรือง

1.3 ความเสี่ยงและภัยคุกคามที่นักปกป้องสิทธิ มนุษยชนต้องประสบ

งานของนักปกป้องสิทธิมนุษยชนและองค์การภาค ประชาสังคมนั้นสามารถเป็นอันตรายได้ พวกเขามักตก เป็นเป้าหมายของการข่มขู่ การคุกคาม การสูญเสียอาชีพ และ การถูกจำกัดอิสรภาพในการเคลื่อนย้าย การแสดงออก การ รวมกลุ่ม และการชุมนุม นักปกป้องสิทธิมนุษยชนในหลาย ประเทศต้องเผชิญกับความเครียดที่มากขึ้นต่อความรุนแรง การคุกคาม และการถูกละเมิดสิทธิมนุษยชน รวมทั้งการ ถูกบังคับให้สูญหาย วิสามัญฆาตกรรม การจับกุมหรือ ควบคุมตัวโดยพลการ การจองจำโดยมิชอบทางกฎหมาย การทรมาน ความรุนแรงทางเพศ และการพิจารณาคดีที่ไม่เป็นธรรม บุคคลที่อยู่ในกลุ่มที่เปราะบางและชายขอบ นั้นมีความเสี่ยงเป็นพิเศษ ซึ่งรวมทั้งผู้หญิง กลุ่มผู้ที่มีความ หลากหลายทางเพศ และชนพื้นเมืองดั้งเดิม ตัวอย่าง เช่น ความท้าทายและภัยคุกคามที่เกิดกับนักปกป้องสิทธิ มนุษยชนที่เป็นผู้หญิงอาจสาหัสกว่าและมีธรรมชาติที่แตกต่างไปจากที่นักปกป้องสิทธิมนุษยชนเพศชายต้องประสบ นักปกป้องสิทธิมนุษยชนที่มีอัตลักษณ์มากกว่าหนึ่งทับ ซ้อนกันประสบกับความเสี่ยงที่สูงขึ้นและเฉพาะเจาะจง มากขึ้น บทต่อท้ายนำเสนอข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับความ เสี่ยงที่แต่ละกลุ่มต้องพบเจอ

รัฐบาลหลายแห่งทั้งในรัฐที่เป็นประชาธิปไตยและไม่ เป็นประชาธิปไตยพยายามจะบีบคั้นและสร้างอันตรายให้ งานของนักปกป้องสิทธิมนุษยชน ทั้งในพื้นที่ออนไลน์และ ออฟไลน์ รวมไปถึงการออกกฎหมายหรือข้อบังคับใหม่ที่ จำกัดการใช้สิทธิและเสรีภาพขั้นพื้นฐานอย่างสมบูรณ์ การกำหนดข้อจำกัดต่อภาคประชาสังคมและองค์กรสื่อ ต่างๆ อาทิ การเพิกถอนสถานะทางกฎหมาย การทำให้ การประท้วงทางสังคมอย่างสันติกลายเป็นความผิดทาง อาญา การเลือกปฏิบัติอย่างเปิดเผยต่อบุคคลที่มาจาก กลุ่มชายขอบ และมีความเปราะบาง และการใช้กลยุทธ์ที่

รุนแรงมากขึ้นในการข่มขู่ การเฝ้าดูสอดส่องที่ไม่เป็นไป ตามกฎหมายและเป็นไปโดยพลการ การคุกคามและการ โต้ตอบด้วยกำลัง

ผู้กระทำที่มิใช่รัฐอย่างภาคธุรกิจ บุคคลและกลุ่มต่างๆ รวมทั้งองค์กรอาชญากรรมและกลุ่มผู้ก่อการร้าย อาจมุ่ง เป้าไปที่นักปกป้องสิทธิมนุษยชนด้วยสาเหตุจากงานของ พวกเขา และมักเป็นการกระทำที่ได้รับความเห็นชอบจากรัฐบาล ทั้งโดยนัยและโดยชัดแจ้ง ตัวอย่างเช่น ในบริบท ที่กิจกรรมขององค์กรเอกชนนั้นถูกท้าทายโดยสมาชิกใน ชุมชน หรือมีการเปิดโปงการติดสินบน นักปกป้องสิทธิ มนุษยชนอาจตกเป็นเป้าโจมตี เพื่อปิดปากฝ่ายตรงข้าม และทำให้การทำงานของพวกเขายุ่งยาก

ผลกระทบจากการละเมิดและการข่มขู่เช่นว่านั้น ทั้ง ต่อตัวบุคคล ครอบครัวและชุมชนของพวกเขา และ ต่อความเคารพในสิทธิมนุษยชนและหลักนิติธรรมโดย รวมนั้นยิ่งยวด การโจมตีนักปกป้องสิทธิมนุษยชนคือการ โจมตีสิทธิมนุษยชนของทุกคน

“

ตั้งแต่การรับรองปฏิญญา (ว่าด้วยนัก ปกป้องสิทธิมนุษยชนในปี 2541) มี นักปกป้องสิทธิมนุษยชนอย่างน้อย 3,500 คนที่ถูกฆ่า เนื่องจากบทบาทของพวกเขาใน การต่อสู้เพื่อสิทธิมนุษยชน มีนักปกป้องสิทธิ มนุษยชนอีกจำนวนนับไม่ถ้วนที่ต้องทนทุกข์กับ การเหยียดหยามและการคุกคามทุกรูปแบบ”

— รายงานของผู้ตรวจการพิเศษว่าด้วยสถานการณ์ ของนักปกป้องสิทธิมนุษยชน วันที่ 23 กรกฎาคม 2561

1.4 กรอบการทำงานระหว่างประเทศ

เอกสารและตราสารระหว่างประเทศสำหรับการ คุ้มครองนักปกป้องสิทธิมนุษยชนมีดังนี้

- ปฏิญญาสากลว่าด้วยสิทธิมนุษยชน ([Universal Declaration of Human Rights](#)) อันเป็นเอกสารที่ เป็นรากฐานที่สมาชิกองค์การสหประชาชาติทั้งหมด ยอมรับ
- ตราสารหลักด้านสิทธิมนุษยชน ([Core International Human Rights Instruments](#)) ซึ่งรวมถึงกติการะหว่างประเทศว่าด้วยสิทธิ พลเมืองและสิทธิทางการเมือง (International Covenant on Civil and Political Rights) และ กติการะหว่างประเทศว่าด้วยสิทธิทางเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม (International Covenant on Economic, Social and Cultural Rights) และ หน่วยงานติดตาม
- ปฏิญญาสหประชาชาติว่าด้วยสิทธิและความรับผิดชอบของบุคคล กลุ่ม และหน่วยงานในสังคม เพื่อ ส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิมนุษยชนและเสรีภาพขั้น พื้นฐานอันเป็นที่ยอมรับในระดับสากล ([Declaration on the Right and Responsibility of Individuals, Groups and Organs of Society to Promote and Protect Universally Recognized Human Rights and Fundamental Freedoms](#)) หรือที่เป็นที่รู้จักในนามของปฏิญญา ว่าด้วยนักปกป้องสิทธิมนุษยชน (Declaration on Human Rights Defenders)

ปฏิญญาว่าด้วยนักปกป้องสิทธิมนุษยชนที่รัฐ สมาชิกขององค์การสหประชาชาติทั้งหมดได้รับรอง อย่างเป็นเอกฉันท์ในปี 2541 นับเป็นหมุดหมายหลักใน การตระหนักถึงความสำคัญของงานที่นักปกป้องสิทธิ มนุษยชนทำ รวมทั้งความจำเป็นที่ต้องสร้างสภาพ แวดล้อมที่ปลอดภัยและเอื้ออำนวย และให้การคุ้มครอง แก่พวกเขา ปฏิญญานี้ยอมรับความชอบธรรมในกิจกรรม ของพวกเขา นิยามนักปกป้องสิทธิมนุษยชนด้วยสิ่งที่พวกเขา ทำ ซึ่งคือการส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิมนุษยชนและ

Credit: UN Human Rights Office of the High Commissioner

ปฏิญญาสากลว่าด้วยสิทธิมนุษยชนเฉลิมฉลองครบรอบปีที่ 70 ในปี 2561

เสรีภาพขั้นพื้นฐานผ่านวิธีการทางสันติ โดยไม่คำนึงถึง เพศ เพศสภาพ อายุ เชื้อชาติ สีผิว ศาสนา แหล่งกำเนิด ทั้งทางเชื้อชาติและสังคม หรือหลักอื่นใดที่เป็นเหตุแห่ง การเลือกปฏิบัติ ปฏิญญานี้ยังวางหลักที่ว่า สิทธิมนุษยชน ที่ได้รับการยอมรับอย่างเป็นทางการ เช่น สิทธิเสรีภาพในการแสดงออก ชุมชนและรวมกลุ่มอย่างสันตินั้นเป็นแก่น สำคัญในหลักการทำงานของพวกเขา

ผู้ตรวจการพิเศษแห่งสหประชาชาติว่าด้วยสถานการณ์ ของนักปกป้องสิทธิมนุษยชนได้รับมอบอำนาจให้ทำงาน กับประเทศต่างๆ เพื่อสนับสนุนการบังคับใช้ปฏิญญาว่า ด้วยนักปกป้องสิทธิมนุษยชน และรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับนักปกป้องสิทธิมนุษยชนทั่วโลก ผู้ตรวจการพิเศษนำ เสนอรายงานประจำปีต่อคณะกรรมการสิทธิมนุษยชน แห่งสหประชาชาติและที่ประชุมสมัชชาสหประชาชาติ ในหัวข้อเฉพาะ เยือนประเทศต่างๆ และหยิบยกแต่ละ กรณีที่เป็นข้อกังวลต่อรัฐบาลต่างๆ แคนาดาสนับสนุนการทำงานของผู้ตรวจการพิเศษแห่งสหประชาชาติว่าด้วย สถานการณ์ของนักปกป้องสิทธิมนุษยชนอย่างหนักแน่น

“

บุคคลทุกคนโดยลำพังหรือโดยร่วมมือ กับผู้อื่น มีสิทธิในการส่งเสริมและพยายาม ให้มีการคุ้มครองและความตระหนักในสิทธิ มนุษยชนและเสรีภาพขั้นพื้นฐาน ทั้งในระดับ ประเทศและระหว่างประเทศ”

— ข้อที่ 1 ของปฏิญญาสากลว่าด้วยนักปกป้องสิทธิ มนุษยชน

สนธิสัญญาหลักด้านสิทธิมนุษยชนและหน่วยงานติดตาม

กติการะหว่างประเทศว่าด้วยสิทธิพลเมืองและ สิทธิทางการเมือง ([International Covenant on Civil and Political Rights - ICCPR](#))

กติการะหว่างประเทศว่าด้วยสิทธิทางเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม ([International Covenant on Economic, Social and Cultural Rights - ICESCR](#))

อนุสัญญาระหว่างประเทศว่าด้วยการขจัด การเลือกปฏิบัติทางเชื้อชาติในทุกรูปแบบ ([International Convention on the Elimination of All Forms of Racial Discrimination - ICERD](#))

อนุสัญญาว่าด้วยการขจัดการเลือกปฏิบัติต่อสตรี ในทุกรูปแบบ ([Convention on the Elimination of All Forms of Discrimination against Women - CEDAW](#))

อนุสัญญาต่อต้านการทรมานและการประติบัติ หรือการลงโทษอื่นที่โหดร้าย ไร้มนุษยธรรม หรือ ที่ร้ายกาจ ([Convention against Torture and Other Cruel, Inhuman or Degrading Treatment or Punishment - CAT](#))

อนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก ([Convention on the Rights of the Child - CRC](#))

อนุสัญญาว่าด้วยสิทธิคนพิการ ([Convention on the Rights of Persons with Disabilities - CRPD](#))

อนุสัญญาระหว่างประเทศว่าด้วยการคุ้มครอง บุคคลทุกคนจากการบังคับให้หายสาบสูญ ([International Convention for the Protection of All Persons from Enforced Disappearance - CPED](#))

อนุสัญญาระหว่างประเทศว่าด้วยการคุ้มครอง สิทธิแรงงานข้ามชาติและสมาชิกในครอบครัว ([International Convention on the Protection of the Rights of All Migrant Workers and Members of Their Families - ICMW](#))*

คณะกรรมการสิทธิมนุษยชน ([Human Rights Committee](#))

คณะกรรมการว่าด้วยสิทธิทางเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม ([Committee on Economic, Social and Cultural Rights - CESCR](#))

คณะกรรมการว่าด้วยการขจัดการเลือกปฏิบัติทาง เชื้อชาติ ([Committee on the Elimination of Racial Discrimination - CERD](#))

คณะกรรมการว่าด้วยการขจัดการเลือกปฏิบัติ ต่อสตรี ([Committee on the Elimination of Discrimination against Women - CEDAW](#))

คณะกรรมการว่าด้วยการต่อต้านการทรมาน ([Committee Against Torture - CAT](#))

คณะกรรมการว่าด้วยสิทธิเด็ก ([Committee on the Rights of the Child - CRC](#))

คณะกรรมการว่าด้วยสิทธิคนพิการ ([Committee on the Rights of Persons with Disabilities - CRPD](#))

คณะกรรมการว่าด้วยการบังคับบุคคลให้สูญหาย ([Committee on Enforced Disappearances](#))

คณะกรรมการว่าด้วยการคุ้มครองสิทธิแรงงานข้าม ชาติและสมาชิกในครอบครัว ([Committee on the Protection of the Rights of All Migrant Workers and Members of their Families - CMW](#))

* ประเทศแคนาดายังไม่ได้ลงนามยืนยันข้อตกลงนี้

2

แนวทางของประเทศแคนาดาในการสนับสนุนนักปกป้องสิทธิมนุษยชนระหว่างประเทศ

หนังสือเดินทางแคนาดา

การสนับสนุนของประเทศแคนาดาแก่นักปกป้องสิทธิมนุษยชนนั้นมีหลากหลายรูปแบบและตอบสนองต่อความจำเป็นที่เปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา ดังนี้

1. การทำงานในเวทีพหุภาคีเพื่อเสริมความแข็งแกร่งให้กับกฎเกณฑ์และบรรทัดฐานระหว่างประเทศ และส่งเสริมพื้นที่ที่เปิดกว้างและหลักสิทธิมนุษยชน
2. ความสัมพันธ์กับหน่วยงานที่มีอำนาจในท้องถิ่นผ่านการทูตแบบทวิภาคี
3. การใช้ประโยชน์จากพันธมิตรกับประเทศอื่นๆ ภาคราชการ สังคม ชนพื้นเมืองดั้งเดิม และภาคเอกชน รวมทั้งผลประโยชน์ของธุรกิจสัญชาติแคนาดาในต่างประเทศ และการสร้างศักยภาพ รวมทั้งผ่านการสนับสนุนองค์กรด้านสิทธิมนุษยชนต่างๆ
4. การส่งเสริมการดำเนินธุรกิจด้วยความรับผิดชอบ

กระทรวงกิจการระหว่างประเทศของแคนาดาทำงานร่วมกับนักปกป้องสิทธิมนุษยชนและองค์กรด้านสิทธิมนุษยชนในระดับท้องถิ่น ภูมิภาค และระหว่างประเทศ ผ่านเจ้าหน้าที่ที่สำนักงานใหญ่และที่สำนักงานในต่างประเทศ ความร่วมมืออย่างแข็งขันนี้ช่วยทำให้ประชาคมโลกได้รับทราบถึงนโยบาย ประเด็นที่มีความสำคัญลำดับต้น และกิจการที่เกี่ยวกับสิทธิมนุษยชนของประเทศแคนาดา

ความสามารถของรัฐในการจัดการกรณีของนักปกป้องสิทธิมนุษยชนแต่ละกรณีผ่านคณะทูตานุทูตนั้นมีอยู่อย่าง

จำกัดด้วยปัจจัยหลายประการ นั่นจึงเป็นสาเหตุที่ประเทศแคนาดาทำงานร่วมกับพันธมิตรและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียหลากหลายเพื่อสนับสนุนนักปกป้องสิทธิมนุษยชน

2.1 การทำงานผ่านสถาบันพหุภาคี

ประเทศแคนาดาช่วยสร้างความเข้มแข็งและดำรงไว้ซึ่งความเคารพในระเบียบต่างประเทศอันตั้งอยู่บนพื้นฐานของการเคารพกฎเกณฑ์และส่งเสริมสิทธิมนุษยชน ผ่านการทำงานในเวทีแบบพหุภาคี ประเทศแคนาดายังใช้เวทีเหล่านี้ในการให้การสนับสนุนอย่างจริงจังต่อการคุ้มครองนักปกป้องสิทธิมนุษยชน ซึ่งรวมทั้งการสนับสนุนจากสำนักงานข้าหลวงใหญ่เพื่อสิทธิมนุษยชนแห่งองค์การสหประชาชาติ (United Nations High Commissioner for Human Rights - OHCHR) และความพยายามที่จะทำให้แน่ใจว่าภาคประชาสังคมและผู้แทนของชนพื้นเมืองดั้งเดิมมีโอกาสที่จะเข้าร่วมเวทีพหุภาคีเกี่ยวกับสิทธิมนุษยชนต่างๆ ทั้งในฐานะพันธมิตรและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในการหารือที่เป็นไปในทางสร้างสรรค์ โดยปราศจากความกลัวที่จะถูกตอบโต้

หน่วยงานเกี่ยวกับสิทธิมนุษยชนขององค์การสหประชาชาติมีบทบาทสำคัญในการสร้างมาตรฐาน การเฝ้าระวังสถานการณ์ การสนับสนุน และการส่งเสริมให้รัฐทั้งหลายปฏิบัติตามพันธกรณี หนึ่งในหน่วยงานหลักขององค์การสหประชาชาติคือคณะมนตรีสิทธิมนุษยชน (Human Rights Council - HRC) ประเทศแคนาดาได้

นำเสนอข้อเสนออันเป็นประโยชน์ผ่านกลไกที่เรียกว่ากระบวนการทบทวนสถานการณ์สิทธิมนุษยชน (Universal Periodic Review - UPR) ภายใต้คณะมนตรีสิทธิมนุษยชน ต่อทุกรัฐสมาชิกของสหประชาชาติ เพื่อปรับปรุงการส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิ รวมทั้งเพื่อให้บรรลุพันธสัญญาซึ่งได้มีการไว้ก่อนหน้าผ่านกระบวนการทบทวนสถานการณ์สิทธิมนุษยชน หรือที่

“

การโจมตีนักปกป้องสิทธิมนุษยชนนั้นนับเป็นการโจมตีสิทธิมนุษยชนของเราทุกคน ไม่มีใครที่ควรจะถูกข่มขู่หรือต้องเผชิญความรุนแรงจากการส่งเสริมสิทธิมนุษยชนอย่างสันติ หรือการแสดงออกของแนวคิดหรือความคิดเห็น เราขอให้รัฐที่เป็นสมาชิกยับยั้งการโจมตีนักปกป้องสิทธิมนุษยชนและจัดหาพื้นที่ปลอดภัยให้พวกเขาสามารถทำงานได้ในทุกๆ ภูมิภาค ในทุกๆ ภาคส่วนของกิจกรรม”

—คำปราศรัยของประเทศแคนาดาต่อการประชุมระดับสูงเต็มคณะของสมัชชาสหประชาชาติเนื่องในโอกาสครบรอบ 20 ปีของปฏิญญาว่าด้วยนักปกป้องสิทธิมนุษยชน เมื่อวันที่ 18 ธันวาคม 2561

เป็นไปบนพื้นฐานของพันธกรณีตามสนธิสัญญาต่างๆ กระบวนการทบทวนสถานการณ์สิทธิมนุษยชนยังให้โอกาสประเทศแคนาดาในการประเมินสถานการณ์สิทธิมนุษยชนของตน ผ่านการระบุดูจุดแข็งและตระหนักถึงความท้าทายที่จำเป็นต้องปรับปรุง

ประเทศแคนาดาสนับสนุนข้อติจากคณะมนตรีสิทธิมนุษยชนและสมัชชาสหประชาชาติที่มุ่งส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิของนักปกป้องสิทธิมนุษยชน นอกจากนี้ประเทศแคนาดายังมีส่วนร่วมในการหารือและกล่าวแถลงการณ์ในเวทีต่างๆ ที่แสดงออกถึงการสนับสนุนนักปกป้องสิทธิมนุษยชน และยังสนับสนุนการมีส่วนร่วมอย่างแข็งขันขององค์กรภาคประชาสังคมและนักปกป้องสิทธิมนุษยชนที่องค์การสหประชาชาติ รวมทั้งแสวงหาพื้นที่ในการทำงานร่วมกัน

ยิ่งไปกว่านั้นประเทศแคนาดายังมีส่วนร่วมอย่างแข็งขันในประชาคมประชาธิปไตย (Community of Democracies) เพื่อทำให้ประชาธิปไตยก้าวหน้าในระดับนานาชาติผ่านการทูต การส่งเสริมสนับสนุน และการแลกเปลี่ยนข้อมูล รวมทั้งการจัดการกับกฎหมายและกฎระเบียบที่เป็นข้อจำกัดในการสกัดกั้นภาคประชาสังคม และเรียกร้องความสนใจในประเด็นปัญหา เช่น เสรีภาพสื่อและความปลอดภัยของสื่อมวลชน ระหว่างที่ประเทศแคนาดาเป็นประธานการประชุมกลุ่มประเทศผู้นำอุตสาหกรรมชั้นนำ 7 ประเทศ (กลุ่มประเทศจี 7)

ประเทศแคนาดาทำงานร่วมกับสถาบันพหุภาคีต่างๆ เช่น องค์การสหประชาชาติ เพื่อส่งเสริมสิทธิมนุษยชนในระดับนานาชาติ

เมื่อปี 2561 ได้ประกาศถึงกลไกการตอบสนองแบบ เร่งด่วนของกลุ่มประเทศจี 7 (G7 Rapid Response Mechanism) ซึ่งได้รับมอบอำนาจให้เสริมกำลังในการ ประสานงานเพื่อป้องกัน สกัดกั้น และตอบสนองต่อภัย คุกคามที่มุ่งร้ายและมีพัฒนาการขึ้นเรื่อยๆ ต่อบรรดา ประเทศประชาธิปไตยที่เป็นสมาชิกกลุ่มประเทศจี 7

2.2 การขับเคลื่อนการส่งเสริมสนับสนุนให้ ก้าวหน้าผ่านความสัมพันธ์แบบทวิภาคีของ ประเทศแคนาดา

ประเทศแคนาดาทำงานร่วมกับทางการท้องถิ่นอย่าง ต่อเนื่องเพื่อเน้นย้ำถึงหน้าที่ของรัฐในการคุ้มครองบุคคล ทุกคนในอาณาเขตและเขตอำนาจตามกฎหมาย รวมทั้ง นักปกป้องสิทธิมนุษยชน ผ่านการหารือระดับทวิภาคี และเครือข่ายสำนักงานของคณะผู้แทนในต่างประเทศ ประเทศแคนาดาอาจออกแถลงการณ์สาธารณะ กล่าว สนับสนุน และใช้ช่องทางโซเชียลมีเดียหรือการยื่น หนังสือประท้วงทางการทูตในการสนับสนุนนักปกป้อง สิทธิมนุษยชน ทั้งโดยคำพิพากษาหรือในรูปแบบพันธมิตรกับ กับประเทศอื่นๆ เมื่อคาดหมายว่าการสนับสนุนส่งเสริม เช่นว่านี้จะไม่ทำให้นักปกป้องสิทธิมนุษยชนตกอยู่ใน ความเสี่ยง

2.3 การใช้ประโยชน์จากการสร้างพันธมิตรและ การเสริมสร้างศักยภาพ รวมทั้งผ่านการให้ ทุนสนับสนุน

ประเทศแคนาดามองหาช่องทางในการช่วยสร้าง ศักยภาพให้แก่องค์กรภาคประชาสังคม ชนพื้นเมือง ดั้งเดิม ภาคเอกชน และรัฐบาลท้องถิ่นอยู่เสมอ ผ่านการ แลกเปลี่ยนความเชี่ยวชาญ ประสบการณ์ และความช่วยเหลือทางเทคนิค ซึ่งสามารถเป็นไปได้หลายรูปแบบ รวมทั้งการให้ทุนเป็นเวลาหลายปีแก่กลุ่มสิทธิมนุษยชนที่มีความ สำคัญ การสัมพันธ์กับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทั้งหลาย ในการขับเคลื่อนความตระหนักเกี่ยวกับมาตรฐานการ ดำเนินธุรกิจด้วยความรับผิดชอบต่อ ความช่วยเหลือที่ระบุ เป้าหมายซึ่งสำนักงานของคณะผู้แทนทางการทูตในต่าง ประเทศของประเทศแคนาดาให้กับกลุ่มประชาชนระดับ

พันธสัญญาหลักในการสนับสนุนนักปกป้องสิทธิ มนุษยชน

ตั้งแต่ปี 2559 ประเทศแคนาดาได้สนับสนุนเงินจำนวน 1.75 ล้านดอลลาร์ให้กับ Lifeline Project และจะยังคง สนับสนุนงานขององค์กรที่ช่วยคุ้มครองนักปกป้องสิทธิ มนุษยชนเมื่อพวกเขาถูกคุกคาม นอกจากนี้ประเทศ แคนาดายังสนับสนุนเงินจำนวน 800,000 ดอลลาร์ ในปี 2560 ให้กับ HIVOS Digital Defenders Program เพื่อ ประสานการสนับสนุนฉุกเฉินและให้ความปลอดภัยแก่ บล็อกเกอร์ ผู้สื่อข่าวอิสระ นักกิจกรรม (ทางไซเบอร์) นัก ปกป้องสิทธิมนุษยชน และนักกิจกรรมภาคประชาสังคม อื่นๆ

ประเทศแคนาดาได้จัดสรรงบประมาณ 150 ล้านดอลลาร์ ตลอดระยะเวลาห้าปีให้แก่ โครงการเสียงและภาวะผู้นำ ของผู้หญิง (Women's Voice and Leadership Program) ซึ่งได้มีการประกาศให้เป็นส่วนหนึ่งของนโยบายการให้ ความช่วยเหลือสากลแบบสตรีนิยม เมื่อเดือนมิถุนายน 2560 เพื่อตอบสนองต่อความต้องการขององค์กรสตรีใน ท้องถิ่นที่ทำงานเพื่อขับเคลื่อนสิทธิของผู้หญิงและเด็ก หญิงในประเทศกำลังพัฒนาให้ก้าวหน้า

ในเดือนพฤษภาคม 2561 ประเทศแคนาดาได้ริเริ่มการ เรียกร้องให้เกิดการลงมือปฏิบัติในภาคประชาสังคม ผู้ ใจบุญ และภาคเอกชน ให้สามารถทำงานร่วมกันในการ จัดตั้งพันธมิตรใหม่ที่จะช่วยรับมือกับปัญหาช่องว่างใน การจัดหาเงินทุนให้แก่องค์กรและขบวนการเคลื่อนไหวที่ มีหน้าที่หลักในการขับเคลื่อนสิทธิสตรีให้ก้าวหน้า ความ เท่าเทียมทางเพศ และการเสริมพลังให้แก่ผู้หญิงและเด็ก หญิงในประเทศกำลังพัฒนา ประเทศแคนาดาให้คำมั่นที่ จะให้เงินสนับสนุนถึง 300 ล้านดอลลาร์กับโครงการริเริ่ม ที่เกิดขึ้นใหม่นี้

หนึ่งในวัตถุประสงค์หลักของแผนปฏิบัติการระดับชาติ ว่าด้วยสตรี สันติภาพ และความมั่นคงระหว่างปี 2560 – 2565 ของประเทศแคนาดานั้นคือการเพิ่มการมีส่วนร่วม อย่างมีคุณค่าของผู้หญิง องค์กรและเครือข่ายสตรี รวมทั้ง ชนพื้นเมืองดั้งเดิมที่เป็นผู้หญิง ในการป้องกันความขัดแย้ง การแก้ปัญหาความขัดแย้ง และการสร้างรัฐหลังภาวะ ความขัดแย้ง ซึ่งรวมถึงการสนับสนุนความพยายามของ นักปกป้องสิทธิมนุษยชนที่เป็นผู้หญิงในบริบทของความ ขัดแย้งและภายหลังความขัดแย้ง

รากหญ้าในรูปแบบของการฝึกอบรม การสัมมนา และ โครงการริเริ่มอื่นๆ ประเทศแคนาดายังส่งเสริมการให้ความ รู้เกี่ยวกับสิทธิมนุษยชนในระดับนานาชาติด้วยความ ร่วมมือกับองค์กรสิทธิมนุษยชนนานาชาติอื่นๆ และช่วยเหลือ องค์กรที่ตอบสนองความต้องการความช่วยเหลือฉุกเฉิน จุดประสงค์หลักคือการสร้างสะพานเชื่อมระหว่างพันธมิตร ด้านสิทธิมนุษยชนกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทั้งหลาย

2.4 การส่งเสริมการดำเนินธุรกิจด้วยความรับผิดชอบต่อ

ประเทศแคนาดาตระหนักดีถึงบทบาทสำคัญของภาค ธุรกิจในการคุ้มครองและส่งเสริมสิทธิมนุษยชนและเสริม ความแข็งแกร่งให้กับหลักนิติธรรม เมื่อไม่นานนี้ประเทศ แคนาดาได้เผยแพร่แนวทางสนับสนุนของภาคเอกชน เพื่อให้นักสิทธิมนุษยชน ซึ่งตระหนักถึงบทบาทสำคัญของภาค เอกชนที่สามารถสนับสนุนนักปกป้องสิทธิมนุษยชน: ข้อมูล เบื้องต้นสำหรับธุรกิจแคนาดา (Private Sector Support for Human Rights Defenders: A Primer for Canadian Businesses) ซึ่งแจกแจงมาตรการหลายอย่างที่หน่วยงาน ธุรกิจสามารถคุ้มครองสิทธิมนุษยชน รวมทั้งป้องกันและ ตอบสนองต่อประเด็นปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้นกับนักปกป้อง สิทธิมนุษยชน

ประเทศแคนาดายึดมั่นในมาตรฐานและแนวทางใน การดำเนินธุรกิจด้วยความรับผิดชอบต่ออันเป็นที่ยอมรับ ของนานาชาติ ที่นำประเด็นความรับผิดชอบของภาค ธุรกิจในการเคารพสิทธิมนุษยชนกลับมา อาทิ แนวปฏิบัติ สำหรับบริษัทข้ามชาติขององค์การเพื่อความร่วมมือ และการพัฒนาทางเศรษฐกิจ (OECD Guidelines for Multinational Enterprises) และหลักการชี้แนะแห่ง สหประชาชาติว่าด้วยธุรกิจกับสิทธิมนุษยชน (UN Guiding Principles on Business and Human Rights) และ ส่งเสริมให้บริษัทสัญชาติแคนาดาปฏิบัติเช่นเดียวกันนี้ ประเทศแคนาดาทำงานร่วมกับคู่สนทนาที่หลากหลาย ในการส่งเสริมการดำเนินธุรกิจด้วยความรับผิดชอบต่อและ จัดหาทุนให้กับโครงการและความริเริ่มที่เกี่ยวข้องมากมาย ในหลายประเทศทั่วโลก

ประเทศแคนาดาทำงานกับรัฐบาลอื่นๆ พันธมิตรภาค ประชาสังคม ชนพื้นเมืองดั้งเดิม ภาคธุรกิจและผู้มีส่วน

ได้ส่วนเสียในท้องถิ่นในการเพิ่มศักยภาพสำหรับการ จัดการทรัพยากรธรรมชาติอย่างมีความรับผิดชอบต่อ และยั่งยืนจากมุมมองที่ทุกคนสามารถมีส่วนร่วมและ อยู่บนพื้นฐานของหลักสิทธิมนุษยชน ซึ่งรวมถึงการ เคารพสิทธิและบทบาทของนักปกป้องสิทธิมนุษยชน ประเทศแคนาดายังทำงานโดยเฉพาะในการขับเคลื่อน มาตรฐานและแนวทางสากลในการปรับปรุงการทำงานของ ผู้ดำเนินการทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องกับการบริหาร จัดการทรัพยากรธรรมชาติผ่านโครงการความโปร่งใส ในอุตสาหกรรมสกัดทรัพยากรธรรมชาติ (Extractive Industries Transparency Initiative - EITI) เวทีการ ประชุมระหว่างรัฐบาลว่าด้วยเหมืองแร่ แร่ธาตุ โลหะ และการพัฒนาอย่างยั่งยืน (Intergovernmental Forum on Mining, Minerals, Metals, and Sustainable Development - IGF) เวทีการประชุมการค้าการลงทุน ด้วยความรับผิดชอบต่อองค์การเพื่อความร่วมมือและ การพัฒนาทางเศรษฐกิจ (OECD Responsible Business Conduct Forum) หลักการความสมัครใจในความ ริเริ่มด้านความมั่นคงและสิทธิมนุษยชน (Voluntary Principles on Security and Human Rights Initiative) และเวทีการประชุมว่าด้วยธุรกิจกับสิทธิมนุษยชนแห่ง องค์กรสหประชาชาติ (UN Forum on Business and Human Rights)

บริการผู้แทนด้านการค้าของประเทศแคนาดายัง ทำงานให้ข้อมูลและสนับสนุนธุรกิจสัญชาติแคนาดา เกี่ยวกับหน้าที่ตามกฎหมายภายใต้พระราชบัญญัติเกี่ยว กับการให้สินบนเจ้าหน้าที่รัฐต่างประเทศ (Corruption of Foreign Public Officials Act) และส่งเสริมมาตรฐาน อุตสาหกรรมแคนาดาเพื่อความรับผิดชอบต่อทางธุรกิจ อาทิ โครงการมุ่งสู่การทำเหมืองที่ยั่งยืน (Towards Sustainable Mining) ของสมาคมเหมืองแร่แห่งประเทศไทย แคนาดา (Mining Association of Canada) และกรอบ การทำงาน e3 Plus: กรอบการทำงานสำหรับการสำรวจ อย่างรับผิดชอบต่อ ของสมาคมผู้สำรวจและพัฒนาแร่ แห่งประเทศแคนาดา (Prospectors and Developers Association of Canada)

3

แนวปฏิบัติเพื่อสนับสนุนนักปกป้องสิทธิมนุษยชนสำหรับสำนักงานของคุณ: ผู้แทนในต่างประเทศ

สิทธิมนุษยชนนั้นเป็นสากล

การสนับสนุนนักปกป้องสิทธิมนุษยชนนับเป็นประเด็นที่มีความสำคัญลำดับต้นสำหรับสำนักงานของคุณผู้แทนในต่างประเทศของประเทศแคนาดา เนื้อหาในส่วนนี้แจกแจงเครื่องมือและมาตรการที่สำนักงานของคุณผู้แทนในต่างประเทศสามารถใช้สนับสนุนนักปกป้องสิทธิมนุษยชนดังนี้

1. การกำหนดขอบเขต การรวบรวมข้อมูลและการรายงาน
2. การสร้างความสัมพันธ์ การติดต่ออย่างสม่ำเสมอและการแลกเปลี่ยนข้อมูลกับนักปกป้องสิทธิมนุษยชน
3. การเพิ่มความสนใจให้กับนักปกป้องสิทธิมนุษยชน
4. การยอมรับคุณค่าของความพยายามด้วยการมอบรางวัล
5. การเสริมสร้างศักยภาพและการจัดหาเงินทุนสนับสนุนให้แก่นักปกป้องสิทธิมนุษยชน
6. การอุปถัมภ์เครือข่ายสนับสนุนนักปกป้องสิทธิมนุษยชนที่มีประสิทธิภาพ
7. การปฏิสัมพันธ์กับทางการท้องถิ่น
8. การทำงานร่วมกับผู้ดำเนินการหลักทั้งในระดับภูมิภาคและระหว่างประเทศ
9. การเข้าร่วมกระบวนการพิจารณาคดีและการรับฟังพยานหลักฐาน และการเข้าเยี่ยมนักปกป้องสิทธิมนุษยชนที่ถูกควบคุมตัว

10. การเผยแพร่แถลงการณ์สาธารณะและการใช้ช่องทางโซเชียลมีเดีย
 11. การสนับสนุนความต้องการการช่วยเหลือฉุกเฉิน
 12. การส่งเสริมการดำเนินธุรกิจด้วยความรับผิดชอบ
- ทั้งนี้ควรคำนึงถึงข้อปฏิบัติหลักบางประการที่สำคัญอยู่ตลอดเวลา

ความเป็นผู้นำและความสอดคล้อง: หัวหน้าสำนักงานของคุณผู้แทนในต่างประเทศรับผิดชอบการส่งเสริมสิทธิมนุษยชน การหลอมรวมในสังคม และความเคารพในความหลากหลายในประเทศที่ตนได้ถวายพระราชสาส์นตราตั้ง รวมทั้งความพยายามที่จะสนับสนุนนักปกป้องสิทธิมนุษยชน เจ้าหน้าที่ในแผนกต่างๆ ของสำนักงานของคุณผู้แทนในต่างประเทศอาจต้องพบกับนักปกป้องสิทธิมนุษยชนระหว่างการทำงาน เช่น ในโครงการการพัฒนา การประเมินการควบคุมการส่งออกหรือการเยี่ยมเยียนผู้ต้องขังของแผนกกงสุล แนวปฏิบัติที่ดีที่สุดคือ การกำหนดผู้เป็นศูนย์รวมการประสานงานสำหรับนักปกป้องสิทธิมนุษยชนภายในสำนักงานของคุณผู้แทนในต่างประเทศ เพื่อความเป็นผู้นำและความสอดคล้องในแนวทางการทำงานของแผนกต่างๆ ทุกแผนกในสำนักงานของคุณผู้แทนในต่างประเทศควรแบ่งปันข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับนักปกป้องสิทธิมนุษยชนและบริบททางการเมืองของพวกเขาตามความเหมาะสม สำนักงานของคุณผู้แทนในต่างประเทศควรแสวงหาคำแนะนำหรือแนวทางจากผู้เชี่ยวชาญที่สำนักงานใหญ่

(กองนโยบายสิทธิมนุษยชนและกิจการชนพื้นเมืองดั้งเดิม กรมตามพื้นที่ภูมิศาสตร์ที่สังกัด และหน่วยงานอื่นๆ ที่เหมาะสม) และจากองค์กรภาคประชาสังคมที่ทำงานร่วมกับนักปกป้องสิทธิมนุษยชน เพื่อให้แน่ใจว่าแนวทางในการสนับสนุนนักปกป้องสิทธิมนุษยชนนั้นได้รับการพิจารณาและมีประสิทธิภาพ เมื่อต้องเผชิญกับสถานการณ์ฉุกเฉิน การดำเนินการตามความจำเป็นต้องนำมาปฏิบัติจากคู่มือนี้

ไม่ก่อให้เกิดอันตราย: คู่มือนี้ควรนำไปใช้ด้วยวิธีที่เคารพสวัสดิภาพและความเป็นส่วนตัวของนักปกป้องสิทธิมนุษยชน ซึ่งรวมถึงการปรับใช้กับการตัดสินใจต่างๆ เกี่ยวกับการจัดการรายกรณีและการแลกเปลี่ยนข้อมูลกับพันธมิตรและสาธารณะ เช่น การให้การสนับสนุนนักปกป้องสิทธิมนุษยชนอย่างชัดเจนและการติดต่อทางการของต่างประเทศโดยตรงอาจไม่ใช่วิธีที่ดีที่สุดในทุกกรณี

ความยินยอม: นักปกป้องสิทธิมนุษยชนประเมินสถานการณ์ของตนเองได้ดีที่สุด และเสนอแนะได้ว่าควรสนับสนุนใครจะมีประโยชน์ต่อตัวพวกเขา โดยตระหนักว่าสถานการณ์อาจพัฒนาไปได้ และในบางครั้งพัฒนาไปอย่างรวดเร็ว หากเป็นไปได้ปฏิบัติตามใดๆ ที่เกี่ยวกับกรณีเฉพาะรายควรได้รับความยินยอมอย่างอิสระ และได้รับการบอกกล่าวอย่างครบถ้วนจากนักปกป้องสิทธิมนุษยชนที่ตกเป็นประเด็น หรืออีกทางจากจากตัวแทนหรือครอบครัว นักปกป้องสิทธิมนุษยชน หรือตัวแทนครอบครัว หรือเพื่อนร่วมงานควรได้รับแจ้งข้อมูลเกี่ยวกับปฏิบัติการต่างๆ ที่กระทำแทนพวกเขา

แนวทางการทำงานที่มีการจัดการ: องค์กรประกอบหลักสำหรับแนวทางการสนับสนุนนักปกป้องสิทธิมนุษยชนที่เป็นผลสำเร็จนั้นต้องมีภาวะที่กลยุทธ์ (รวมทั้งการวิเคราะห์บนพื้นฐานด้านเพศสภาพที่เรียกว่า Gender-Base Analysis +) ปฏิบัติการในเวลาที่เหมาะสม และการทำงานร่วมกันกับผู้ให้การสนับสนุนอื่นๆ โดยทั่วไปแนวทางการทำงานที่มีการจัดการมักมีประสิทธิภาพมากที่สุด เมื่อให้ความสำคัญกับการแทรกแซงอย่างไม่เป็นทางการและในระดับเจ้าหน้าที่ปฏิบัติการในช่วงแรก และเพิ่มความสำคัญให้กับการแทรกแซงในระดับสูงและเป็นทางการเมื่อสถานการณ์

วิกฤตพัฒนาไป การแทรกแซงสาธารณะที่หากจะก่อให้เกิดประโยชน์ มักถูกนึกถึงอยู่บ่อยครั้งตามหลังความพยายามสานสัมพันธ์ทางการทูต

ความปลอดภัยของบุคลากรของสำนักงานของคุณผู้แทนในต่างประเทศ: เมื่อพิจารณาแนวทางการสนับสนุนนักปกป้องสิทธิมนุษยชน จะต้องไตร่ตรองความปลอดภัยและสวัสดิภาพของบุคลากรของสำนักงานของคุณผู้แทนในต่างประเทศ ก่อนการเข้าร่วมในการส่งเสริมสนับสนุนควรมีการประเมินความเสี่ยงตามรายการเพื่อนำมาซึ่งน้ำหนักเทียบกับประโยชน์ที่อาจเกิดขึ้นได้จากปฏิบัติการ

การทับซ้อนกันของประเด็น กลุ่มเฉพาะ และบริบทต่างๆ: นักปกป้องสิทธิมนุษยชนอาจพบเจออุปสรรคที่เฉพาะเจาะจงเพราะพวกเขาถูกจัดอยู่กลุ่มที่ถูกระบุอัตลักษณ์ซึ่งประสบกับการเลือกปฏิบัติในประเทศนั้นๆ เช่น ความท้าทายหรือภัยคุกคามที่นักปกป้องสิทธิมนุษยชนที่เป็นผู้หญิงต้องพบเจออาจรุนแรงกว่าและมีธรรมชาติที่แตกต่างไปจากที่นักปกป้องสิทธิมนุษยชนที่เป็นผู้ชายประสบ กิจกรรมที่มีเทคโนโลยีดิจิทัลเป็นสื่อ นำมาซึ่งการพิจารณาที่เฉพาะเจาะจงสำหรับการคุ้มครองนักปกป้องสิทธิมนุษยชน ความแตกต่างของกลุ่มและบริบทต่างๆ เหล่านี้จะต้องนำมาประกอบการพิจารณาหาแนวทางที่เหมาะสมในแต่ละกรณี สำนักงานของคุณผู้แทนในต่างประเทศควรศึกษาข้อมูลที่เกี่ยวข้องในบทต่อท้าย ซึ่งรวมอยู่ในคู่มือนี้สำหรับคำแนะนำเพิ่มเติม (ศึกษาข้อมูลเพิ่มเติมในบทที่ 7)

ทุกสถานการณ์มีลักษณะเฉพาะ: ปฏิบัติการสนับสนุนนักปกป้องสิทธิมนุษยชนที่ตกอยู่ในความเสี่ยงนั้นไม่ได้มีรูปแบบที่จะนำมาใช้ตายตัวเพียงแบบเดียว คู่มือนี้จึงควรนำมาตีความหมายในบริบทของเหตุการณ์แวดล้อมและสภาพของท้องถิ่นในพื้นที่และในการปรึกษาสำนักงานใหญ่ เครื่องมือต่างๆ ในการสร้างความตระหนักรู้ เสริมสร้างศักยภาพ และการแทรกแซง ไม่ควรต้องถูกพิจารณาแยกจากกัน และควรใช้ร่วมกับแนวทางการทำงานอื่นๆ ซึ่งมีประโยชน์ในลักษณะของรายการตรวจสอบเพื่อให้แน่ใจว่ามีการคำนึงถึงขั้นตอนสำคัญต่างๆ และเจ้าหน้าที่ที่เหมาะสมได้รับแจ้งข้อมูลอย่างทันทั่วทั้ง

3.1 การกำหนดขอบเขต การรวบรวมข้อมูลและการรายงาน

ความสามารถของประเทศแคนาดาในการช่วยเสริมสร้างศักยภาพและสนับสนุนการตอบสนองที่มีประสิทธิภาพต่อสถานการณ์ฉุกเฉินนั้นขึ้นอยู่กับความเข้าใจและการบันทึกเอกสารเกี่ยวกับบริบทที่มีการพัฒนาขึ้นเรื่อยๆ และกรณีเฉพาะราย การฝึกหัดกำหนดขอบเขตสามารถทำได้โดยระบอบองค์กรด้านสิทธิมนุษยชนและนักปกป้อง: เขาคือใคร พวกเขาเป็นส่วนหนึ่งของเครือข่ายระดับประเทศหรือระหว่างประเทศหรือไม่ และความเสี่ยงที่พวกเขาเผชิญ ด้วยความเข้าใจในความหลากหลายของนักปกป้องสิทธิมนุษยชนและบริบทที่พวกเขาทำงาน (สำนักงานของคณะผู้แทนในต่างประเทศควรอ้างอิงถึงบทต่อท้ายสำหรับคำแนะนำเกี่ยวกับกลุ่มและบริบทที่เฉพาะเจาะจง)

ในการประเมินสถานการณ์ที่นักปกป้องสิทธิมนุษยชนทำงาน สำนักงานของคณะผู้แทนในต่างประเทศต้องคำนึงถึงสิ่งเหล่านี้:

- หากปัญหาหรือความเสี่ยงเป็นสิ่งที่แสดงถึงธรรมเนียมการปฏิบัติเฉพาะใดๆ (เช่น การจำกัดการใช้เสรีภาพในการแสดงออกหรือการชุมนุมอย่างสันติ ทั้งในทางกฎหมายและในทางปฏิบัติ)
- สาเหตุที่เกิดจากระบบและภัยคุกคามใหม่ๆ ที่กำลังเกิดขึ้น
- ปริมาณของภัยคุกคามหรือการโจมตีที่ถูกกล่าวหา และได้รับรายงาน
- หน่วยงานที่มีอำนาจมีความพยายามที่จะคุ้มครองนักปกป้องสิทธิมนุษยชนและทำการสืบสวนการโจมตีที่เกิดขึ้นกับพวกเขาหรือไม่ (ระดับของการไม่นำผู้กระทำผิดมาลงโทษ)
- การสนทนาแลกเปลี่ยนระหว่างหน่วยงานที่มีอำนาจภาคประชาสังคม และนักปกป้องสิทธิมนุษยชนมีหรือไม่

สำนักงานของคณะผู้แทนในต่างประเทศควรระบุตัวผู้มีบทบาทอื่นๆ ที่ทำงานในประเด็นของนักปกป้อง

ตัวอย่างเหตุการณ์ที่ทำให้เกิดความเสียด้านนักปกป้องสิทธิมนุษยชน

- การออกกฎหมายใหม่ที่จำกัดหรือลดทอนสิทธิหรือเสรีภาพขั้นพื้นฐาน
- นักปกป้องสิทธิมนุษยชนเผชิญกับภัยคุกคาม การข่มขู่ หรือความรุนแรงโดยเฉพาะเจาะจง
- นักกิจกรรมรายงานการจับกุมโดยไม่มีข้อกล่าวหาหรือการกล่าวหาที่ยังเป็นข้อกังขา
- พยานหรือทนายหายตัวไปหลังการให้การหรือกระบวนการพิจารณาคดีที่เป็นปรักษต่อผู้มีอำนาจ
- ภาคประชาสังคม องค์กรสื่อ หรือกลุ่มชนพื้นเมืองดั้งเดิมที่วิพากษ์วิจารณ์ประวัติการทำงานของรัฐบาลเกี่ยวกับสิทธิมนุษยชนถูกสั่งห้ามหรือต้องเผชิญกับการคว่ำบาตรทางกฎหมาย
- เกิดการประท้วงหรือกิจกรรมสาธารณะอื่นๆ ที่นักปกป้องสิทธิมนุษยชนมักมีความเสี่ยง

สิทธิมนุษยชน รวมทั้งสำนักงานของคณะผู้แทนในต่างประเทศของประเทศอื่นๆ ผู้มีบทบาทในระดับภูมิภาคและนานาชาติ สถาบันระดับชาติ และคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนต่างๆ นักวิชาการ สื่อมวลชน และภาคเอกชน นอกจากนี้สำนักงานของคณะผู้แทนในต่างประเทศควรพิจารณาถึงความเชื่อมโยงกับประเด็นที่มีความสำคัญลำดับต้นด้านการพัฒนาของประเทศแคนาดา บริบทในการวางแผนงาน และบริบทของโครงการด้านการค้า อาทิ จุดที่ธุรกิจและสิทธิมนุษยชนมาบรรจบกัน และการระบุนิติบุคคลสัญชาติแคนาดาที่มีส่วนร่วมในการละเมิดสิทธิมนุษยชนที่ถูกกล่าวหาหรือเกิดขึ้นชัดเจน

สำนักงานของคณะผู้แทนในต่างประเทศควรเฝ้าระวังสถานการณ์ที่เกี่ยวข้องและจัดทำรายงานถึงพัฒนาการของประเทศที่ได้รับแต่งตั้งให้ไปประจำอย่างสม่ำเสมอ ข้อมูลควรมีการแบ่งปันระหว่างบุคลากรในสำนักงานของคณะผู้แทนทางการทูตในต่างประเทศของประเทศ

รายการตรวจสอบสำหรับการรายงานกรณีของนักปกป้องสิทธิมนุษยชนที่ตกอยู่ในความเสี่ยง

- ความเป็นมาพื้นฐานของกรณี: บุคคล (ระบุชื่อเมื่อปลอดภัยและเหมาะสมเท่านั้น) เครือข่าย/องค์กร/ชุมชนที่สังกัด กลุ่ม บริบท และรูปแบบกิจกรรม
- เจื่อนใจและกฎข้อบังคับท้องถิ่นเกี่ยวกับนักปกป้องสิทธิมนุษยชน และประเด็นที่นักปกป้องเกี่ยวพันอยู่
- เหตุการณ์เฉพาะเจาะจง ผู้กระทำผิดที่ถูกกล่าวหา และวิธีการที่สิ่งเหล่านี้นำไปสู่การละเมิดหรือคุกคามสิทธิมนุษยชน
- การประเมินระดับความปลอดภัยส่วนบุคคลของนักปกป้องสิทธิมนุษยชน ครอบครัว และชุมชน
- การตอบสนองของทางการ ภาคประชาสังคม และผู้มีส่วนได้ส่วนเสียอื่นๆ (ทางการทูตและภาครัฐ)
- ข้อเรียกร้องที่เจาะจงจากนักปกป้องสิทธิมนุษยชนสำหรับการสนับสนุน (หากมี) และการแทรกแซงโดยสำนักงานของคณะผู้แทนในต่างประเทศที่นำเสนอ (ในกรณีที่สัมพันธ์กัน) สรุปความเสี่ยงที่เกี่ยวข้องกับแนวทางที่แนะนำและวิธีการบรรเทาความเสี่ยงเหล่านี้
- ผลที่ปรากฏ/ผลลัพธ์จากการแทรกแซงของประเทศแคนาดา (ในกรณีที่สัมพันธ์กัน) รวมทั้งการตอบสนองจากหน่วยงานที่มีอำนาจของรัฐบาล ภาคประชาสังคม ชุมชนที่ได้รับผลกระทบและสื่อ รวมทั้งภัยคุกคามหรือการตอบโต้ที่นักปกป้องสิทธิมนุษยชน
- การปรับข้อมูลอย่างสม่ำเสมอตามความเหมาะสมให้สอดคล้องกับสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลง

แคนาดากับเจ้าหน้าที่สำนักงานใหญ่ โดยเฉพาะกับกรมตามพื้นที่ภูมิศาสตร์ที่สังกัดที่สำนักงานใหญ่ โดยสำเนาถึงกองนโยบายสิทธิมนุษยชนและกิจการชนพื้นเมืองดั้งเดิมและหน่วยงานอื่นๆ ตามความเหมาะสม การรายงานของสำนักงานของคณะผู้แทนในต่างประเทศควรอ้างอิงรายการตรวจสอบสำหรับการรายงานกรณีของนักปกป้องสิทธิมนุษยชนที่ตกอยู่ในความเสี่ยง ซึ่งจะกล่าวต่อไปนี้ เจ้าหน้าที่สามารถรับรองการคุ้มครองแหล่งข้อมูลและความปลอดภัยของข้อมูลโดยใช้การป้องกันในการปฏิบัติงานตามมาตรฐาน รวมทั้งการใช้การจำแนกประเภท

ข้อมูลที่เหมาะสมเมื่อมีการอ้างอิงถึงบุคคลใดบุคคลหนึ่ง (ดูเพิ่มเติมได้ที่ภาคผนวก ก) เอกสารที่จัดทำขึ้นหรือส่งผ่านโดยเทคโนโลยีดิจิทัล ต้องคำนึงถึงความปลอดภัยทางดิจิทัลเพื่อรับรองความปลอดภัยของนักปกป้องสิทธิมนุษยชนอันสัมพันธ์กับการจัดทำ ส่งต่อ หรือได้รับเอกสารเหล่านี้ (ดูเพิ่มเติมที่บทต่อท้าย หัวข้อนักปกป้องสิทธิมนุษยชนในบริบทออนไลน์และดิจิทัล)

3.2 การสร้างความสัมพันธ์ การติดต่ออย่างสม่ำเสมอ และการแลกเปลี่ยนข้อมูลกับนักปกป้องสิทธิมนุษยชน

สำนักงานของคณะผู้แทนในต่างประเทศควรรหาช่องทางในการสร้างและรักษาความสัมพันธ์กับนักปกป้องสิทธิมนุษยชนและองค์กรภาคประชาสังคม ตั้งแต่องค์กรที่มีทุนสนับสนุนมากไปจนถึงกลุ่มเคลื่อนไหวระดับรากหญ้าที่อยู่ชายขอบ ทั้งในพื้นที่เมืองและพื้นที่ห่างไกล การติดต่อกับนักปกป้องสิทธิมนุษยชนสามารถช่วยให้สำนักงานของคณะผู้แทนในต่างประเทศเข้าใจสถานการณ์ของพวกเขาและบริบทท้องถิ่นที่พวกเขาทำงานได้ดีขึ้น และเอื้ออำนวยต่อการตอบสนองเมื่อมีสถานการณ์ฉุกเฉิน

เมื่อมีโอกาส การติดต่อสื่อสารอย่างสม่ำเสมอกับนักปกป้องสิทธิมนุษยชน ตัวแทน หรือครอบครัวนั้นจำเป็น เพื่อให้มีข้อมูลที่เป็นปัจจุบันเกี่ยวกับสถานการณ์และความช่วยเหลือที่ตรงกับความต้องการของพวกเขา การติดต่อโดยตรงนั้นเป็นเรื่องที่ควรจะทำ แต่ไม่ได้

เป็นเงื่อนไขที่ประเทศแคนาดาจะต้องให้การสนับสนุน บ่อยครั้งสำนักงานของคณะผู้แทนในต่างประเทศหรือ องค์การภาคประชาสังคมเพียงแห่งเดียวในประเทศที่นัก ปกป้องสิทธิมนุษยชนทำงานอยู่ทำหน้าที่เป็นศูนย์กลาง ในการติดต่อระหว่างนักปกป้องสิทธิมนุษยชน และ องค์การต่างๆ และบุคคลต่างๆ ที่ทำงานร่วมกันเพื่อ สนับสนุนความพยายามของพวกเขา เพื่อส่งเสริมความ เคารพในหลักสิทธิมนุษยชน การสื่อสารแบบออนไลน์ หรือดิจิทัลสามารถเป็นเครื่องมือที่เป็นประโยชน์ในแง่ นี้ แต่การคำนึงถึงความปลอดภัยที่เหมาะสมอันเกี่ยวเนื่อง กับรูปแบบการสื่อสารและการแลกเปลี่ยนข้อมูลนี้ มี ความสำคัญยิ่ง (ดูเพิ่มเติมที่บทต่อท้าย หัวข้อนักปกป้อง สิทธิมนุษยชนในบริบทออนไลน์และดิจิทัล)

3.3 การเพิ่มความสนใจให้กับนักปกป้องสิทธิมนุษยชน

การให้ความสนใจกับนักปกป้องสิทธิมนุษยชนมากขึ้นมักส่งผลต่อความปลอดภัยของพวกเขา โดยแสดงให้เห็นว่า “ประชาคมโลกกำลังจับตามอง” ดังนั้นจึง เป็นการยับยั้งทางการไม่ให้เกิดอะไรๆ ที่เป็นปรปักษ์แก่พวกเขา การยอมรับของสาธารณชนยังให้ความน่าเชื่อถือแก่นักปกป้องสิทธิมนุษยชนและงานของพวกเขา ซึ่งมีความสำคัญอย่างยิ่งสำหรับคนที่อาจตกเป็นเป้าหมายของกลยุทธ์เพื่อบ่อนทำลายชื่อเสียงของพวกเขา

สำนักงานของคณะผู้แทนในต่างประเทศสามารถแสดงให้เห็นถึงความสำคัญของงานของบรรดานักปกป้องสิทธิได้ ยกตัวอย่างเช่น การเยี่ยมพื้นที่ไม่ว่าจะด้วยตนเองหรือพร้อมกับสำนักงานของคณะผู้แทนในต่างประเทศอื่นๆ เพื่อพบกับนักปกป้องสิทธิมนุษยชน ในสภาพพื้นที่อันหลากหลายที่พวกเขาทำงานส่งเสริม สนับสนุน การเยี่ยมในลักษณะนี้บางครั้งอยู่ในพื้นที่ห่างไกล และบ่อยครั้งที่อยู่ภายใต้การสอดส่องของทางการ และหน่วยงานความมั่นคงท้องถิ่น กลุ่มคนเหล่านี้มัก จะมีความสำคัญทางยุทธศาสตร์และมีประโยชน์ที่สุด เมื่อพวกเขาฝังตัวอยู่ในบริบทท้องถิ่นและประสานงานกับกลุ่มหรือเครือข่ายต่างๆ ในท้องถิ่น นอกจากนี้ นักปกป้องสิทธิมนุษยชนยังสามารถได้รับเชิญเข้าร่วมงานที่ สำนักงานของคณะผู้แทนในต่างประเทศจัดในฐานะแขก

ผู้มีเกียรติ เช่นเดียวกับหน่วยงานผู้มีอำนาจของประเทศ เจ้าภาพ ภาคเอกชน และบุคคลอื่นๆ ที่มีอิทธิพลต่อการกระทำของรัฐบาลได้ ความสนใจนั้นยังสามารถถูกยกระดับ ผ่านการสื่อสารสาธารณะและโซเชียลมีเดียได้อีกด้วย

ดังเช่นในการกระทำใดๆ ในกรณีเฉพาะ การหารือกับนักปกป้องสิทธิมนุษยชน ตัวแทนหรือครอบครัวของพวกเขา จำเป็นต้องมีขึ้นก่อนที่จะมีการจัดกิจกรรมระดับ ความสนใจ ความสัมพันธ์กับเจ้าหน้าที่การทูตต่างชาติ บางครั้งก็สามารถสร้างความเสี่ยงใหม่ๆ ให้กับพวกเขา ครอบครัวและชุมชนของพวกเขา

3.4 การยอมรับคุณค่าของความพยายามด้วยการมอบรางวัล

สำนักงานของคณะผู้แทนในต่างประเทศของประเทศ แคนาดาได้รับการส่งเสริมให้เสนอหรือสนับสนุนรางวัล ที่ยอมรับความสำเร็จในการทำงานของนักปกป้องสิทธิมนุษยชนสำหรับการเป็นผู้นำในการต่อสู้ประเด็นสิทธิมนุษยชนที่เฉพาะเจาะจง รางวัลนั้นสามารถมอบเพื่อเป็นเกียรติให้กับบุคคลหรือกลุ่มบุคคลที่แสดงออกถึงการเป็นผู้นำในการปกป้องสิทธิมนุษยชนและเสรีภาพ ทั้งในระดับท้องถิ่น ภูมิภาค หรือระหว่างประเทศ

“ฉันได้รับแรงกระตุ้นให้มาเป็นนักปกป้องสิทธิมนุษยชนเนื่องจากสถานการณ์ความเปราะบางที่ฉันได้ประสบและบันทึกไว้ และสิ่งที่เป็นแรงบันดาลใจให้ฉันทำต่อไปคือพลังในการปรับตัวต่ออุปสรรคที่ฉันเห็นจากครอบครัวและในตัวของเด็กๆ ในขณะที่เรากำลังใช้ชีวิตอยู่ในช่วงเวลาแห่งความยากลำบากนี้ ฉันกลับเปี่ยมไปด้วยความหวังสำหรับเวเนซุเอลาที่ดีกว่านี้ ที่พวกเราล้วนเป็นนักปกป้องสิทธิมนุษยชน”

—Katerine Martinez ผู้ได้รับรางวัลสิทธิมนุษยชนจากสถานทูตแคนาดา ครั้งที่ 10

3.5 การเสริมสร้างศักยภาพและการจัดหาเงินทุนสนับสนุนให้นักปกป้องสิทธิมนุษยชน

เมื่อมีโอกาส สำนักงานของคณะผู้แทนในต่างประเทศได้รับการส่งเสริมให้ใช้งบประมาณที่มีเพื่อสนับสนุนองค์การสิทธิมนุษยชน นักปกป้องสิทธิมนุษยชน และชุมชนของพวกเขา รวมทั้งกองทุนสนับสนุนโครงการ PIF หรือกองทุนแคนาดาเพื่อการริเริ่มของท้องถิ่น (CFLI) การให้เงินทุนช่วยสนับสนุนการทำงานของนักปกป้องสิทธิมนุษยชน เสริมสร้างศักยภาพ และสร้างความเชื่อมโยงกับเครือข่ายนักปกป้องสิทธิมนุษยชน ยกตัวอย่างเช่น เงินทุนสามารถใช้พัฒนา และจัดการอบรม และโครงการแลกเปลี่ยนความรู้ ที่มุ่งสร้างศักยภาพให้กับนักปกป้องสิทธิมนุษยชนและเสริมความแข็งแกร่งให้กับเครือข่ายของพวกเขา

สำนักงานของคณะผู้แทนในต่างประเทศของประเทศแคนาดา - เครือข่ายการสนับสนุนทั่วโลก

ในปี 2560 และ 2561 ประเทศแคนาดาให้ทุนมากกว่า 570,000 ดอลลาร์กับ 27 โครงการที่สนับสนุนนักปกป้องสิทธิมนุษยชนใน 16 ประเทศผ่านกองทุนแคนาดาเพื่อการริเริ่มของท้องถิ่น (CFLI) โครงการเหล่านี้รวมถึงการจัดสัมมนาเชิงปฏิบัติการเพื่อสร้างเสริมศักยภาพในการรายงานการละเมิดสิทธิมนุษยชนให้กับนักปกป้องสิทธิมนุษยชน การสัมมนาอบรมเรื่องความปลอดภัยและความมั่นคงสำหรับนักปกป้องสิทธิมนุษยชน และกิจกรรมเพื่อสนับสนุนการสร้างเครือข่ายระหว่างนักปกป้องสิทธิมนุษยชน

3.6 การอุปถัมภ์เครือข่ายสนับสนุนนักปกป้องสิทธิมนุษยชนที่มีประสิทธิภาพ

ผู้แทนของประเทศแคนาดาในต่างประเทศได้รับความคาดหวังให้รักษาเครือข่ายการติดต่อของกลุ่มคน และบุคคลที่ทำงานส่งเสริมสนับสนุนเพื่อการคุ้มครอง และส่งเสริมสิทธิมนุษยชน สำนักงานของคณะผู้แทนในต่างประเทศของประเทศแคนาดาสามารถมีบทบาท

สำคัญในการอุปถัมภ์การพัฒนาเครือข่ายสนับสนุนที่มีประสิทธิภาพต่างๆ ที่รวมทั้งสำนักงานของคณะผู้แทนทางการทูตของประเทศอื่นๆ หน่วยงานราชการ สื่อมวลชน นักวิชาการ ภาคเอกชน (รวมถึงบริษัทสัญชาติแคนาดาในตลาด) และผู้มีส่วนได้ส่วนเสียอื่นๆ เครือข่ายเหล่านี้จัดหาทรัพยากรจำเป็นเพื่อสนับสนุนนักปกป้องสิทธิมนุษยชนที่อยู่ในความเสี่ยง รวมทั้งข้อมูลสำคัญ คำแนะนำ และช่องทางการเข้าถึงแหล่งอิทธิพล พวกเขาอาจช่วยเพิ่มความน่าเชื่อถือในการรับมือกับเจ้าหน้าที่ท้องถิ่น สาธารณะ และตัวนักปกป้องสิทธิมนุษยชนเอง

3.7 การให้หน่วยงานท้องถิ่นเข้ามามีส่วนร่วม

ผู้แทนประเทศแคนาดาควรสร้างและรักษาไว้ซึ่งความสัมพันธ์กับเจ้าหน้าที่ท้องถิ่นที่มีอิทธิพลหรือผู้ที่ได้รับมอบหมายให้ทำการตัดสินใจต่างๆ ที่ส่งผลถึงสิทธิมนุษยชน ซึ่งอาจรวมถึงรัฐมนตรีหรือเจ้าหน้าที่ผู้ติดตามรัฐมนตรีของรัฐบาลประเทศเจ้าภาพ สถาบันเกี่ยวกับสิทธิมนุษยชนระดับชาติ ผู้ตรวจการแผ่นดิน ข้าราชการการเมืองหรือข้าราชการประจำ สมาชิกฝ่ายนิติบัญญัติ และผู้นำระดับภูมิภาคและการปกครองท้องถิ่น

สำนักงานของคณะผู้แทนในต่างประเทศของประเทศแคนาดาควรรักษาช่องทางการแลกเปลี่ยนประเด็นเกี่ยวกับสิทธิมนุษยชน ทั้งที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการกับทางการท้องถิ่นอย่างต่อเนื่อง ทั่วโลกที่จัดตั้งขึ้นและความสัมพันธ์ที่สร้างขึ้นบนความไว้วางใจสามารถสร้างโอกาสสำหรับการทำงานร่วมกันและเอื้อต่อการคลี่คลายประเด็นที่ยากยิ่ง

ในกรณีที่นักปกป้องสิทธิมนุษยชนเผชิญกับความเสียหายรุนแรง การให้เจ้าหน้าที่ท้องถิ่นเข้ามามีส่วนร่วมอย่างระมัดระวังผ่านเครือข่ายหรือกลไกที่จัดตั้งไว้ นั้นมักส่งผลดี ในหลายๆ กรณี ความสัมพันธ์อย่างไม่เป็นทางการสามารถช่วยแก้วิกฤตที่กำลังเกิดขึ้นได้ในระยะแรกเริ่ม แนวทางต่างๆ สามารถจัดให้มีขึ้นในระดับอาวุโสตามความจำเป็น อาทิ เป็นส่วนหนึ่งของการประชุมระหว่างรัฐมนตรีกับหัวหน้าสำนักงานของคณะผู้แทนในต่างประเทศ ในทำนองเดียวกันเมื่อใช้กลไกอย่างไม่เป็น

ทางการแล้วแต่ไม่เป็นผลหรือไม่เหมาะสม ก็สามารถใช้กลไกทางการทูตอย่างเป็นทางการได้ แนวทางอย่างเป็นทางการนั้นสามารถรวมถึง หนังสือทางการทูตหรือการยื่นหนังสือประท้วง เป็นต้น และสามารถประสานกับสำนักงานของคณะผู้แทนในต่างประเทศของประเทศอื่นๆ ในบางกรณีอาจจำเป็นต้องใช้มาตรการทางการทูตที่แข็งกร้าวขึ้น ซึ่งอาจรวมถึงการที่สำนักงานใหญ่เรียกทูตต่างประเทศเข้าหารือเกี่ยวกับกรณี หรือการเรียกนักการทูตของประเทศแคนาดากลับ เพื่อแสดงออกถึงความไม่เห็นด้วยอย่างยิ่งต่อการกระทำของรัฐบาลเจ้าภาพ ซึ่งไม่ได้เกิดขึ้นบ่อยครั้งนักและถือเป็นสถานการณ์พิเศษ

3.8 การทำงานร่วมกับผู้ดำเนินการหลักทั้งในระดับภูมิภาคและระหว่างประเทศ

การทำงานร่วมกับและการให้การสนับสนุนแก่หน่วยงานและกลไกระดับภูมิภาคและระหว่างประเทศเป็นอีกหนึ่งช่องทางที่ได้รับการยอมรับในการสนับสนุนและทำให้เกิดสถาบันที่แข็งแกร่งเพื่อส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิมนุษยชน

ภายในระบบขององค์การสหประชาชาติ สำนักงานข้าหลวงใหญ่เพื่อสิทธิมนุษยชนแห่งองค์การสหประชาชาติ (OHCHR) ส่งเสริมความเคารพในสิทธิมนุษยชนในระดับชาติผ่านเครือข่ายของสำนักงานภูมิภาคและศูนย์กลาง หรือในฐานะส่วนหนึ่งของสำนักงานขององค์การสหประชาชาติที่มีความสนใจเพิ่มเติมในเรื่องของประเด็นสิทธิมนุษยชนระดับภูมิภาคที่สำคัญและมีขอบเขตกว้าง ผู้ตรวจการพิเศษสหประชาชาติและผู้เชี่ยวชาญอิสระมีการเยี่ยมชมเยือนประเทศต่างๆ อยู่เป็นประจำ สำนักงานของคณะผู้แทนในต่างประเทศควรทำงานร่วมกับผู้ตรวจการพิเศษหรือผู้เชี่ยวชาญอิสระที่มาเยี่ยมชมในประเทศเจ้าภาพตามความเหมาะสม อาทิ เชิญพวกเขาเข้าร่วมเสวนาโต๊ะกลม หรือหารือสถานการณ์นักปกป้องสิทธิมนุษยชนร่วมกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียจากภาคประชาสังคมในท้องถิ่นและผู้แทนกลุ่มชนพื้นเมืองดั้งเดิม ตามที่ได้กล่าวไว้ในหัวข้อ 2.4 [ผู้ตรวจการพิเศษของสหประชาชาติว่าด้วยสถานการณ์นักปกป้องสิทธิมนุษยชน](#) มีหน้าที่

กลไกระดับภูมิภาค

- แอฟริกา: ผู้ตรวจการพิเศษด้านนักปกป้องสิทธิมนุษยชนคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนและสิทธิประชาชนแห่งแอฟริกา (African Commission on Human and Peoples' Rights)
- อเมริกา: ผู้ตรวจการด้านนักปกป้องสิทธิมนุษยชนองค์การรัฐอเมริกัน (Organization of American States)
- เอเชีย: คณะกรรมการระหว่างรัฐบาลอาเซียนว่าด้วยสิทธิมนุษยชน (ASEAN Intergovernmental Commission on Human Rights)
- ยุโรป: คณะกรรมการด้านสิทธิมนุษยชนสภายุโรป ([Council of Europe](#))
- ตะวันออกกลาง: คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนอาหรับ สันนิบาตอาหรับ (Arab League)
- สำนักงานเพื่อประชาธิปไตยและสิทธิมนุษยชนองค์การว่าด้วยความมั่นคงและความร่วมมือในยุโรป ([Office of Democratic Institutions and Human Rights - OSCE](#))

รวบรวมข้อมูลสถานการณ์นักปกป้องสิทธิมนุษยชนทั่วโลก คู่สนทนาที่เกี่ยวข้อง อื่นๆ รวมถึง [ผู้ตรวจการพิเศษของสหประชาชาติว่าด้วยการส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิในเสรีภาพทางความคิดเห็นและการแสดงออก](#) [ผู้ตรวจการพิเศษของสหประชาชาติว่าด้วยความรุนแรงต่อผู้หญิง สาเหตุและผลที่ตามมา](#) [ผู้ตรวจการพิเศษของสหประชาชาติว่าด้วยสิทธิของชนพื้นเมืองดั้งเดิม](#) [ผู้ตรวจการพิเศษของสหประชาชาติว่าด้วยวิสามัญฆาตกรรมและการประหารชีวิตโดยพลการ](#) [ผู้เชี่ยวชาญอิสระด้านเพศวิถีและอัตลักษณ์ทางเพศ](#) และ [คณะทำงานด้านธุรกิจและสิทธิมนุษยชนของสหประชาชาติ](#) การรายงานจากผู้ตรวจการพิเศษและผู้เชี่ยวชาญอิสระเหล่านี้ โดยเฉพาะในสถานการณ์ของประเทศ สามารถให้ข้อมูลที่มีคุณค่ามากสำหรับสำนักงานของคณะผู้แทนในต่างประเทศ

นอกเหนือไปจากความร่วมมืออย่างใกล้ชิดระหว่างสำนักงานของคณะผู้แทนในต่างประเทศหลายแห่งในภูมิภาคในหัวข้อและประเด็นที่สำคัญและมีขอบเขตกว้างแล้ว สำนักงานของคณะผู้แทนในต่างประเทศของประเทศแคนาดาควรทำงานต่อเนื่องกับสถาบันระดับภูมิภาคเพื่อส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิมนุษยชนและสนับสนุนนักปกป้องสิทธิมนุษยชน

3.9 การเข้าร่วมการพิจารณาคดีและการไต่สวนและการเข้าเยี่ยมนักปกป้องสิทธิมนุษยชนที่ถูกควบคุมตัว

การเข้ารับฟังการพิจารณาคดีความหรือการไต่สวนที่เกี่ยวข้องกับนักปกป้องสิทธิมนุษยชนโดยเจ้าหน้าที่ของประเทศแคนาดา ซึ่งเป็นการแสดงออกที่เห็นได้ชัดเจนถึงความกังวลของประเทศแคนาดาสามารถเป็นประโยชน์เนื่องจากก่อให้เกิดการติดตามกระบวนการพิจารณาคดีตามกฎหมายอย่างละเอียด สังเกตการณ์ว่าเป็นไปด้วยความเคารพต่อกระบวนการตามกฎหมายและทำให้แน่ใจว่ามีข้อมูลที่ปัจจุบันอยู่เสมอเกี่ยวกับกรณีที่มีความสนใจโดยเฉพาะ ซึ่งคำนึงถึงผลกระทบที่เกิดจากการเลือกปฏิบัติด้วยเหตุแห่งเพศในระบบยุติธรรมด้วย การเข้าร่วมของประเทศแคนาดามักนำมาซึ่งโอกาสในการสร้างเครือข่ายกับองค์กรสิทธิมนุษยชน นักการทูตอื่นๆ และเจ้าหน้าที่ท้องถิ่น เมื่อมีสำนักงานของคณะผู้แทนทางการทูตหลายแห่งติดตามคดีใดคดีหนึ่ง หรือเมื่อมีการพิจารณาคดีอยู่ในพื้นที่ห่างไกลหรือเข้าถึงยาก การจัดทำบัญชีรายชื่อเพื่อแบ่งหน้าที่ในการเข้าร่วมพิจารณาคดีและข้อมูลพัฒนาการที่เกิดขึ้นกับการพิจารณาคดีอาจจะเป็นประโยชน์

การหาโอกาสเข้าเยี่ยมนักปกป้องสิทธิมนุษยชนที่ถูกกักขังในความควบคุมตัวของเจ้าหน้าที่ระดับท้องถิ่นหรือที่ถูกกักบริเวณในบ้านด้วยสาเหตุจากการทำงานส่งเสริมสนับสนุนด้านสิทธิมนุษยชนของพวกเขา ในบางกรณีอาจจะเป็นวิธีแสดงการสนับสนุนที่เป็นประโยชน์ ทั้งนี้ต้องมีการชี้แจงนำหนักถึงความปลอดภัยของคุณและผลกระทบที่จะเกิดกับสำนักงานของคณะผู้แทนในต่างประเทศด้วยความระมัดระวัง โดยเฉพาะและควรจะปรึกษากับสำนักงานใหญ่ก่อนการดำเนินการ

เจ้าหน้าที่ท้องถิ่นไม่อนุญาตให้นักการทูตต่างประเทศเข้าร่วมการพิจารณาคดีเสมอไป และข้อจำกัดในการเข้าเยี่ยมนักปกป้องสิทธิมนุษยชนที่ถูกควบคุมตัวเป็นเรื่องปกติมาก อย่างไรก็ตามในกรณีเช่นนี้การขออนุญาตให้เข้าร่วมสามารถแสดงให้เจ้าหน้าที่ท้องถิ่นเห็นว่ามีความสนใจอย่างต่อเนื่องจากต่างประเทศในกรณีนี้

3.10 การประกาศแถลงการณ์สาธารณะและการใช้ช่องทางโซเชียลมีเดีย

สำนักงานของคณะผู้แทนในต่างประเทศได้รับคำแนะนำให้การใช้การสื่อสารเชิงบวกในการยกย่องบทบาทและความชอบธรรมของนักปกป้องสิทธิมนุษยชน ซึ่งสามารถช่วยยับยั้งการชวนเชื่อในทางลบที่เกิดขึ้นในหลายๆ ประเทศ เพื่อหาทางลดความชอบธรรมของบทบาทของพวกเขา

ในขณะที่การเจรจาทางการทูตเป็นแนวทางแรกในการทำงานของประเทศแคนาดาในเกือบทุกกรณี การแทรกแซงสาธารณะนั้นสามารถเป็นเครื่องมือที่มีประสิทธิภาพในการสนับสนุนนักปกป้องสิทธิมนุษยชนที่อยู่ในความเสี่ยงหรือถูกควบคุมตัว นับเป็นการเสริมความพยายามโดยผู้ดำเนินการในท้องถิ่นและระหว่างประเทศเพื่อกดดันให้รัฐบาลดำเนินการแทรกแซงสาธารณะสามารถรวมถึงจดหมายเปิดผนึก บทความความคิดเห็นพิเศษ การส่งข่าวให้กับสื่อมวลชน การประชุมแถลงข่าว และการโพสต์ข้อความลงบัญชีโซเชียลมีเดียของสำนักงานของคณะผู้แทนในต่างประเทศหรือสำนักงานใหญ่ ถึงแม้ว่าจะเป็น การดำเนินการโดยประเทศแคนาดาเพียงฝ่ายเดียว แต่ปรกติแล้วการแทรกแซงจะมีผลกระทบที่กว้างกว่าเมื่อมีการประสานงานกับประเทศอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง การแทรกแซงควรสื่อสารถึงทางการสื่อ และผู้ที่มีอิทธิพลสำคัญ ในท้องถิ่น รวมทั้งผู้ที่ดูเหมือนว่าจะมีความรับผิดชอบทั้งทางตรงและทางอ้อมต่อการโจมตีนักปกป้องสิทธิมนุษยชน

การแทรกแซงสาธารณะเกิดประสิทธิผลสูงสุดเมื่อรัฐบาลที่ตกเป็นประเด็นนั้นถูกเรียกร้องให้จะดำเนินการตามพันธกรณีด้านสิทธิมนุษยชนระหว่างประเทศของตน การแทรกแซงสามารถอ้างถึงตราสารหลักด้านสิทธิมนุษยชน

(Core International Human Rights Instruments) ซึ่งรัฐได้ให้สัตยาบันไว้ รวมทั้งอ้างถึงการสังเกตการณ์ และข้อเสนอแนะที่ออกโดยคณะกรรมการ (หน่วยงานตามสนธิสัญญา) ที่จัดตั้งขึ้นภายใต้ตราสารเหล่านี้เพื่อการติดตามการอนุวัติการพันธสัญญาด้านสิทธิมนุษยชนของรัฐ (ดูเพิ่มเติมที่หัวข้อ 2.4) การแทรกแซงของประเทศแคนาดายังสามารถอ้างถึงมาตราต่างๆ ในปฏิญญาสากลว่าด้วยสิทธิมนุษยชน (Universal Declaration of Human Rights) และปฏิญญาสหประชาชาติว่าด้วยนักปกป้องสิทธิมนุษยชน (UN Declaration on Human Rights Defenders) (ดูเพิ่มเติมที่หัวข้อ 2.4) หรือการดำเนินการด้านสิทธิมนุษยชนที่มีการแนะนำต่อรัฐต่างๆ ในกระบวนการทบทวนสถานการณ์สิทธิมนุษยชน (Universal Periodic Review) (ดูเพิ่มเติมที่หัวข้อ 3.1)

การเรียกร้องสาธารณะที่เห็นได้บ่อยรวมถึงการกระตุ้นให้หน่วยงานผู้มีอำนาจดำเนินการสอบสวนอย่างรวดเร็วและเป็นกลางต่อการละเมิดสิทธิมนุษยชนที่ถูกกล่าวหา และดำเนินมาตรการที่จำเป็นทั้งหมดเพื่อให้แน่ใจว่าจะมีการคุ้มครองทุกคนจากความรุนแรง การคุกคาม การแกล้ง การเลือกปฏิบัติ การกีดกันหรือการกระทำใดๆ ที่เป็นการใช้อำนาจตามอำเภอใจอันเป็นผลจากการใช้สิทธิอันชอบธรรมตามกฎหมายของตน

ในบางครั้งการเรียกร้องความสนใจจากสาธารณะให้กับกรณีอาจทำให้ความพยายามทางการทูตนั้นยากลำบากขึ้น นักปกป้องสิทธิมนุษยชนที่ตกเป็นประเด็นหรือผู้แทน หรือครอบครัวควรจะได้รับอาหารหรือเมื่อเป็นไปได้ เพราะแกล้งการณีสสาธารณะโดยรัฐบาลต่างประเทศสามารถนำไปสู่การตอบโต้ที่นักปกป้อง ครอบครัว และชุมชนของพวกเขา หรือนักปกป้องสิทธิมนุษยชนคนอื่นๆ เมื่อสำนักงานของคณะผู้แทนในต่างประเทศไม่สามารถทำการติดต่อได้นั้น จำเป็นต้องใช้ความระมัดระวังเป็นพิเศษ และต้องคำนึงถึงผลประโยชน์สูงสุดของบุคคล รวมทั้งควรมีการหารือหรือสำนักงานใหญ่ก่อนการตัดสินใจที่จะดำเนินการแทรกแซงสาธารณะในแต่ละกรณี

3.11 การสนับสนุนความต้องการในการช่วยเหลือฉุกเฉิน

นักปกป้องสิทธิมนุษยชนอาจต้องเผชิญกับภัยคุกคามร้ายแรง อาทิ ความเสี่ยงสาหัสอย่างเช่น ความตายหรือการบาดเจ็บ สำหรับการตอบสนองการร้องขอความช่วยเหลือจากนักปกป้องสิทธิมนุษยชนในสถานการณ์ฉุกเฉิน สำนักงานของคณะผู้แทนในต่างประเทศควรใช้รายการตรวจสอบที่อยู่ในหัวข้อ 3.1 และข้อมูลที่อยู่ในบทต่อท้ายในการประเมินสถานการณ์ได้ดีขึ้นและกำหนดมาตรการที่เหมาะสมเพื่อสนับสนุนพวกเขา สำนักงานของคณะผู้แทนในต่างประเทศควรรายงานไปที่สำนักงานใหญ่ (กรมตามพื้นที่ภูมิศาสตร์ที่สังกัด กองนโยบายสิทธิมนุษยชน และกิจการชนพื้นเมืองดั้งเดิม และกลุ่มงานอื่นๆ ตามความเหมาะสม) ด้วยวิธีการที่รักษาความลับของข้อมูลการร่วมมือกับสำนักงานของคณะผู้แทนในต่างประเทศอื่นๆ ที่มีความสนใจเดียวกันนั้นได้รับการแนะนำเป็นอย่างดี โดยตระหนักว่าบรรดาสำนักงานของคณะผู้แทนในต่างประเทศอาจจะสามารถเสนอรูปแบบความช่วยเหลือที่แตกต่างกันออกไป ซึ่งจะเป็นการเกื้อหนุนกันและกันในการจัดการสนับสนุนให้กับนักปกป้อง (รายการแนวปฏิบัติสำหรับสำนักงานของคณะผู้แทนในต่างประเทศนั้นอยู่ในภาคผนวก ข) สำนักงานของคณะผู้แทนในต่างประเทศควรทำงานร่วมกับเครือข่ายนักปกป้องสิทธิมนุษยชนระดับท้องถิ่นและประเทศ ซึ่งหลายหน่วยงานมีการพัฒนากลยุทธ์ของตนเองที่ตอบสนองต่อความต้องการอันเฉพาะเจาะจงของนักปกป้องสิทธิมนุษยชนในสถานการณ์วิกฤตได้อย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ เช่นเดียวกับกรณีของการแทรกแซงต่างๆ สำนักงานของคณะผู้แทนในต่างประเทศควรทำให้แน่ใจว่านักปกป้องสิทธิมนุษยชนที่ตกเป็นประเด็นรับทราบข้อมูลเกี่ยวกับปฏิบัติการใดๆ ที่ดำเนินการเพื่อพวกเขา ผลลัพธ์และการติดตามที่อาจจะเกิดขึ้น

นักปกป้องสิทธิมนุษยชนที่อยู่ในความเสี่ยงมักจะต้องการดำเนินกิจกรรมด้านสิทธิมนุษยชนของตนต่อไปในสภาพแวดล้อมที่ปลอดภัยในประเทศบ้านเกิดของเขาหรือทางเลือกอื่นในประเทศเพื่อนบ้าน สำนักงานของคณะผู้แทนในต่างประเทศสามารถจัดหาความช่วยเหลือ

ตัวอย่างองค์กรที่จัดหาความช่วยเหลือฉุกเฉินให้กับนักปกป้องสิทธิมนุษยชน

- **Lifeline** จัดหาเงินสนับสนุนจำนวนไม่มากในระยะสั้นให้แก่องค์กรภาคประชาสังคมที่ถูกคุกคามด้วยสาเหตุจากงานด้านสิทธิมนุษยชนของพวกเขา เงินสนับสนุนเหล่านี้สามารถช่วยค่าใช้จ่ายในการรักษาความปลอดภัย ค่ารักษาพยาบาล ค่าทนายความ การเยี่ยมที่เรือนจำ การเฝ้าสังเกตการณ์พิจารณาคดี การย้ายถิ่นฐานชั่วคราว การหาอุปกรณ์ทำงานทดแทน และความจำเป็นเร่งด่วนอื่นๆ โดยประเทศแคนาดาเป็นผู้ให้เงินทุนสนับสนุนองค์กร Lifeline
- **Front Line Defenders** จัดหาเงินสนับสนุนเพื่อการคุ้มครองให้กับนักปกป้องสิทธิมนุษยชนเพื่อปรับปรุงความปลอดภัยที่เพิ่มขึ้นทั้งทางกายภาพและในพื้นที่ดิจิทัล สำหรับค่าใช้จ่ายทางกฎหมายและการรักษาพยาบาล และเพื่อช่วยเหลือครอบครัวของนักปกป้องสิทธิมนุษยชนที่ถูกจองจำ องค์กรนี้ยังจัดหาความช่วยเหลือฉุกเฉินให้กับนักปกป้องสิทธิมนุษยชน รวมทั้งความช่วยเหลือด้านการย้ายถิ่นฐานชั่วคราว องค์กรให้การช่วยเหลือทางโทรศัพท์ตลอด 24 ชั่วโมงในภาษาอาราบิก อังกฤษ ฝรั่งเศส รัสเซียและสเปนทางหมายเลขติดต่อ +353-1-210-0489
- **Urgent Action Fund** จัดหาเงินสนับสนุนฉุกเฉินเพื่อตอบสนองต่อภัยคุกคามความปลอดภัยที่นักกิจกรรมและนักปกป้องสิทธิมนุษยชนผู้หญิง ทรานส์เจนเดอร์ หรือผู้ที่มีอัตลักษณ์ทางเพศไม่เป็นไปตามบริบทหลัก ประสบ
- **The Dignity for All: LGBTI Assistance Program** จัดหาความช่วยเหลือฉุกเฉิน ความมั่นคง โอกาส เงินทุนสนับสนุนการส่งเสริมการตอบสนองอย่างทันท่วงที รวมทั้งการวิเคราะห์ความเสี่ยงและการฝึกอบรมให้แก่นักปกป้องสิทธิมนุษยชนและองค์กรภาคประชาสังคมที่ถูกคุกคามหรือโจมตีเนื่องจากงานที่พวกเขาทำในด้านสิทธิมนุษยชนของผู้ที่มีความหลากหลายทางเพศ
- **International Cities of Refuge Network** จัดหาที่พักพิงให้กับนักเขียนและศิลปินที่อยู่ในความเสี่ยงจากงานขับเคลื่อนเพื่อเสรีภาพในการแสดงออก ปกป้องค่านิยมประชาธิปไตย และส่งเสริมความสมานฉันท์สากล

รายชื่อองค์กรอื่นๆ เพิ่มเติมอยู่ในบทต่อท้ายของคู่มือนี้

ในทางปฏิบัติสำหรับการย้ายที่อยู่เป็นการชั่วคราว ภายใต้ขอบเขตของกฎหมายและทรัพยากรที่มีอยู่

องค์กรภาคประชาสังคมจำนวนหนึ่งมีความเชี่ยวชาญเป็นพิเศษในการจัดหาความช่วยเหลือฉุกเฉินให้กับนักปกป้องสิทธิมนุษยชน ความช่วยเหลือจากองค์กรเหล่านี้สามารถรวมถึงความช่วยเหลือทางกฎหมาย ที่พักพิงชั่วคราว และงบประมาณสำหรับค่าใช้จ่ายประจำวัน และการคุ้มครองส่วนตัว บางองค์กรสามารถเสนอความช่วยเหลือในสถานการณ์ที่นักปกป้องสิทธิมนุษยชนรู้สึกว่ามีภาระจำเป็นที่ต้องออกจากประเทศบ้านเกิดเป็นการชั่วคราวเพื่อทำงานต่อไป สำนักงานของคณะผู้แทนในต่างประเทศได้รับคำแนะนำให้ส่งต่อนักปกป้องสิทธิมนุษยชนที่อยู่ในความเสี่ยงให้กับองค์กรเหล่านี้ โดยเข้าใจว่าองค์กรเหล่านี้อาจมีความเชี่ยวชาญแต่มีศักยภาพที่จำกัด

นักปกป้องสิทธิมนุษยชนที่แสวงหาที่พักพิงในต่างประเทศมักเลือกประเทศเพื่อนบ้านที่อยู่ใกล้กับครอบครัวและเครือข่ายท้องถิ่น สำนักงานของคณะผู้แทนในต่างประเทศควรส่งต่อผู้ที่ต้องการย้ายถิ่นฐานหรือขอสถานะลี้ภัยไปที่สำนักงานข้าหลวงใหญ่ผู้ลี้ภัยแห่งสหประชาชาติ (UN High Commissioner for Refugees - UNHCR) ซึ่งมีภาระหน้าที่ในการช่วยเหลืออพยพฉุกเฉินและการให้ความคุ้มครองในระยะยาว หากมีการส่งต่อจาก UNHCR มายังประเทศแคนาดา กระทรวงการการเข้าเมือง ผู้ลี้ภัย และการเป็นพลเมืองแห่งประเทศแคนาดา (Immigration, Refugees and Citizenship Canada - IRCC) สามารถประเมินกรณีผ่านแผนการคุ้มครองเร่งด่วน (Urgent Protection Program) (ดูเพิ่มเติมได้ในหัวข้อ 5.3) การย้ายถิ่นฐานถาวรมักเป็นทางเลือกสุดท้ายของนักปกป้องสิทธิมนุษยชน

3.12 การส่งเสริมการดำเนินธุรกิจด้วยความรับผิดชอบ

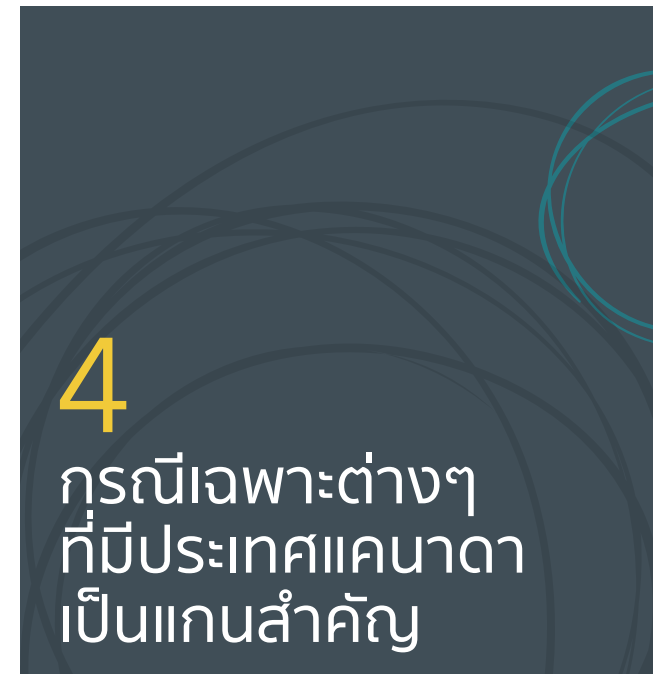
นักปกป้องสิทธิมนุษยชนอาจเผชิญความเสี่ยงและการโจมตีทั้งทางตรงและทางอ้อมจากการเกี่ยวพันกับกิจกรรมของภาคเอกชน โดยเฉพาะนักปกป้องสิทธิมนุษยชนที่ทำงานเกี่ยวกับประเด็นการตรวจสอบได้

ของบริษัท รวมทั้งนักปกป้องสิทธิมนุษยชนที่เป็นผู้หญิง
ชนพื้นเมืองดั้งเดิมและนักปกป้องสิทธิในที่ดินและสิ่ง
แวดล้อม (ดูเพิ่มเติมที่ภาคผนวก)

เพื่อให้เกิดสภาพแวดล้อมที่ปลอดภัยแก่นักปกป้อง
สิทธิมนุษยชน สำนักงานของคณะผู้แทนในต่างประเทศ
ของประเทศแคนาดาได้รับคำแนะนำให้ทำงานอย่าง
แข็งขันเพื่อส่งเสริมความตระหนักรู้และความเข้าใจใน
แนวปฏิบัติสำหรับการดำเนินธุรกิจด้วยความรับผิดชอบ
ต่างๆ เช่น แนวปฏิบัติของ OECD สำหรับวิสาหกิจ
ข้ามชาติ ([OECD Guidelines for Multinational
Enterprises](#)) หลักการชี้แนะแห่งสหประชาชาติว่าด้วย
ธุรกิจกับสิทธิมนุษยชน ([UN Guiding Principles for
Business and Human Rights](#)) หลักการตามความ
สมัครใจว่าด้วยความมั่นคงและสิทธิมนุษยชน
([Voluntary Principles on Security and Human
Rights](#)) ให้แก่รัฐบาลเจ้าภาพ ภาคเอกชนทั้งสัญชาติ
แคนาดาและท้องถิ่น และผู้ดำเนินการภาคประชาสังคม
โดยใช้เครื่องมือสำหรับการทูตสาธารณะและการส่งเสริม
การค้าที่มีอยู่ หลักการตามความสมัครใจนี้สามารถช่วย
แนะนำบริษัทในการฝึกอบรมที่เกี่ยวกับการใช้กำลังที่
ได้สัดส่วน การตรวจสอบในการคัดเลือกเจ้าหน้าที่ความ
มั่นคง และการทำงานร่วมกับองค์กรภาคประชาสังคม
และรัฐบาลในการป้องกันการละเมิดสิทธิมนุษยชนไม่ให้
เกิดขึ้น

สำนักงานของคณะผู้แทนในต่างประเทศสามารถใช้
ใช้อำนาจในการเรียกประชุม เพื่อจัด สนับสนุนเงิน
ทุน หรือเข้าร่วมกิจกรรมสาธารณะที่ทำให้ประเทศ
แคนาดาสามารถส่งเสริมแนวปฏิบัติการค้าดำเนินธุรกิจ
ด้วยความรับผิดชอบต่อสังคม รวมทั้งเพื่อให้เกิดความสัมพันธ์
อย่างมีความหมายกับนักปกป้องสิทธิมนุษยชนและ
ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียตามความเหมาะสม สำนักงาน
ของคณะผู้แทนในต่างประเทศได้รับคำแนะนำให้
สร้างโอกาสให้เกิดการแลกเปลี่ยนผ่านการประชุม
การประชุมเชิงปฏิบัติการ และกิจกรรมอื่นๆ ที่
เกี่ยวข้องกับบริษัท ผู้แทนของรัฐบาล เจ้าภาพ และ
ภาคประชาสังคม สำนักงานของคณะผู้แทนในต่าง
ประเทศควรตระหนักว่ากิจกรรมเช่นนี้อาจไม่เหมาะสม
เสมอไปเพราะอาจทำให้นักปกป้องสิทธิมนุษยชนตกอยู่

ในความเสี่ยง สำนักงานของคณะผู้แทนในต่างประเทศ
ควรจะทำให้แน่ใจว่าจะไม่เกิดอันตรายใดๆ เช่นเดียวกับ
มาตรการอื่นๆ

4.1 นักปกป้องสิทธิมนุษยชนชาวแคนาดา

เมื่อนักปกป้องสิทธิมนุษยชนที่อยู่ในความเสี่ยงเป็น
พลเมืองแคนาดาต้องพิจารณาให้เป็นงานกงสุล โดยไม่
ต้องคำนึงว่าบุคคลนั้นมีสถานะพลเมืองของประเทศที่
ตกเป็นประเด็นหรือไม่ กรณีลักษณะนี้เกี่ยวข้องกับข้อ
ตกลงทางการทูตที่เฉพาะเจาะจง ซึ่งครอบคลุมกิจการ
กงสุลและต้องใช้กลไกที่กำหนดสำหรับการให้กระทรวง
กิจการระหว่างประเทศของแคนาดาเข้ามามีส่วนร่วม
สำนักงานของคณะผู้แทนในต่างประเทศต้องรายงาน
ไปยังเจ้าหน้าที่กงสุลที่สำนักงานใหญ่และกรมตามพื้นที่
ภูมิศาสตร์ที่สังกัด

เมื่อบุคคลนั้นไม่ใช่พลเมืองแคนาดา แต่มีความ
สัมพันธ์ลักษณะอื่นกับประเทศแคนาดา อาทิ สถานะผู้มี
ถิ่นที่อยู่ถาวร สำนักงานของคณะผู้แทนในต่างประเทศ
ควรรายงานกรณีดังกล่าวต่อกรมตามพื้นที่ภูมิศาสตร์ที่
สังกัด

4.2 นิติบุคคลสัญชาติแคนาดา

นักปกป้องสิทธิมนุษยชน รวมทั้งผู้ทำงานส่งเสริม
สนับสนุนด้านสิทธิที่เกี่ยวข้องกับที่ดินและสิ่งแวดล้อม
มักมุ่งประเด็นไปที่การค้าและการของบริษัทข้ามชาติ
บริษัทในเครือ และบริษัทคู่สัญญาในห่วงโซ่อุปทาน
ความช่วยเหลือให้กับนักปกป้องสิทธิมนุษยชนควรเป็น
ไปตามที่แจ่มแจ้งในแนวปฏิบัตินี้ โดยไม่ต้องคำนึงถึง

สัญชาติของบริษัทที่ตกเป็นประเด็น สำนักงานของคณะ
ผู้แทนในต่างประเทศได้รับความคาดหวังว่าจะจัดการ
สนับสนุนให้นักปกป้องสิทธิมนุษยชน ถึงแม้ว่าพวกเขา
จะกล่าวหาหรือถูกละเมิดสิทธิมนุษยชนโดยบริษัท
สัญชาติแคนาดาที่ได้รับการสนับสนุนบริการผู้แทนด้าน
การค้าของประเทศแคนาดาก็ตาม ความสอดคล้องใน
แนวทางการทำงานของแผนกต่างๆ มีความสำคัญอย่าง
มากในกรณีเช่นนี้

บริษัทสัญชาติแคนาดาที่ดำเนินการในต่างประเทศได้
ได้รับความคาดหวังให้เคารพในสิทธิมนุษยชนและดำเนิน
การอย่างถูกต้องตามกฎหมาย โปร่งใส และมีการหารือ
กับรัฐบาลประเทศเจ้าภาพ ชนพื้นเมืองดั้งเดิม และชุมชน
ท้องถิ่น รวมทั้งดำเนินกิจกรรมต่างๆ ด้วยแนวทางที่
รับผิดชอบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม มาตรการป้องกัน
นับเป็นสิ่งสำคัญที่จะประกันให้เกิดสภาพแวดล้อมที่
ปลอดภัยสำหรับนักปกป้องสิทธิมนุษยชน ในกรณีที่
ธุรกิจสัญชาติแคนาดาถูกกล่าวหา หรือดูเหมือนว่าจะ
มีความเกี่ยวข้องกับกรณีการละเมิดสิทธิมนุษยชนต่อ
นักปกป้องสิทธิมนุษยชน สำนักงานของคณะผู้แทนใน
ต่างประเทศต้องอ้างอิงถึง [กลยุทธ์ในการยกระดับความ
รับผิดชอบต่อสังคม เพื่อสร้างความเข้มแข็ง
ให้กับธุรกิจของประเทศแคนาดาที่เกี่ยวข้องกับการนำ
ทรัพยากรธรรมชาติในต่างประเทศไปใช้ประโยชน์](#) เพิ่ม
เติมจากการจัดการสนับสนุนและการคุ้มครองนัก
ปกป้องสิทธิมนุษยชนที่ตกเป็นประเด็นตามความเหมาะสม
ถึงแม้ว่าจะมุ่งให้ความสำคัญไปที่ธุรกิจสัญชาติแคนาดา
ในหมวดการสกัดทรัพยากรธรรมชาติในต่างประเทศ

กลยุทธ์นี้ยังให้คำแนะนำกว้างๆ เกี่ยวกับนโยบายการดำเนินงานด้วยความรับผิดชอบ และการปฏิบัติที่สามารถใช้งานได้ในทุกภาคธุรกิจ สำนักงานของคณะผู้แทนในต่างประเทศควรขอแนวการปฏิบัติจากกองการดำเนินงานด้วยความรับผิดชอบ กองนโยบายด้านสิทธิมนุษยชนและกิจการชนพื้นเมืองดั้งเดิม กรมตามพื้นที่ภูมิศาสตร์ที่สังกัด และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องอื่นๆ ในสำนักงานใหญ่และต้องทำให้แน่ใจว่าจะเกิดการทำงานร่วมกันอย่างใกล้ชิดระหว่างแผนกต่างๆ ในสำนักงานของคณะผู้แทนในต่างประเทศที่มีความรับผิดชอบด้านการพัฒนาธุรกิจต่างประเทศและความสัมพันธ์ทางการทูตแบบทวิภาคี ผลกระทบต่อการสนับสนุนของสำนักงานของคณะผู้แทนในต่างประเทศที่ให้การสนับสนุนบริษัทสัญชาติแคนาดาที่ตกเป็นประเด็นอาจเกิดขึ้น รวมทั้งการปฏิเสธและเพิกถอนการส่งเสริมสนับสนุนประเด็นการค้าเฉพาะของบริษัท ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับข้อเท็จจริงรายการนี้

ในกรณีที่เกี่ยวข้องกับความขัดแย้งระหว่างชุมชนที่ได้รับผลกระทบกับบริษัทสัญชาติแคนาดา บริษัทในเครือ ผู้รับเหมาช่วง และ/หรือผู้จัดหาสินค้าหรือวัตถุดิบสามารถใช้กลไกในการแก้ไขข้อพิพาทของประเทศแคนาดาเพื่อพิจารณาเหตุการณ์และให้ข้อเสนอแนะที่ไม่มีผลผูกมัด ได้แก่ [ศูนย์ติดต่อประสานงานแห่งชาติสำหรับแนวทาง OECD เพื่อบริษัทข้ามชาติของประเทศแคนาดา](#) หรือผู้ตรวจการแผ่นดินของประเทศแคนาดาด้านธุรกิจที่มีความรับผิดชอบ (Canadian Ombudsperson for Responsible Enterprise)

สำนักงานของคณะผู้แทนในต่างประเทศควรอ้างถึงหัวข้อ 3.4 สำหรับข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับแนวทางของประเทศแคนาดาในการสนับสนุนการดำเนินงานด้วยความรับผิดชอบต่อสังคม รวมทั้งหัวข้อ 4.12 ซึ่งรวมถึงคำแนะนำที่เฉพาะเจาะจงสำหรับสำนักงานของคณะผู้แทนในต่างประเทศและชุดมาตรการทั้งหมดที่สรุปอยู่ในหัวข้อ 4 และในบทต่อท้าย

4.3 การขอลี้ภัยในประเทศแคนาดา

นักปกป้องสิทธิมนุษยชนที่หาทางออกจากประเทศบ้านเกิดของตนเป็นการเร่งด่วนชั่วคราว มักเลือกที่

ผู้ตรวจการแผ่นดินของประเทศแคนาดาด้านองค์กรธุรกิจที่มีความรับผิดชอบต่อสังคม

ผู้ตรวจการแผ่นดินของประเทศแคนาดาด้านองค์กรธุรกิจที่มีความรับผิดชอบต่อสังคมนั้นมีพันธกิจที่จะตรวจสอบข้อกล่าวหาในการละเมิดสิทธิมนุษยชนที่เกิดขึ้นจากการดำเนินงานของบริษัทสัญชาติแคนาดาในต่างประเทศ ทั้งในหมวดเหมืองแร่ น้ำมันและก๊าซธรรมชาติ และเครื่องนุ่งห่ม รวมทั้งให้คำแนะนำในการช่วยเหลือแก้ไขข้อพิพาท

ผู้ตรวจการแผ่นดินมีพันธกิจในการส่งเสริมการบังคับใช้แนวปฏิบัติด้านสิทธิมนุษยชนที่ได้รับการรับรองจากนานาชาติ และให้คำแนะนำแก่บริษัทสัญชาติแคนาดาที่ดำเนินธุรกิจเหมืองแร่ น้ำมันและก๊าซธรรมชาติ และเครื่องนุ่งห่ม ด้วยแนวปฏิบัติที่ดี สำนักงานของคณะผู้แทนในต่างประเทศสามารถมีบทบาทสำคัญในการเชื่อมต่อผู้ตรวจการแผ่นดินและบริษัทสัญชาติแคนาดาในพื้นที่ สถาบันด้านสิทธิมนุษยชนระดับชาติในประเทศเจ้าภาพ ชุมชนท้องถิ่นและองค์กรภาคประชาสังคมที่ทำหน้าที่เป็นตัวแทนของนักปกป้องสิทธิมนุษยชนและกลุ่มที่มีความเปราะบางในการส่งเสริมสิทธิอื่นๆ ของตน

จะพักพิงในประเทศเพื่อนบ้าน อย่างไรก็ตาม หากนักปกป้องสิทธิมนุษยชนร้องขอการลี้ภัยชั่วคราวในประเทศแคนาดา แต่ไม่มีวีซ่าคนอยู่ชั่วคราวที่ใช้ได้ (วีซ่าเยี่ยมเยียน) และไม่ได้เป็นพลเมืองหรือผู้มีถิ่นที่อยู่ถาวรของแคนาดา เจ้าหน้าที่ควรหารือกับเจ้าหน้าที่แผนกวีซ่าในสำนักงานของคณะผู้แทนในต่างประเทศนั้นๆ หรือติดต่อกระทรวงการตรวจคนเข้าเมือง ผู้ลี้ภัย และการเป็นพลเมืองแคนาดา (Immigration, Refugees and Citizenship Canada - IRCC) นักปกป้องสิทธิมนุษยชนที่ต้องการสถานะผู้ลี้ภัยในประเทศแคนาดาควรได้รับคำแนะนำให้ลงทะเบียนกับสำนักงานข้าหลวงใหญ่ผู้ลี้ภัยแห่งสหประชาชาติ (UN High Commissioner for Refugees - UNHCR) ซึ่งมีพันธกิจในการกำหนดมาตรการที่อาจจะจำเป็น รวมทั้งการคุ้มครองและการตั้งถิ่นฐานใหม่ที่เป็นไปได้ เมื่อ UNHCR เข้ามามีส่วนเกี่ยวข้อง IRCC สามารถประเมินกรณีภายใต้โครงการความคุ้มครองเร่งด่วนได้

กระทรวงกิจการระหว่างประเทศของแคนาดา ยึดมั่นที่จะดำเนินการตามแนวปฏิบัติ ทั้งที่สำนักงานใหญ่และสำนักงานของคณะผู้แทนในต่างประเทศ แนวปฏิบัตินี้สะท้อนให้เห็นถึงพันธสัญญาที่ชัดเจนของประเทศแคนาดาในการสนับสนุนงานที่จำเป็นของนักปกป้องสิทธิมนุษยชน

แนวปฏิบัตินี้จะอยู่ในเว็บไซต์ของกระทรวงกิจการระหว่างประเทศของแคนาดา และมีการแจกจ่ายทางอิเล็กทรอนิกส์ให้กับองค์กรด้านสิทธิมนุษยชนและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียอื่นๆ

เจ้าหน้าที่ที่สำนักงานใหญ่และสำนักงานของคณะผู้แทนในต่างประเทศได้รับการแนะนำให้เพิ่มความตระหนักเกี่ยวกับแนวปฏิบัตินี้ ยกตัวอย่างเช่น การอ้างอิงแนวปฏิบัตินี้ในการประชุมระดับการเมือง ในการสนทนาแลกเปลี่ยนเกี่ยวกับสิทธิมนุษยชนและการให้คำปรึกษาในเวทีระดับพหุภาคีและเวทีสาธารณะ ในการเยี่ยมเยียนอย่างเป็นทางการ และการสื่อสารสาธารณะ รวมทั้งสื่อสังคมออนไลน์ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง สำนักงานของคณะผู้แทนในต่างประเทศได้รับการสนับสนุนให้ส่งเสริมแนวปฏิบัติในระดับท้องถิ่น เพื่อให้แน่ใจว่าเกิดความตระหนักรู้ในกลุ่มนักปกป้องสิทธิมนุษยชน องค์กรสิทธิมนุษยชน และผู้มีส่วนได้ส่วนเสียอื่นๆ รวมทั้งผู้ที่มาจากพื้นที่ชนบทและจากกลุ่มชายขอบ การจัดงานที่สำนักงานผู้แทนและการเยี่ยมเยียนพื้นที่ห่างไกลเพื่อเผยแพร่แนวปฏิบัตินี้ได้รับการสนับสนุนให้มีขึ้น

สำนักงานของคณะผู้แทนในต่างประเทศควรดำเนินการเพิ่มความสามารถเพื่อนำตามแนวปฏิบัตินี้ไปใช้บนความเข้าใจที่ว่า แนวทางควรจะปรับให้เข้ากับบริบทและสถานการณ์ท้องถิ่น และตอบสนองต่อความต้องการอันเฉพาะเจาะจงของนักปกป้องสิทธิมนุษยชน สำนักงานของคณะผู้แทนในต่างประเทศของประเทศแคนาดาอยู่ในสถานะที่ดีที่สุดที่จะสร้างสมดุลให้กับวัตถุประสงค์ต่างๆ ของรัฐบาลแคนาดา ระบุความเสี่ยงต่อนักปกป้องสิทธิมนุษยชนและโอกาสในการสนับสนุนพวกเขา ใช้ประโยชน์จากเครือข่ายติดต่อสื่อสาร และสื่อสารถึงผลกระทบในพื้นที่ สำนักงานของคณะผู้แทนในต่างประเทศควรทบทวนบทบาทเกี่ยวกับสิทธิมนุษยชนในทุกแง่มุมของความสัมพันธ์แบบทวิภาคีอยู่เสมอ และขับเคลื่อนไปสู่การวางรากฐานสำหรับการมีส่วนร่วมที่เพิ่มขึ้น แนวทางระยะยาวได้รับการสนับสนุน และควรใช้ประโยชน์จากโอกาสในการสร้างศักยภาพท้องถิ่น ให้เต็มที่ รวมทั้งจากกองทุนสนับสนุนโครงการ PIF (Post Initiative Fund) และกองทุนแคนาดาเพื่อการริเริ่มของท้องถิ่น (Canada Fund for Local Initiatives - CFLI) รวมทั้งการช่วยเหลือด้านการพัฒนาและการสร้างสะพานเชื่อมระหว่างพันธมิตรด้านสิทธิมนุษยชนและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย สำนักงานของคณะผู้แทนในต่างประเทศได้รับการสนับสนุนให้ใช้แนวปฏิบัติที่พัฒนากลยุทธ์ในการดำเนินงานระดับท้องถิ่น รวมทั้งที่ผ่านการวางแผนงานประจำปีของสำนักงานของคณะผู้แทนในต่างประเทศหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในสำนักงานใหญ่จะช่วยเหลือโครงการในความร่วมมือต่างๆ ของสำนักงานของคณะผู้แทนในต่างประเทศ

จากการคาดหมายได้ว่าประเด็นต่างๆ เกี่ยวกับสิทธิมนุษยชนจะเป็นส่วนสำคัญของแผนความริเริ่มทางการเมืองและเศรษฐกิจ และแผนการพัฒนาและการค้าอย่างเป็นทางการและเห็นได้ชัดขึ้น การริเริ่มด้านการพัฒนาและการค้า รวมทั้งการมีส่วนร่วมที่ดำเนินการโดยสำนักงานของคณะผู้แทนในต่างประเทศ ซึ่งทั้งหมดจะมีการรายงานตามพัฒนาการที่ปรากฏสอดคล้องกับความรับผิดชอบการจัดการผลการปฏิบัติงานของหัวหน้าสำนักงานของคณะผู้แทนในต่างประเทศที่จะขยายความพยายามของประเทศแคนาดาในด้านสิทธิมนุษยชน สำนักงานของคณะผู้แทนในต่างประเทศควรรวบรวมรายละเอียดเกี่ยวกับสถานการณ์ของนักปกป้องสิทธิมนุษยชนในการรายงานด้านสิทธิมนุษยชนทั้งตามกำหนดเวลาและเฉพาะกิจอันเป็นส่วนหนึ่งของความรับผิดชอบนี้ ตามที่กล่าวมาเบื้องต้น (หัวข้อที่ 4) สำนักงานของคณะผู้แทนในต่างประเทศควรกำหนดผู้เป็นศูนย์กลางรับผิดชอบสำหรับการดำเนินการตามแนวปฏิบัติ และสำหรับความเป็นผู้นำและความสอดคล้องของแนวทางในโครงการที่ต่างกัน

การใช้แนวปฏิบัตินี้โดยเจ้าหน้าที่ของสำนักงานของคณะผู้แทนในต่างประเทศและสำนักงานใหญ่นั้นมีการสนับสนุนด้วยการฝึกอบรมที่จัดเตรียมโดยกระทรวงกิจการระหว่างประเทศของแคนาดา ผ่านสำนักงานด้านสิทธิมนุษยชน เสรีภาพและการหลอมรวม (Office of Human Rights, Freedoms and Inclusion) การอบรมเกี่ยวกับแนวปฏิบัตินี้มีอยู่ในหลักสูตรสิทธิมนุษยชน การอบรมด้านความรับผิดชอบต่อสังคมของบริษัท และการอบรมกงสุลในความร่วมมือกับแผนกการค้า การพัฒนา และกงสุลที่เกี่ยวข้อง เจ้าหน้าที่จากทุกสายงานของสำนักงานของคณะผู้แทนในต่างประเทศได้รับการสนับสนุนให้ปฏิบัติตามการฝึกอบรมในฐานะส่วนหนึ่งของการเตรียมตัวก่อนมาประจำการหรือระหว่างประจำการ และมีองค์ประกอบออนไลน์ด้วย สำนักงานของคณะผู้แทนในต่างประเทศได้รับการสนับสนุนให้ปรึกษาสำนักงานด้านสิทธิมนุษยชน เสรีภาพและการหลอมรวมสำหรับคำแนะนำต่อเนื่องตามที่ต้องการ

แนวปฏิบัตินี้เป็นเอกสารที่มีการเปลี่ยนแปลงได้ตลอด เจ้าหน้าที่สำนักงานของคณะผู้แทนในต่างประเทศจะ

ถูกมอบหมายให้ช่วยทบทวนตามกำหนดระยะเวลาและปรับปรุงแนวปฏิบัติให้สะท้อนถึงเหตุการณ์แวดล้อมที่กำลังเปลี่ยนแปลงเนื่องจากสถานการณ์ที่นักปกป้องสิทธิมนุษยชนกำลังเผชิญในพื้นที่และบรรทัดฐานระหว่างประเทศที่เปลี่ยนแปลงไป

รัฐบาลประเทศแคนาดาได้หารือกับผู้แทนของภาคประชาชนในการพัฒนาแนวปฏิบัติเหล่านี้ การมีส่วนร่วมอย่างต่อเนื่องร่วมกับผู้เชี่ยวชาญซึ่งเฉพาะเหล่านี้ได้เป็นและจะยังคงเป็นสิ่งที่มีประเมินค่าไม่ได้ในการเสริมประสิทธิภาพให้กับแนวปฏิบัตินี้

ประเทศแคนาดาจะยังคงเป็นผู้สนับสนุนที่เข้มแข็งให้กับสิทธิมนุษยชนและเสรีภาพขั้นพื้นฐาน และความเคารพในความหลากหลาย และการหลอมรวม ส่วนสำคัญในความพยายามเหล่านี้คือ การยอมรับและการสนับสนุนนักปกป้องสิทธิมนุษยชนของประเทศแคนาดาไม่ว่าพวกเขาจะเป็นใครและไม่ว่าเราจะทำได้อย่างไร

นักปกป้องสิทธิมนุษยชนมักมีหลายอัตลักษณ์และประสบการณ์ที่ทับซ้อนกัน ความท้าทายและภัยคุกคามที่พวกเขาเผชิญ รวมทั้งความช่วยเหลือที่พวกเขาต้องการอาจแตกต่างกันไปตามกลุ่มเฉพาะกลุ่มใดกลุ่มหนึ่งหรือมากกว่าหนึ่งที่พวกเขา รู้สึกเป็นส่วนร่วม โดยต้องเผชิญกับการเลือกปฏิบัติและ/หรือจากบริบทที่พวกเขาทำงานอยู่ บทต่อท้ายนี้มุ่งที่จะให้ความเข้าใจเกี่ยวกับเอกลักษณ์ของประสบการณ์ที่นักปกป้องสิทธิมนุษยชนกลุ่มใดกลุ่มหนึ่งหรือมากกว่าหนึ่งเผชิญในบริบทต่างๆ รวมทั้งนักปกป้องสิทธิมนุษยชนที่เป็นผู้หญิง ผู้ที่มีความหลากหลายทางเพศ ชนพื้นเมืองดั้งเดิม นักปกป้องที่ทำงานปกป้องสิทธิในที่ดินและสิ่งแวดล้อม นักปกป้องสิทธิผู้พิการ นักปกป้องสิทธิมนุษยชนที่เป็นเยาวชน นักปกป้องสิทธิมนุษยชนด้านเสรีภาพในการนับถือศาสนา หรือความเชื่อ สื่อมวลชน และนักปกป้องสิทธิมนุษยชนในบริบทออนไลน์และดิจิทัล บทต่อท้ายนี้ระบุถึงความท้าทายและความเสี่ยงหลักที่พวกเขาเผชิญ แนวปฏิบัติที่ดีและแหล่งข้อมูลสำหรับสำนักงานของคณะผู้แทนในต่างประเทศ

กลุ่มต่างๆ และบริบททั้งหลายที่จำแนกอยู่ในบทต่อท้ายนี้ไม่ใช่ข้อมูลทั้งหมด ไม่แบ่งแยกจากกันโดยสิ้นเชิง และไม่มีลำดับชั้น โดยควรอ่านร่วมกันและเสริมกัน และร่วมกับคำแนะนำที่เป็นแกนหลักของเอกสารนี้ (โดยเฉพาะในข้อที่ 4 ของแนวปฏิบัตินี้) บทต่อท้ายหลายข้ออาจเข้ากันกับนักปกป้องสิทธิมนุษยชนแต่ละคน อัตลักษณ์ที่มากกว่าหนึ่งและทับซ้อนกันของนักปกป้องสิทธิมนุษยชน

จะต้องถูกนำมาประกอบการพิจารณาหาแนวทางที่เหมาะสมแก่กรณีใดๆ โดยคำนึงเสมอว่าบางอัตลักษณ์ของนักปกป้องสิทธิมนุษยชนคนหนึ่งอาจเป็นสิ่งที่คนอื่นมองไม่เห็น

6.1 นักปกป้องสิทธิมนุษยชนสตรี

นิยาม

โดยทั่วไปนักปกป้องสิทธิมนุษยชนสตรีนั้นหมายถึงที่เป็นผู้หญิงที่มีส่วนส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิมนุษยชน

นักปกป้องสิทธิมนุษยชนสตรีที่มีส่วนในการส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิมนุษยชน

กลุ่มนี้ยังหมายรวมถึงบุคคลทุกเพศที่ทำงานด้านสิทธิสตรีและประเด็นเกี่ยวกับเพศสภาพ

นักปกป้องสิทธิมนุษยชนสตรีมักใช้เครือข่ายท้องถิ่น ภูมิภาค และระหว่างประเทศ รวมทั้งทำงานร่วมกันและอย่างเป็นทางการในการแก้ไขปัญหา

ความเสี่ยงและความท้าทายที่ต้องเผชิญ

นักปกป้องสิทธิมนุษยชนสตรีอาจตกเป็นเป้าหรือเผชิญกับภัยคุกคามและความรุนแรงอันเนื่องมาจากเพศสภาพ รวมทั้งในบริบทออนไลน์และดิจิทัล เช่น ผ่านทางสื่อสังคมออนไลน์ อินเทอร์เน็ต และแพลตฟอร์มเทคโนโลยีสารสนเทศต่างๆ พวกเขามีความเสี่ยงสูงกว่าผู้ชายที่จะเกิดความรุนแรงด้วยเหตุแห่งเพศและเพศสภาพ การโจมตีออนไลน์ การสะกดรอยตามในพื้นที่ออนไลน์ การคุกคามทางเพศ และการข่มขู่

งานด้านสิทธิมนุษยชนของนักปกป้องสิทธิมนุษยชนสตรีมักทำภายใต้บริบทที่อันตรายตามขนบธรรมเนียมประเพณีเกี่ยวกับครอบครัวและเพศสภาพในสังคม ด้วยเหตุนี้ นักปกป้องอาจตกอยู่ในการเหมารวมทางเพศและเพศสภาพ การตีตรา หรือการคว่ำบาตรจากผู้นำชุมชน กลุ่มความเชื่อ ครอบครัวและชุมชนที่มองว่าการทำงานของพวกเขาคือภัยคุกคามต่อศาสนา เกียรติยศ หรือวัฒนธรรมที่ดำเนินไปในทิศทางตรงกันข้ามกับครรลองทางกฎหมายและประเพณีในสังคม ยกตัวอย่างเช่น รายงานสถานการณ์โลกของผู้รายงานพิเศษองค์การสหประชาชาติด้านนักปกป้องสิทธิมนุษยชน (UN Special Rapporteur on Human Rights Defenders World Report) พบว่านักปกป้องสิทธิมนุษยชนสตรีที่ยืนหยัดเพื่อสุขภาพทางเพศและการเจริญพันธุ์ ทำงานด้านสิทธิในเพศวิถีหรืออัตลักษณ์ทางเพศ สิทธิในสิ่งแวดล้อม ที่ดิน หรือแรงงาน ต้องเผชิญกับความเสียหายอย่าง การข่มขู่ การคุกคามและความรุนแรงโดยรัฐ หรือผู้กระทำที่ไม่ใช่รัฐ เจ้าหน้าที่ท้องถิ่น สมาชิกกลุ่มต่อต้านรัฐบาล และองค์กรภาคเอกชน นอกจากนี้ ความรุนแรงทางเพศ การใส่ร้ายป้ายสี และการข่มขู่ รวมทั้งที่เกิดขึ้นกับสมาชิกในครอบครัวนั้น ยังถูกใช้เพื่อขัดขวางการทำงาน ในปี 2560 Front Line Defenders บันทึกสถิติของนักปกป้องมนุษยชน

สตรีจำนวน 44 คนที่ถูกฆ่าตาย เป็นตัวเลขที่เพิ่มขึ้นจาก 40 คนในปี 2559 และ 30 คนในปี 2558

นักปกป้องสิทธิมนุษยชนสตรีที่อยู่ในความขัดแย้งหรือสถานการณ์หลังความขัดแย้งประสบกับความรุนแรงในหลายรูปแบบและทับซ้อนกัน ความคลางแคลงใจ และการดำเนินคดี อันมีสาเหตุส่วนหนึ่งมาจากธรรมชาติของความขัดแย้งที่มีหลายแง่มุม การถูกบังคับให้ออกจากถิ่นที่อยู่ และสถานะของการอพยพ ซึ่งมักมีผู้มีส่วนเกี่ยวข้องหลายฝ่ายและเป็นการยากที่จะกำหนดภาระความรับผิดชอบของแต่ละฝ่าย ในบริบทที่มีกองกำลังทหารและประเทศที่มีความขัดแย้ง นักปกป้องสิทธิมนุษยชนสตรีอาจต้องเผชิญกับภัยคุกคามเพิ่มเติมจากความรุนแรงทางเพศและด้วยเหตุแห่งเพศวิถีและการกักขัง รวมทั้งมีความเป็นไปได้ที่ลูกและสมาชิกในครอบครัวของพวกเขา มีแนวโน้มมากขึ้นที่จะถูกข่มขู่หรือโจมตี ซึ่งเป็นรูปแบบหนึ่งของการคุกคาม โดยทั่วไปนักปกป้องสิทธิมนุษยชนสตรีต้องคำนึงถึงความปลอดภัยของครอบครัว เพราะในหลายกรณีพวกเขาเป็นผู้ดูแลหลักหรือเพียงผู้เดียว

แนวปฏิบัติที่ดี

สำนักงานของคณะผู้แทนในต่างประเทศควรเขียนถึงสถานการณ์ของนักปกป้องสิทธิมนุษยชนที่สตรีในรายงาน โดยเฉพาะเมื่อมีเหตุการณ์ภัยคุกคามหรือการโจมตีที่เกิดขึ้นกับพวกเขาและความสามารถในการทำงานได้อย่างปลอดภัย รวมทั้งการดำเนินการใดที่มีความเป็นไปได้ที่จะเกิดอันตราย และขอบเขตที่สามารถสนับสนุนพวกเขาให้บรรเทาความเสี่ยงได้

สำนักงานของคณะผู้แทนในต่างประเทศสามารถมีบทบาทสำคัญในการคุ้มครองและส่งเสริมงานของนักปกป้องสิทธิมนุษยชนสตรีผ่านกิจกรรม เช่น

- ทำงานโดยตรงร่วมกับนักปกป้องสิทธิมนุษยชนสตรี องค์กรสิทธิสตรี กลุ่มการเคลื่อนไหวเกี่ยวกับสิทธิสตรี และผู้ดำเนินการจากภาครัฐและเอกชนตามความเหมาะสม
- เผื่อระวัง บันทึกและรายงานการละเมิดสิทธิมนุษยชน ผลเกี่ยวกับเพศวิถีที่เกิดตามมาจากการละเมิด และผู้กระทำทั้งที่เป็นรัฐและไม่ใช่อันที่ก่อให้เกิดความเสี่ยง

- สนับสนุนกระบวนการสืบสวนข้อกล่าวหาเกี่ยวกับการข่มขู่ การคุกคาม ความรุนแรง และการข่มขู่ อื่นๆ ต่อนักปกป้องสิทธิมนุษยชนสตรี
- ระบุความต้องการเฉพาะของนักปกป้องสิทธิมนุษยชนสตรีและการดำเนินการตอบสนอง เช่น มาตรการคุ้มครอง แผนการย้ายถิ่นฐาน การช่วยเหลือด้านจิตสังคม การเลี้ยงดูเด็ก หรือบริการสนับสนุนและทรัพยากรอื่นๆ
- ทำงานในระดับท้องถิ่น ประเทศ และภูมิภาค เพื่อประสานความพยายามและกลไกในการตอบสนอง ให้เกิดความคุ้มครองและความปลอดภัยของนักปกป้องสิทธิมนุษยชนสตรี โดยใช้ประโยชน์จากเครือข่ายองค์กรสิทธิสตรี

สำนักงานของคณะผู้แทนในต่างประเทศยังสามารถมีบทบาทในการส่งเสริมการมีส่วนร่วมอย่างมีความหมายของผู้หญิงในกระบวนการดำเนินนโยบายและการพัฒนากระบวนการสร้างสันติสุขและธรรมาภิบาลในช่วงหลังความขัดแย้ง ซึ่งส่งเสริมความเท่าเทียมทางเพศ เช่น

- การยอมรับว่านักปกป้องสิทธิมนุษยชนสตรีทั้งหมดนั้นเป็นผู้ดำเนินการด้านสิทธิมนุษยชนที่ชอบธรรม เพิ่มการรับรู้และให้ความน่าเชื่อถือกับการดำเนินงานกิจกรรมของพวกเขา
- การกระจายข้อมูลการรณรงค์สาธารณะที่ยอมรับงานของนักปกป้องสิทธิมนุษยชนสตรีว่าเป็นมาตรการทางนโยบายสาธารณะที่สำคัญในการรับมือกับความรุนแรงทางโครงสร้าง
- การจัดตั้งการแสดงออกสาธารณะที่บ่งถึงการสนับสนุนและการยอมรับของสังคมจากทางท้องถิ่น ภายในชุมชนและครอบครัวของนักปกป้องสิทธิมนุษยชนสตรี
- การทำงานร่วมกับพันธมิตรและสร้างพื้นที่ปลอดภัยและหลอมรวมสำหรับการมีส่วนร่วมของนักปกป้องสิทธิมนุษยชนสตรีในกระบวนการตัดสินใจ และการต่อรอง ข้อตกลงชุมชน และกระบวนการตรวจสอบและประเมินผลกระทบด้านสิทธิมนุษยชน

- การใช้ความพยายามที่เพิ่มขึ้นให้ผู้หญิงจากกลุ่มประชากรที่ได้รับผลกระทบจากวิกฤตการณ์ต่างๆ มามีส่วนร่วมในการให้ความช่วยเหลือด้านมนุษยธรรม ความคุ้มครอง และโครงการฟื้นฟู

แหล่งข้อมูล

[Asia Pacific Forum on Women, Law and Development](#)

[AWID](#)

[Canada's National Action Plan on Women, Peace and Security](#)

[Iniciativa Mesoamericana de Mujeres Defensoras de Derechos Humanos](#)

[International Service for Human Rights](#)

[MATCH International Women's Fund](#)

[Nobel Women's Initiative](#)

[Women Human Rights Defenders International Coalition](#)

6.2 นักปกป้องสิทธิมนุษยชนเพื่อผู้ที่มีความหลากหลายทางเพศ

นิยาม

นักปกป้องสิทธิมนุษยชนเพื่อผู้ที่มีความหลากหลายทางเพศคือผู้ที่ทำการส่งเสริมหรือคุ้มครองสิทธิมนุษยชนของผู้ที่เป็นหญิงรักหญิง ชายรักชาย ไบเซ็กชวล คนข้ามเพศ และอินเตอร์เซ็ก (LGBTI)

นักปกป้องสิทธิมนุษยชนเพื่อผู้ที่มีความหลากหลายทางเพศมักเป็นสมาชิกของชุมชนผู้ที่มีความหลากหลายทางเพศ แต่ก็ไม่จำเป็นต้องเป็นเสมอไป พวกเขาทำงานส่งเสริมสนับสนุนสิทธิของผู้ที่มีความหลากหลายทางเพศ โดยไม่ต้องคำนึงถึงเพศวิถี เพศสภาพ อัตลักษณ์ทางเพศ และลักษณะทางเพศของตน

ความเสี่ยงและความท้าทายที่ต้องเผชิญ

นักปกป้องสิทธิมนุษยชนเพื่อผู้ที่มีความหลากหลายทางเพศมักตกเป็นเหยื่อของการคุกคามและการข่มขู่ การจับกุม การทำร้ายร่างกาย การนำเสนอนิเวศน์โดยสำนักข่าวและสื่อสังคมออนไลน์ และการแทรกแซงการใช้สิทธิตามกฎหมายอย่างเสรีภาพในการแสดงออกและเสรีภาพในการรวมกลุ่ม หลายคนถูกฆ่าด้วยสาเหตุจากงานที่ทำ นักปกป้องสิทธิมนุษยชนเพื่อผู้ที่มีความหลากหลายทางเพศอาจประสบกับความโดดเดี่ยวอย่างรุนแรงและการขาดการสนับสนุนทางการเมืองและสังคมจากผู้อื่น รวมทั้งนักปกป้องสิทธิมนุษยชนอื่นๆ ด้วย

คำว่าผู้ที่มีความหลากหลายทางเพศนั้นควรคำนึงว่าหมายรวมหลายกลุ่มที่มีความแตกต่างชัดเจน และนักปกป้องสิทธิมนุษยชนเพื่อผู้ที่มีความหลากหลายทางเพศอาจประสบกับความท้าทายเฉพาะขึ้นอยู่กับกลุ่มเจาะจงที่พวกเขาแสวงหาการคุ้มครองสิทธิ ยกตัวอย่างเช่น สถานการณ์และความต้องการของนักปกป้องสิทธิมนุษยชนที่เป็นคนข้ามเพศอาจแตกต่างในประเด็นสำคัญไปจากของนักปกป้องสิทธิมนุษยชนที่เป็นชายรักชายและหญิงรักหญิง นอกจากนี้ยังจำเป็นต้องมีความอ่อนไหวเกี่ยวกับพลวัตของเพศสภาพ โดยเฉพาะนักปกป้องสิทธิมนุษยชนที่เป็นผู้หญิง ไม่ว่าจะเป็นผู้หญิงรักหญิง ไบเซ็กชวลหรือคนข้ามเพศโดยอาจเผชิญกับความท้าทายหรือความเสี่ยงที่เพิ่มขึ้นในการทำงานของพวกเขาเมื่อเปรียบเทียบกับผู้ชาย

ปัจจัยมากมายเป็นเหตุของความท้าทายและความเสี่ยงที่นักปกป้องสิทธิมนุษยชนเพื่อผู้ที่มีความหลากหลายทางเพศต้องเผชิญ ปัจจัยหลักคือการมีอยู่ของทัศนคติทางลบของสังคมที่มีต่อผู้ที่มีความหลากหลายทางเพศ ในหลายประเทศการไม่มีข้อบังคับทางกฎหมายที่ห้ามการเลือกปฏิบัติบนพื้นฐานของเพศวิถี อัตลักษณ์ทางเพศหรือลักษณะทางเพศทำให้เกิดการลดทอนคุณค่าของผู้ที่มีความหลากหลายทางเพศ ทัศนคติในทางลบเกี่ยวกับกลุ่มผู้ที่มีความหลากหลายทางเพศอาจได้รับการตอกย้ำโดยอิทธิพลสาธารณะจากกลุ่มหรือผู้นำศาสนาบางกลุ่ม ซึ่งจัดให้ผู้ที่มีความหลากหลายทางเพศเป็นสิ่งที่ไม่เป็นธรรมชาติหรือผิดศีลธรรม ในบางประเทศการยอมรับ “วิถีชีวิต” ของผู้ที่มีความหลากหลายทางเพศถูก

นับว่าเป็นแนวคิดแบบตะวันตก ซึ่งขัดกับความเชื่อหรือประสงค์ของประชากรท้องถิ่น ความเข้าใจในลักษณะนี้นำไปสู่ความเป็นปรปักษ์ต่อนักปกป้องสิทธิมนุษยชนเพื่อผู้ที่มีความหลากหลายทางเพศเพิ่มขึ้น

การทำให้ความสัมพันธ์ระหว่างเพศเดียวกันเป็นความผิดทางอาญานั้นเป็นอุปสรรคใหญ่หลวงที่ขวางกั้นนักปกป้องสิทธิมนุษยชนเพื่อผู้ที่มีความหลากหลายทางเพศในหลายๆ ที่ในโลก ความสัมพันธ์ระหว่างเพศเดียวกันเป็นโทษทางอาญาในกว่า 70 ประเทศ และต้องโทษประหารใน 5 ประเทศเป็นอย่างน้อย นักปกป้องสิทธิมนุษยชนเพื่อผู้ที่มีความหลากหลายทางเพศที่ทำงานในพื้นที่ที่ความสัมพันธ์ของเพศเดียวกันเป็นสิ่งผิดกฎหมายนั้นอยู่บนความเสี่ยงพิเศษที่งานของพวกเขาจะถูกปราบปรามโดยเจ้าหน้าที่รัฐ เนื่องจากพวกเขาถูกมองว่าให้การยอมรับพฤติกรรมอันเป็นอาชญากรรม

เจ้าหน้าที่ความมั่นคงและผู้พิพากษามักขาดการฝึกอบรมเกี่ยวกับสถานการณ์ลักษณะนี้และความต้องการของนักปกป้องสิทธิมนุษยชนเพื่อผู้ที่มีความหลากหลายทางเพศทำให้เป็นการยากขึ้นอีกสำหรับพวกเขาที่จะเสาะหาความช่วยเหลือหรือได้รับความยุติธรรมเมื่อโดนโจมตีหรือคุกคาม

แนวปฏิบัติที่ดี

เจ้าหน้าที่ในสำนักงานของคณะผู้แทนในต่างประเทศควรมีความเข้าใจที่ลึกซึ้งเกี่ยวกับบริบทท้องถิ่นที่เกี่ยวข้องกับงานของนักปกป้องสิทธิมนุษยชนเพื่อผู้ที่มีความหลากหลายทางเพศ รวมทั้งความรู้เกี่ยวกับกฎหมายและนโยบายของประเทศในการคุ้มครองสิทธิของผู้ที่มีความหลากหลายทางเพศ และความตระหนักรู้ในทัศนคติของสังคมต่อชุมชนผู้ที่มีความหลากหลายทางเพศ

นอกจากนี้การส่งเสริมความสัมพันธ์กับองค์กรผู้ที่มีความหลากหลายทางเพศ ภาคประชาสังคม สำนักงานของคณะผู้แทนในต่างประเทศควรพยายามระบุและส่งเสริมความสัมพันธ์กับพันธมิตรในท้องถิ่นของนักปกป้องสิทธิมนุษยชนเพื่อผู้ที่มีความหลากหลายทางเพศ การมองในมุมกว้างถึงสถานที่ที่พันธมิตรใหม่อาจมีอยู่นั้นเป็นประโยชน์ ยกตัวอย่างเช่น อาจจะมีผู้ให้การสนับสนุนที่สำคัญอยู่ในกลุ่มธุรกิจหรือผู้นำทางศาสนา

เมื่อพิจารณาถึงความเปราะบางของนักปกป้องสิทธิมนุษยชนเพื่อผู้ที่มีความหลากหลายทางเพศในหลายๆ ที่ในโลก สำนักงานของคณะผู้แทนในต่างประเทศควรให้ความสนใจกับภัยคุกคามต่อความปลอดภัยและความมั่นคงที่พวกเขาต้องเผชิญแม้กระทั่งเมื่อพวกเขาพยายามติดต่อสำนักงานของคณะผู้แทนในต่างประเทศเพื่อขอความช่วยเหลือ การพิจารณาควรมีเพื่อดูว่ามาตรการเฉพาะใดจำเป็นในการเอื้อให้เกิดการปฏิสัมพันธ์ที่ปลอดภัยระหว่างนักปกป้องสิทธิมนุษยชนเพื่อผู้ที่มีความหลากหลายทางเพศกับเจ้าหน้าที่ของสำนักงานของคณะผู้แทนในต่างประเทศโดยทั้งนี้ขึ้นอยู่กับบริบทด้วย

สำนักงานของคณะผู้แทนในต่างประเทศควรทำงานร่วมกับสำนักงานของคณะผู้แทนในต่างประเทศอื่นที่มีความสนใจเดียวกันในการตอบสนองต่อการร้องขอความช่วยเหลือจากนักปกป้องสิทธิมนุษยชนเพื่อผู้ที่มีความหลากหลายทางเพศ โดยตระหนักว่า สำนักงานของคณะผู้แทนในต่างประเทศอาจสามารถให้ความช่วยเหลือในรูปแบบที่แตกต่างกัน และเป็นการเกื้อหนุนซึ่งกันและกันในการจัดการสนับสนุนให้กับนักปกป้อง

โดยทั่วไปการใช้วารณญาณและความรอบคอบของเจ้าหน้าที่สำนักงานของคณะผู้แทนในต่างประเทศเป็นสิ่งสำคัญที่จะกำหนดวิธีการที่สำนักงานของคณะผู้แทนในต่างประเทศจะสามารถสนับสนุนนักปกป้องสิทธิมนุษยชนเพื่อผู้ที่มีความหลากหลายทางเพศได้ดีที่สุด โดยในขณะเดียวกันก็ไม่ทำให้ความเสี่ยงต่ออันตรายของนักปกป้องและชุมชนผู้ที่มีความหลากหลายทางเพศในท้องถิ่นนั้นแย่ลง เพื่อให้แน่ใจว่าจะเกิดการตัดสินใจที่เหมาะสม เจ้าหน้าที่ของสำนักงานของคณะผู้แทนในต่างประเทศจำเป็นต้องใส่ใจในมุมมองของนักปกป้องสิทธิมนุษยชนเพื่อผู้ที่มีความหลากหลายทางเพศเกี่ยวกับรูปแบบของการสนับสนุนที่พวกเขาต้องการและไม่ต้องการในสถานการณ์เช่นนี้ เพื่อให้แน่ใจว่าจะเกิดการตัดสินใจที่เหมาะสม

แหล่งข้อมูล

[ARC International](#)

[Dignity Network](#)

[Equitas](#)

[Freedom House \(Dignity Consortium\)](#)

[Global Equality Fund \(U.S. Department of State\)](#)

[ILGA World \(International Lesbian, Gay, Bisexual, Trans and Intersex Association\)](#)

[International Service for Human Rights](#)

[OutRight Action International](#)

[Rainbow Railroad](#)

เอกสารที่เป็นประโยชน์

[Situation of Human Rights Defenders](#) [สถานการณ์นักปกป้องสิทธิมนุษยชน] ใน Report of the Special Rapporteur on the Situation of Human Rights Defenders [รายงานพิเศษเกี่ยวกับสถานการณ์นักปกป้องสิทธิมนุษยชน] กรกฎาคม 2558

[State Sponsored Homophobia Report](#) [รายงานซึ่งได้รับการสนับสนุนจากรัฐเรื่องการเกลียดกลัวคนรักเพศเดียวกัน] โดย International Lesbian, Gay, Bisexual, Trans and Intersex Association

[Strengthening Protection for Human Rights Defenders](#) [เสริมความแข็งแกร่งให้การคุ้มครองนักปกป้องสิทธิมนุษยชน] โดย ARC International

สมาชิกชุมชนเดินขบวนในไพรด์พาเหรดที่ประเทศติมอร์-เลสเตปี 2561

6.3 นักปกป้องสิทธิมนุษยชนชนพื้นเมืองดั้งเดิม

นิยาม

นักปกป้องสิทธิมนุษยชนชนพื้นเมืองดั้งเดิมคือบุคคล กลุ่มบุคคล หรือองค์กรชนพื้นเมืองดั้งเดิมที่ทำงานเพื่อ แสวงหาสิทธิและปกป้องสิทธิมนุษยชน รวมทั้งสิทธิของชนพื้นเมืองดั้งเดิม

สิทธิของชนพื้นเมืองดั้งเดิมได้รับการยอมรับเพิ่มขึ้นจากการใช้เครื่องมือและกลไกนานาชาติ รวมทั้งปฏิญญาสหประชาชาติว่าด้วยสิทธิชนเผ่าพื้นเมือง (United Nations Declaration on the Rights of Indigenous Peoples)

ความเสี่ยงและความท้าทายที่ต้องเผชิญ

ชนพื้นเมืองดั้งเดิมซึ่งนับเป็นจำนวนร้อยละ 5 ของประชากรทั่วโลก ต้องเผชิญกับความท้าทายอย่างท่วมท้นเพื่อให้ได้ใช้สิทธิขั้นพื้นฐานอย่างสมบูรณ์ โดยเห็นได้จากตัวชี้วัดว่า พวกเขาอยู่ในกลุ่มที่ด้อยโอกาส และชายขอบที่สุดในโลก รวมทั้งต้องเผชิญกับความเปราะบางและการถูกกีดกันอยู่เรื่อยไป

การละเมิดสิทธิมนุษยชนต่อชนพื้นเมืองดั้งเดิมเกิดขึ้นทั่วโลก ถึงแม้ว่าบางประเทศจะมีมาตรการทางรัฐธรรมนูญและทางกฎหมายที่ยอมรับสิทธิและอัตลักษณ์ของชนพื้นเมืองดั้งเดิม แต่ชนพื้นเมืองดั้งเดิมยังคงถูกเลือกปฏิบัติและไม่ได้รับความคุ้มครองตามกฎหมาย นักปกป้องสิทธิมนุษยชนชนพื้นเมืองดั้งเดิมได้กลายเป็นอาสาสมัครไปเรียบร้อยแล้วสำหรับการอ้างสิทธิในดินแดนดั้งเดิมและโดนขู่กล่าวหาว่าการครอบครองที่ดินโดยไม่ชอบธรรม

การเลือกปฏิบัติและความรุนแรงต่อชนพื้นเมืองดั้งเดิมยังคงมีอยู่อย่างต่อเนื่องและแพร่หลาย รวมทั้งชนพื้นเมืองดั้งเดิมที่เป็นผู้หญิงและเด็กหญิง องค์กรอย่าง คณะทำงานระหว่างประเทศเพื่อกิจการชนเผ่าพื้นเมือง (International Work Group for Indigenous Affairs) ศูนย์ข้อมูลด้านธุรกิจกับสิทธิมนุษยชน (Business & Human Rights Resource Centre) พร้อมด้วยองค์การสหประชาชาติได้รายงาน ว่า นักปกป้องสิทธิมนุษยชน

ชนพื้นเมืองดั้งเดิมนั้นประสบกับการทำให้เป็นความผิดทางอาญาและการละเมิดสิทธิ กลุ่มชนพื้นเมืองดั้งเดิมที่ปกป้องสิทธิของตนอย่างสันติมักถูกตีตราหรือเป็นเป้าของการจับกุมโดยพลการ การห้ามเดินทาง การคุกคาม การยึดทรัพย์ และการถูกฆาตกรรม ชนพื้นเมืองดั้งเดิมที่เป็นผู้หญิงยังคงเป็นผู้ที่มีความเสี่ยงมากที่สุด

แนวโน้มนี้ยังมีมากขึ้นอย่างต่อเนื่องและโดยเฉพาะในพื้นที่ที่มีการแข่งขันสำหรับที่ดินและทรัพยากรธรรมชาติสูง ชนพื้นเมืองดั้งเดิมหลายพันคนถูกทำให้เป็นอาชญากรและถูกเลือกปฏิบัติ โดยมีจำนวนมากที่ต้องเสียชีวิตเพื่อปกป้องที่ดินและสิทธิของพวกเขา การขาดความสัมพันธ์และความเป็นหุ้นส่วนอย่างมีความหมายของชนพื้นเมืองดั้งเดิมในการตัดสินใจเกี่ยวกับโครงการทรัพยากรธรรมชาติสำคัญในต่างประเทศสามารถผลักดันให้เกิดความขัดแย้ง ชนพื้นเมืองดั้งเดิมมักตกเป็นเป้าสำหรับการคัดค้านโครงการขนาดใหญ่ รวมทั้งความตั้งใจในการขัดขวางการมีส่วนร่วมของพวกเขาในกระบวนการหารือ

บริบทที่กว้างขึ้นของการเหยียดเชื้อชาติระดับโครงสร้างและการตีตรามีส่วนให้เกิดการโจมตีนักปกป้องสิทธิมนุษยชนชนพื้นเมืองดั้งเดิม เพียงเพราะพวกเขาระบุตัวตนว่าเป็นชนพื้นเมืองดั้งเดิมหรือพวกเขาส่งเสริมผลประโยชน์ต่อชนพื้นเมืองดั้งเดิม ภัยคุกคามและความรุนแรงต่อบุคคลนั้นเป็นการสะท้อนกลับมาถึงทั้งชุมชน

แนวปฏิบัติที่ดี

สำนักงานของคณะผู้แทนในต่างประเทศที่ช่วยเหลือนักปกป้องสิทธิมนุษยชนชนพื้นเมืองดั้งเดิมควรมีความรู้เกี่ยวกับปฏิญญาสหประชาชาติว่าด้วยสิทธิชนเผ่าพื้นเมือง (United Nations Declaration on the Rights of Indigenous Peoples – UNDRIP) รวมทั้งความเสมอภาค การสร้างพันธมิตร ความสุจริต และความเคารพซึ่งกันและกัน

สำนักงานของคณะผู้แทนในต่างประเทศควรพัฒนาความเข้าใจในความกังวลและความท้าทายต่างๆ ที่เฉพาะเจาะจงในแต่ละชุมชน นับเป็นสิ่งสำคัญที่ต้องมีความรู้เกี่ยวกับสภาพที่แท้จริงเกี่ยวกับการยอมรับและการใช้สิทธิของชนพื้นเมืองดั้งเดิม ทั้งในระดับภูมิภาค

ประเทศและท้องถิ่น รวมทั้งการบังคับใช้สิทธิของชนพื้นเมืองดั้งเดิม รวมถึงสิทธิร่วมของชนพื้นเมืองในที่ดิน อาณาเขต และทรัพยากร เพื่อให้สามารถตอบสนองได้อย่างเหมาะสมต่อความท้าทายที่นักปกป้องสิทธิมนุษยชนชนพื้นเมืองดั้งเดิมต้องเผชิญ

เมื่อมีความขัดแย้งเกี่ยวกับการใช้ประโยชน์จากที่ดินและทรัพยากรธรรมชาติ โดยเฉพาะที่มีบริษัทสัญชาติแคนาดาเข้ามาเกี่ยวข้อง สำนักงานของคณะผู้แทนในต่างประเทศสามารถสนับสนุนให้เกิดการมีส่วนร่วมที่มีความหมายและความเป็นหุ้นส่วนกับชนพื้นเมืองดั้งเดิมในประเด็นที่กังวล สำนักงานของคณะผู้แทนในต่างประเทศสามารถส่งเสริมให้บริษัทพัฒนาความสัมพันธ์ที่สร้างสรรค์ มีการยอมรับร่วมกัน และเป็นประโยชน์กับทั้งสองฝ่ายกับชุมชนของชนพื้นเมืองดั้งเดิมเจ้าภาพ ในทิศทางเดียวกันกับมาตรฐานสากลด้านการดำเนินธุรกิจด้วยความรับผิดชอบและแนวปฏิบัติที่ดี

การสนับสนุนที่มีประสิทธิภาพสำหรับนักปกป้องสิทธิมนุษยชนชนพื้นเมืองดั้งเดิมต้องคำนึงถึงความท้าทายเฉพาะที่นักปกป้องสิทธิมนุษยชนชนพื้นเมืองดั้งเดิมที่เป็นผู้หญิงต้องเผชิญ อาทิ ความเสี่ยงที่เพิ่มขึ้นในการเกิดความรุนแรงและการคุกคามที่มีสาเหตุจากเพศวิถี รวมทั้งในพื้นที่ดิจิทัล

นักปกป้องสิทธิมนุษยชนชนพื้นเมืองดั้งเดิมต้องเข้าร่วมการพิจารณาหารือที่กำหนดสิ่งที่จะเกิดขึ้นในนามของพวกเขา สำนักงานของคณะผู้แทนในต่างประเทศควรส่งเสริมให้เกิดการสืบสวนอย่างทันทั่วถึง พฤติกรรมที่เป็นการข่มขู่ ภัยคุกคาม ความรุนแรงและการละเมิดอื่นๆ ต่อนักปกป้องสิทธิมนุษยชนชนพื้นเมืองดั้งเดิมผ่านการมีส่วนร่วมกับบุคคลหรือชุมชนชนพื้นเมืองดั้งเดิมในกรณีที่เหมาะสม

ทรัพยากร

องค์กรต่างๆ

[Indigenous Rights](#) (Front Line Defenders)

[International Work Group for Indigenous Affairs](#) (IWGIA)

[Indigenous Peoples Human Rights Defenders Network](#) (เอเชีย)

[Coalition for the Human Rights of Indigenous Peoples](#) (แคนาดา)

เอกสารที่เป็นประโยชน์

[Indigenous Human Rights Defenders](#) [นักปกป้องสิทธิมนุษยชนชนพื้นเมืองดั้งเดิม] โดยองค์การสหประชาชาติ

Report to Human Rights Council (2018): Attacks against and criminalization of Indigenous peoples defending their rights [รายงานต่อคณะมนตรีสิทธิมนุษยชน (2561): การโจมตีและการทำให้เป็นความผิดอาญาต่อชนพื้นเมืองที่ปกป้องสิทธิของพวกเขา] โดยผู้รายงานพิเศษแห่งสหประชาชาติด้านสิทธิของชนเผ่าพื้นเมือง

[Indigenous people in the defenders database: Killings are more common than for the rest of defenders](#) [คนพื้นเมืองดั้งเดิมในฐานะข้อมูลนักปกป้อง: การฆ่ากันเป็นเรื่องปกติมากกว่าในกลุ่มนักปกป้องที่เหลือ] โดยศูนย์ข้อมูลธุรกิจและสิทธิมนุษยชน

[Women Human Rights Defenders working on business-related issues \(data from 2015-2018\)](#) [นักปกป้องสิทธิมนุษยชนที่เป็นผู้หญิงทำงานในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจ] (ข้อมูลจากปี 2558-2561) โดยศูนย์ข้อมูลธุรกิจและสิทธิมนุษยชน

6.4 นักปกป้องสิทธิในที่ดินและสิ่งแวดล้อม

นิยาม

นักปกป้องสิทธิในที่ดินดำเนินการอย่างสันติเพื่อคุ้มครองที่ดินให้แก่กลุ่มคน นักปกป้องสิทธิในสิ่งแวดล้อมต่อสู้เพื่อความเข้าใจในสิทธิและเสรีภาพขั้นพื้นฐานที่สัมพันธ์กับการได้อยู่ในสภาพแวดล้อมที่ปลอดภัย ดีต่อสุขภาพ และยั่งยืน พวกเขามักสนใจกิจการอุตสาหกรรมขนาดใหญ่ขององค์กรเอกชนและภาครัฐในพื้นที่ชนบท นักปกป้องอาจประสบกับความเสี่ยงที่สูงขึ้นของการเกิดความรุนแรงหรือการปราบปรามเนื่องจากงานของพวกเขา โดยเฉพาะถ้าพวกเขาเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่มที่มีความเปราะบางและด้อยโอกาส อย่างชนพื้นเมืองดั้งเดิมที่เป็นผู้หญิง ผู้ที่มีความหลากหลายทางเพศ บุคคลที่มีความพิการ และบุคคลที่ถูกกลตอนคุณค่าด้วยสาเหตุทางเศรษฐกิจ

ความเสี่ยงและความท้าทายที่ต้องเผชิญ

นักปกป้องสิทธิในที่ดินและสิ่งแวดล้อมมักทำงานในชนบทและพื้นที่โดดเดี่ยว ซึ่งการมีอยู่ของภาครัฐอย่างจำกัดร่วมกับความท้าทายในการติดต่อสื่อสารก่อให้เกิดความเสี่ยงต่อความรุนแรงและการลอบวางเพลิง เมื่อเกิดการกระทำผิด สิทธิในที่ดินมักเกี่ยวพันกับสิทธิชนพื้นเมืองดั้งเดิม และในบริบทเช่นนี้ บุคคลอาจต้องเผชิญความท้าทายที่เพิ่มขึ้น รวมทั้งการลอบวางเพลิง ค่าในบางกรณีความล้มเหลวในการสืบสวนและการพิจารณาคดีภัยคุกคามหรือการโจมตีต่อนักปกป้องสิทธิในที่ดินและสิ่งแวดล้อมสามารถสร้างบรรยากาศของการลอบวางเพลิง ซึ่งสามารถนำไปสู่การโจมตีต่อไป ในบางบริบทความขัดแย้งอย่างสันติอาจถูกตีความแบบผิดๆ โดยรัฐบาล ภาคเอกชน หรือองค์กรสื่อว่าเป็นภัยต่อความมั่นคงของชาติ ประโยชน์ทางเศรษฐกิจหรือกิจกรรมที่ไม่รักชาติ ซึ่งสามารถเพิ่มความเสี่ยงในการเกิดความรุนแรง นักปกป้องสิทธิในที่ดินที่เป็นผู้หญิงมักพบเจอกับความเสี่ยงอันเจาะจง รวมทั้งความรุนแรงทางเพศ การถูกข่มขู่ และการใส่ร้ายป้ายสี โดยเฉพาะในสังคมที่มีความเป็นปิตาธิปไตยสูง นักปกป้องมักเผชิญภัยคุกคามจากหลายแหล่ง รวมทั้งตำรวจ ทหาร หรือหน่วยงานกำกับดูแลอื่นๆ ของรัฐบาล หน่วยงานรักษาความปลอดภัยของเอกชน และขบวนการอาชญากรรม

เอกอัครราชทูต Shouldice เยี่ยมเยียนที่ดินแปลงใหม่ซึ่งปลูกผักด้วยน้ำพร้อมกับ Michelle Moroko จาก La Pierre Angulaire ประเทศโกตดิวัวร์

แนวปฏิบัติที่ดี

สำนักงานของคณะผู้แทนในต่างประเทศสร้างความคุ้นเคยกับกฎหมาย นโยบาย และการบริการจัดการในระดับท้องถิ่นและระหว่างประเทศที่เจาะจงเกี่ยวกับการใช้ที่ดินและธรรมเนียมปฏิบัติเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม ธรรมเนียมประเพณี การปฏิบัติและข้อพิพาทที่กำลังเกิดขึ้นระหว่างกลุ่มชาติพันธุ์ รวมทั้งการดำเนินงานบังคับใช้ในท้องถิ่น (เช่น ทรัพย์สินส่วนกลาง การจัดสรรที่ดินทางประวัติศาสตร์ แนวปฏิบัติในการจัดการมรดกที่กีดกันผู้หญิง)

สำนักงานของคณะผู้แทนในต่างประเทศควรสืบหาข้อมูลจากเจ้าหน้าที่รัฐที่เกี่ยวข้อง (กระทรวงสิ่งแวดล้อม สำนักงานผู้ตรวจการพิเศษ กรมที่ดิน กระทรวงยุติธรรม) ทางการท้องถิ่น (รวมทั้งผู้นำชุมชนหรือหัวหน้าชนเผ่า) องค์กรภาคประชาสังคม และนักข่าว

สำนักงานของคณะผู้แทนในต่างประเทศควรใช้โอกาสในการสื่อสารกับสาธารณะเพื่อเน้นย้ำถึงความสำคัญของกระบวนการที่เป็นธรรม การมีส่วนร่วมและการหารือ การคุ้มครองความเป็นอยู่ทางสิ่งแวดล้อมและทางประเพณี และประเด็นอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับนักปกป้องสิทธิในที่ดินและสิ่งแวดล้อม

สำนักงานของคณะผู้แทนในต่างประเทศควรหลีกเลี่ยงการสนับสนุนการบรรยายที่อาจเพิ่มความเสี่ยงต่อความรุนแรง เช่น การใช้ข้อความอย่าง “คูขัดแย้งที่ผิดกฎหมาย” เพื่ออธิบายการตอบสนองที่ขอขบธรรมและสมเหตุสมผลของเจ้าหน้าที่ต่อการชุมนุมที่มีความรุนแรง

สำนักงานของคณะผู้แทนในต่างประเทศควรส่งเสริมการพูดคุยแลกเปลี่ยนระหว่างนักปกป้องสิทธิมนุษยชนในที่ดินและสิ่งแวดล้อม รัฐบาล ชุมชน และผู้ดำเนินการภาคเอกชน

สำนักงานของคณะผู้แทนในต่างประเทศควรอ้างอิงกลยุทธ์ของประเทศแคนาดาในด้านความรับผิดชอบต่อสังคมขององค์กรธุรกิจ เมื่อเกิดกรณีที่นักปกป้องสิทธิในที่ดินและสิ่งแวดล้อมเปิดเผยข้อมูลคัดค้านบริษัทสัญชาติแคนาดา บริษัทสัญชาติแคนาดาที่ดำเนินธุรกิจในประเทศนั้นคาดหวังที่จะต้องเคารพสิทธิมนุษยชน

ดำเนินการตามกฎหมาย และเข้าหารือกับรัฐบาลเจ้าภาพ (ทั้งระดับชาติและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น) และชุมชนท้องถิ่น สำนักงานของคณะผู้แทนในต่างประเทศยังสามารถขอคำแนะนำจากกองการดำเนินการทางธุรกิจด้วยความรับผิดชอบและสำนักงานใหญ่ หากมีเจ้าหน้าที่ความมั่นคงทั้งของเอกชนและภาครัฐเข้ามามีส่วนเกี่ยวข้อง สำนักงานของคณะผู้แทนในต่างประเทศอาจจะพิจารณาหารือกับบริษัทถึงการนำหลักการโดยสมัครใจเกี่ยวกับความปลอดภัยและสิทธิมนุษยชนมาใช้ที่ที่ดิน

ประเทศแคนาดาเห็นความสำคัญของสิทธิต่างๆ ที่เกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม (เช่น สิทธิที่จะได้รับน้ำดื่มที่สะอาดปลอดภัยและสุขอนามัยพื้นฐาน) ในขณะที่กฎหมายระหว่างประเทศซึ่งอ้างถึง “สิทธิในสภาพแวดล้อมที่สะอาดหรือดีต่อสุขภาพ” ยังไม่เป็นที่ยอมรับมากนัก และสิทธินี้ยังไม่ได้รับการคุ้มครองจากกฎหมายภายใน และรัฐธรรมนูญของประเทศแคนาดา ทุกแผนกในสำนักงานของคณะผู้แทนในต่างประเทศสามารถส่งเสริมการสนับสนุนนักปกป้องสิทธิมนุษยชนที่ทำงานเกี่ยวกับประเด็นด้านที่ดินและสิ่งแวดล้อม โดยสำนักงานของคณะผู้แทนในต่างประเทศควรหารือกับสำนักงานใหญ่เมื่อจำเป็นเช่นเดียวกับในกรณีอื่นๆ

แหล่งข้อมูล

[Association for Women's Rights in Development](#)

[Business & Human Rights Resource Centre](#)

[EarthRights International](#)

[Front Line Defenders](#)

[Global Witness](#)

6.5 นักปกป้องสิทธิผู้พิการ

นิยาม

นักปกป้องสิทธิผู้พิการหรือผู้ส่งเสริมสนับสนุนสิทธิผู้พิการคือบุคคลที่ทำงานเพื่อความเสมอภาคสำหรับผู้พิการ และโดยทั่วไปมักเป็นสมาชิกของขบวนการเคลื่อนไหวด้านสิทธิผู้พิการ และ/หรือขบวนการเคลื่อนไหวเพื่อการดำรงชีวิตอิสระของผู้พิการ

นักปกป้องสิทธิผู้พิการและองค์กรเพื่อผู้พิการเป็นตัวแทนของกลุ่มที่หลากหลายของผู้ที่มีความพิการ และ/หรือประสบกับการเป็นคนชายขอบหรือความเปราะบางในสังคมบนพื้นฐานของความสามารถในการใช้งานร่างกายที่ส่งผลกระทบต่อด้านใดด้านหนึ่งหรือมากกว่าหนึ่งในชีวิต

ความเสี่ยงและความท้าทายที่ต้องเผชิญ

ประชากรมากกว่าหนึ่งพันล้านคนในทั่วโลกมีความพิการ บุคคลที่มีความพิการมากกว่าร้อยละ 80 อาศัยอยู่ในประเทศกำลังพัฒนา โดยมีความชุกของการเกิดความพิการในผู้หญิงสูงกว่าผู้ชาย ผู้พิการมักถูกกีดกันสิทธิในการอาศัยอยู่อย่างอิสระ ถูกนำเข้าสู่สถานเลี้ยงดูหรือประสบกับความเปราะบางมากขึ้นจากกระบวนการยุติธรรมทางอาญา ผู้พิการหลายคนอาศัยอยู่ในสภาพแวดล้อมของความขัดแย้งหรือในประเทศกำลังพัฒนา ประสบกับความรุนแรง ความรุนแรงบนพื้นฐานทางเพศและเพศสภาพ และการเลือกปฏิบัติในระดับที่สูงขึ้น รวมทั้งการปล่อยปละละเลย การตีตรา การถูกแบ่งแยก การแสวงประโยชน์ และการแยกตัวจากสังคม และมักพบกับอุปสรรคในขอบเขตที่กว้างเกี่ยวกับการจ้างงาน การศึกษา การดูแลสุขภาพ การบริการทางกฎหมายและการบริการพื้นฐานต่างๆ

แนวปฏิบัติที่ดี

สำนักงานของคณะผู้แทนในต่างประเทศควรให้ความสนใจกับประเด็นสิทธิมนุษยชนที่เกี่ยวกับผู้พิการและนักปกป้องสิทธิผู้พิการ และตรวจสอบการละเมิดสิทธิมนุษยชนที่เจาะจงประเด็นความพิการ ซึ่งรวมทั้ง

- ทำความเข้าใจอุปสรรค ความคุ้มครองทางกฎหมาย โครงสร้าง และแนวคิดที่มีอยู่ในบริบท
- พิจารณาถึงความสามารถของผู้ดำเนินการทั้งที่เป็นภาครัฐและไม่ใช่ภาครัฐในการรับมือกับความเปราะบางเป็นพิเศษและประเด็นสิทธิมนุษยชนที่กระทบต่อผู้ที่มีความพิการ (เช่น สุขภาพ การศึกษา การจ้างงาน ความยุติธรรม บริการทางกฎหมาย การมีส่วนร่วมทางเศรษฐกิจและการเมือง การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ และสถานการณ์ด้านสิทธิมนุษยชน)
- ผลที่เกิดจากการละเมิดต่อผู้พิการ
- ส่งเสริมสนับสนุนสิทธิมนุษยชน ความตระหนักของสาธารณะ และการพัฒนาที่ทุกคนมีส่วนร่วมและผู้พิการเข้าถึงได้

ทั้งนี้ควรตระหนักว่านักปกป้องสิทธิผู้พิการในด้านต่างๆ อาจมีความต้องการที่แตกต่างกันไป ขึ้นอยู่กับปัจจัยด้านอัตลักษณ์ (เช่น เพศสภาพ ชาติพันธุ์ ศาสนา สถานะ ฯลฯ) การวางตัวในสังคมและสถานการณ์ส่วนตัวในบริบทของสังคมและประเทศ สำนักงานของคณะผู้แทนในต่างประเทศมีบทบาทในการเอื้อให้เกิดการมีส่วนร่วมและการร่วมมือกันของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย การส่งเสริมสนับสนุนจากสาธารณะ การรณรงค์ ประชาสัมพันธ์ และเครือข่ายองค์กรภาคประชาสังคม เพื่อสิทธิของผู้ที่มีความพิการ รวมทั้ง

- สนับสนุนให้เกิดการทำงานร่วมกันและสร้างพันธมิตรระหว่างองค์กรผู้พิการกับผู้ดำเนินการด้านมนุษยชน การพัฒนา และสิทธิมนุษยชนอื่นๆ และ ขบวนการเคลื่อนไหวต่างๆ เพื่อเสริมความแข็งแกร่งให้กับเครือข่าย
- อุปถัมภ์ให้เกิดการเข้าร่วมของกลุ่มชายขอบใน ขบวนการเคลื่อนไหวเกี่ยวกับความพิการในวงกว้าง (เช่น ขนพื้นเมืองดั้งเดิม ผู้ที่มีความหลากหลายทางเพศ ผู้หญิงและเด็กหญิงที่มีความพิการ บุคคลที่มีความพิการทางจิตสังคม)

แหล่งข้อมูล

[International Disability Alliance](#)

[Disability Rights Fund](#)

[Disability Rights Advocacy Fund](#)

[Clínica Jurídica de Derechos de las Personas con Discapacidad](#)

[Disability Rights, Gender, and Development: A Resource Tool](#)

[Global Action on Disability \(GLAD\) Network](#)

[Humanity and Inclusion](#)

[World Bank Disability Inclusion and Accountability Framework](#)

6.6 นักปกป้องสิทธิมนุษยชนที่เป็นเยาวชน

นิยาม

นักปกป้องสิทธิมนุษยชนเยาวชนรวมทั้งนักปกป้องสิทธิมนุษยชนที่เป็นเยาวชนและอื่นๆ ที่ทำงานเกี่ยวกับสิทธิและการมีส่วนร่วมของเยาวชน

องค์การสหประชาชาติให้นิยามว่าเยาวชนคือบุคคลที่มีอายุระหว่าง 15 – 24 ปี แต่ถึงกระนั้นช่วงอายุนี้อาจขยายไปถึง 30 หรือ 35 ปีขึ้นอยู่กับบริบทของประเทศ และท้องถิ่น ประชากรโลกจำนวนกว่าร้อยละ 50 มีอายุต่ำกว่า 30 ปี

ความเสี่ยงและความท้าทายที่ต้องเผชิญ

นักกิจกรรมเยาวชนมักทำลายโครงสร้างอำนาจแบบเก่า จึงเป็นผลให้พวกเขาต้องเผชิญกับความเสี่ยงและความท้าทายอย่างการเลือกปฏิบัติบนพื้นฐานของอายุ ซึ่งทับซ้อนกับการเลือกปฏิบัติในรูปแบบอื่นๆ อย่างการเลือกปฏิบัติบนพื้นฐานของเชื้อชาติ เพศวิถี เพศสภาพ และสถานะทางสังคมและเศรษฐกิจ ความคิดในด้านลบมาตรฐานทางสังคมที่แพร่หลาย และความเข้าใจที่ผิดๆ เกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของเยาวชนยังทำให้การพัฒนาของพื้นที่ทางสังคมนั้นถดถอย การขาดตัวแทนและการมีส่วนร่วมในขั้นตอนทางการเมืองทำให้เยาวชนมักถูกปฏิเสธการยอมรับ ความเคารพ ช่องทางการเข้าถึง และความมั่นคงที่พวกเขาควรได้รับ

เยาวชนพบเจอกับอุปสรรคทางสังคม เศรษฐกิจ และการเมือง ซึ่งทำให้ความเปราะบางเพิ่มสูงขึ้น ช่องทางการเข้าถึงการศึกษา บริการ โอกาสจ้างงานและโครงสร้างพื้นฐานอย่างจำกัดสามารถบั่นทอนความสามารถในการส่งเสริมสิทธิ นักกิจกรรมเยาวชนที่เป็นผู้หญิงมักเผชิญกับความท้าทายที่มากขึ้นในการเข้าถึงกระบวนการทางการเมืองและเผชิญกับอุปสรรคที่มากขึ้นต่อการศึกษา สุขภาพ การจ้างงาน และช่องทางเข้าถึงเทคโนโลยี นับเป็นความจำเป็นทั่วโลกสำหรับการศึกษาภาคสังคม โดยเฉพาะในหมู่เยาวชนที่จะสร้างทักษะการเป็นพลเมืองและช่วยให้เยาวชนสามารถมีส่วนร่วมได้อย่างมีความหมาย นักกิจกรรมเยาวชนที่เข้าถึงและใช้เทคโนโลยีดิจิทัลได้อย่างสะดวกสามารถใช้เทคโนโลยีนี้เป็นเครื่องมือในการแสดงออกซึ่งความปรารถนา แต่การจัดการและควบคุมช่องทางโซเชียลมีเดียและเทคโนโลยีดิจิทัลโดยบางรัฐบาลและผู้ดำเนินการอื่นๆ กระทบต่อนักกิจกรรมเยาวชน ผู้ซึ่งใช้สิ่งเหล่านี้มากกว่ากว่าบุคคลที่อายุมาก เรื่องนี้มีผลกระทบต่อสิทธิเพื่อเสรีภาพในการแสดงความคิดเห็นและแสดงออกของนักกิจกรรมเยาวชน การเฝ้าระวังพื้นที่ดิจิทัลและแพลตฟอร์มต่างๆ โดยรัฐบาลสามารถทำให้นักปกป้องสิทธิมนุษยชนเยาวชนตกอยู่ในความเสี่ยง

แนวปฏิบัติที่ดี

สำนักงานของคณะผู้แทนในต่างประเทศควรจัดให้เยาวชนเป็นกลุ่มเป้าหมายที่จะเป็นส่วนหนึ่งของการส่งเสริมสนับสนุนภาคประชาสังคม และให้การยอมรับหน่วยงานและความเป็นผู้นำของเยาวชนในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับสิทธิมนุษยชน สำนักงานของคณะผู้แทนในต่างประเทศควรยอมรับว่า นักปกป้องสิทธิมนุษยชนที่อายุน้อยมีความต้องการที่แตกต่างออกไป ซึ่งขึ้นอยู่กับอัตลักษณ์ สถานะทางสังคมและสถานการณ์ส่วนตัว สำนักงานของคณะผู้แทนในต่างประเทศควรให้ความสำคัญกับมิติทางเพศสภาพในกรณีที่เกี่ยวข้องกับนักปกป้องสิทธิมนุษยชนเยาวชน เพราะวัยรุ่นหญิงมักเผชิญกับความเสียหายและความทุกข์ยากมากกว่าวัยรุ่นชายเมื่อพยายามส่งเสริมสิทธิของตนเอง

สำนักงานของคณะผู้แทนในต่างประเทศควรทำงานร่วมกับเยาวชนในฐานะพันธมิตรเชิงกลยุทธ์ในโครงการ

Credit: Global Affairs Canada

เด็กวัยรุ่นที่มีความมุ่งมั่นต่อสู้เพื่อปกป้องสิทธิของเด็กหญิงและต่อต้านการขลิบอวัยวะเพศหญิงปราศรัยที่วิทยาลัยอบรมครูในประเทศแทนซาเนีย

ที่จะเสริมพลังและสร้างความสามารถในการปรับตัวให้กับพวกเขา (เช่น ให้พวกเขามีส่วนร่วมในกระบวนการตัดสินใจในการทำงาน ฯลฯ) เมื่อทำงานร่วมกับเยาวชนควรยอมรับในหน่วยงานเยาวชนและความเป็นอิสระ สร้างศักยภาพให้เยาวชนสามารถมีส่วนร่วมได้อย่างเป็นประโยชน์ ทำให้แน่ใจว่ากิจกรรมที่ร่วมมือกันนั้นอยู่ในความสนใจของเยาวชนโดยมีวัตถุประสงค์ที่ตรงประเด็น และสื่อสารถึงผลลัพธ์กับผู้เข้าร่วมที่เป็นเยาวชน สำนักงานของคณะผู้แทนในต่างประเทศควรพัฒนาความสัมพันธ์ที่ทุกคนมีส่วนร่วมกับองค์กร เครือข่าย และขบวนการเคลื่อนไหวที่นำโดยเยาวชน ผู้เชี่ยวชาญ และเยาวชนจากหลากหลายที่มา รวมทั้งผู้ที่มีความเปราะบางและถูกลดทอนคุณค่ามากที่สุด การมีส่วนร่วมกับภาคประชาสังคม ภาคเอกชนและรัฐบาลท้องถิ่นในการสนทนาแลกเปลี่ยนเกี่ยวกับสิทธิเยาวชนนั้นเป็นหัวใจของการเพิ่มความตระหนักรู้และการยอมรับเยาวชนในฐานะผู้สร้างการเปลี่ยนแปลงที่ดีและเพื่อให้เกิดผลลัพธ์ที่ยั่งยืนสำหรับสิทธิของเยาวชน

แหล่งข้อมูล

[CIVICUS](#)

[FRIDA The Young Feminist Fund](#)

[Plan International Canada](#)

[Secretary-General's Envoy on Youth](#)

The International Foundation for Electoral Systems
United Nations Inter-Agency Network on Youth
Development

World Youth Movement for Democracy

Young Human Rights Defenders (โครงการซึ่งนำโดย
Amnesty International, Action Aid และสำนักงาน
โครงการพัฒนาแห่งสหประชาชาติ)

Youth Coalition for Sexual and Reproductive
Health and Rights

Youth Policy Labs

เอกสารสำคัญ

OECD Development Centre (2018), Better Policies
for Better Youth Livelihoods: A Guidance Note for
Development Practitioner [นโยบายที่ดีขึ้นสำหรับ
ความเป็นอยู่ของเยาวชนที่ดีขึ้น: บันทึกคำแนะนำ
สำหรับผู้ปฏิบัติงานด้านการพัฒนา], EU-OECD Youth
Inclusion Project, กรุงปารีส

Bacalso, C., Hao, A.P. (2017) How Young People
Influence Policy: A Practitioners' Review [คนรุ่น
ใหม่มีอิทธิพลต่อนโยบายได้อย่างไร: การทบทวนของผู้
ปฏิบัติ], Oxfam Novib

[UNDP Youth Strategy 2014-2017](#) [ยุทธศาสตร์
เยาวชนของสำนักงานโครงการพัฒนาแห่งสหประชาชาติ
2557-2560]

UN youth strategy 2030 [ยุทธศาสตร์เยาวชนของ
สหประชาชาติ 2573]

The Power of 1.8 Billion: Adolescents, Youth and
the Transformation of the Future The State of the
World Population Report [พลังแห่ง 1.8 พันล้าน: วัย
รุ่น เยาวชน การเปลี่ยนแปลงอนาคต รายงานสถานการณ์
ประชากรโลก กองทุนประชากรแห่งสหประชาชาติ],
UNFPA (2014)

Global Youth Development Index and Report [ดัชนี
และรายงานการพัฒนาเยาวชนโลก] (2016), The
Commonwealth

6.7 นักปกป้องสิทธิมนุษยชนด้านเสรีภาพในการ นับถือศาสนาหรือความเชื่อ

นิยาม

เสรีภาพในการนับถือศาสนาหรือความเชื่อที่บรรจุ
อยู่ในข้อที่ 18 ของปฏิญญาสากลว่าด้วยสิทธิมนุษยชน
ซึ่งมีจุดประสงค์ที่จะเอื้อให้เกิดการศึกษา เปลี่ยนแปลง
หรือละทิ้งอัตลักษณ์ที่สัมพันธ์กับศรัทธา ทั้งสำหรับแต่ละ
บุคคลและในชุมชนร่วมกับผู้อื่น แม้จะเป็นเสรีภาพขั้น
พื้นฐานที่สนับสนุนสิทธิมนุษยชนในด้านอื่นๆ แต่ก็ได้
ได้เป็นเกราะป้องกันประเพณีทางศาสนาหรือศาสนา
นั้นๆ จากการวิพากษ์วิจารณ์หรือปกป้องสมาชิกของ
กลุ่มศาสนานั้นๆ จากการการถูกตั้งคำถาม โดยเป็นองค์
ประกอบที่สำคัญของสังคมที่สงบ เป็นประชาธิปไตยและ
ทุกคนมีส่วนร่วม การปราบปรามสามารถก่อให้เกิดความ
เชื่อแบบสุดโต่งหรือการบ่มเพาะความรุนแรง และนำมา
ซึ่งความรุนแรงในที่สุด

นักปกป้องสิทธิมนุษยชนที่ทำงานคุ้มครองสิทธิในการ
นับถือศาสนาหรือความเชื่อ รวมทั้งสิทธิต่างๆ ที่สัมพันธ์
กันมักทำงานเกี่ยวข้องกับการยกประเด็นอย่างเสรีภาพ
ในการแสดงออก การรวมกลุ่มและการสมาคม รวมทั้ง
สิทธิของชนกลุ่มน้อยและชนพื้นเมืองดั้งเดิม บ่อยครั้งที่
ที่นักปกป้องสิทธิมนุษยชนด้านเสรีภาพในการนับถือ
ศาสนาหรือความเชื่อเป็นผู้ดำเนินการทางความเชื่อ
ในระดับรากหญ้า โดยไม่ได้ดำเนินการในองค์กรสิทธิ
มนุษยชนตามแบบแผน (ถึงแม้ว่าผู้ดำเนินการที่ไม่เกี่ยว
กับศรัทธาความเชื่อจะมีมากขึ้นก็ตาม)

ความเสี่ยงและความท้าทายที่ต้องเผชิญ

อ้างอิงผลการศึกษาโดย Pew Research Center ใน
เดือนเมษายน 2560 ประชากรโลกร้อยละ 79 อาศัยอยู่
ในประเทศที่มีการจำกัดทางศาสนาในระดับสูงถึงสูงมาก
(เป็นอัตราที่เพิ่มขึ้นจากร้อยละ 68 ในปี 2550) การจำกัด
สามารถกำหนดขึ้นโดยรัฐบาลหรือเป็นผลจากความเป็น

เด็กชายชาวมุสลิมท่องคัมภีร์อัลกุรอานอยู่ในมัสยิดแห่งหนึ่งในประเทศมาเลเซีย

ปรักษ์ทางสังคมระหว่างผู้ดำเนินการที่ไม่ใช่รัฐหรือที่
เป็นส่วนผสมจากทั้งสององค์ประกอบ นักปกป้องสิทธิ
มนุษยชนด้านเสรีภาพในการนับถือศาสนาหรือความ
เชื่อที่นับเป็น “เสียงข้างน้อยของคนกลุ่มน้อย” อย่าง
ผู้หญิง ผู้ที่มีความหลากหลายทางเพศ มักได้รับผลกระทบ
จากการจำกัดเสรีภาพในการนับถือศาสนาหรือความ
เชื่ออย่างไม่สมเหตุสมผล

ผู้นำทางศาสนามักมีความเข้าใจที่ลึกซึ้งในความ
สัมพันธ์ของความเชื่อที่ต่างกันและได้รับความน่าเชื่อถือ
จากประชากรท้องถิ่น ทำให้ผู้นำเหล่านี้อาจถูกมองว่าเป็น
ภัยคุกคามของหน่วยงานภาครัฐ การควบคุมดูแลและ
อำนาจ หรือบ่อนทำลายความเป็นระเบียบเรียบร้อยและ
ความเป็นหนึ่งเดียวของสังคม ผู้นำและกลุ่มศาสนาใน
หลายประเทศต้องประสบกับการเลือกปฏิบัติและการ
ไม่ยอมรับ การจับกุมและควบคุมตัวโดยพลการ ความ
รุนแรง อาชญากรรมต่อมนุษยชาติหรือแม้แต่การฆ่าล้าง
เผ่าพันธุ์ ทั้งจากรัฐบาลและผู้กระทำที่ไม่ใช่ภาครัฐ รวม
ทั้งกลุ่มศาสนาอื่นๆ และพวกหัวรุนแรงสุดโต่ง

นักปกป้องสิทธิมนุษยชนในหลายประเทศตกเป็น
เป้าของการละเมิดและต่อสู้กับกฎหมายเกี่ยวการดูหมิ่น
ศาสนาที่ถูกนำมาใช้เพื่อต่อต้านผู้ที่มีความเชื่อในศาสนา
อื่นหรือผู้ที่มีแนวคิดโลกวิสัย ในช่วงไม่กี่ปีมานี้ การรายงาน
ถึงการเลือกปฏิบัติและความรุนแรงซึ่งมุ่งเป้าไปยังผู้ที่
ไม่มีความเชื่อเพิ่มสูงขึ้น โดยเฉพาะใน 22 ประเทศที่
กำหนดโทษประหารชีวิตสำหรับการละทิ้งศาสนาและ

อย่างน้อย 13 ประเทศที่มีโทษประหารสำหรับความ
เชื่อที่ไม่มีพระเจ้า การละทิ้งศาสนานับเป็นการกระทำ
ผิดกฎหมายในอย่างน้อย 49 ประเทศ โดยมีการตัดสิน
โทษจำคุกหรือโทษประหารชีวิตในบางกรณี

แนวปฏิบัติที่ดี

สำนักงานของคณะผู้แทนในต่างประเทศควรสร้าง
สัมพันธภาพกับภาคประชาสังคมและผู้นำศาสนา นักปกป้อง
เสรีภาพในการนับถือศาสนาหรือความเชื่อมักทำงานอยู่
นอกองค์กรด้านสิทธิมนุษยชนที่เป็นแบบแผน นักปกป้อง
มักมีเครือข่ายที่ฝังรากลึกในชุมชนและเป็นพันธมิตรที่
สำคัญของชุมชน การสร้างเครือข่ายจะช่วยจัดตั้งการ
เตือนภัยในระยะแรกเริ่มสำหรับความตึงเครียดระหว่าง
กลุ่มต่างๆ และสามารถทำให้แน่ใจว่าจะมีการหยิบยก
ข้อกังวลต่างๆ ผ่านกลไกขององค์การสหประชาชาติ
อาทิ คณะมนตรีสิทธิมนุษยชน กระบวนการทบทวน
สถานการณ์สิทธิมนุษยชน (Universal Periodic
Reviews) ของคณะมนตรี และการติดตามในการหารือ
ทวิภาคีในระดับการเมืองหรือในเวทีสากล อาทิ คณะช่วย
เหลือด้านการไกล่เกลี่ยนานาชาติด้านเสรีภาพในการ
นับถือศาสนาหรือความเชื่อ (International Contact
Group on Freedom of Religion or Belief) ซึ่งมี
ประเทศแคนาดาและสหรัฐอเมริกาเป็นประธานร่วม

สำนักงานของคณะผู้แทนในต่างประเทศในประเทศที่
มีข้อจำกัดทางเสรีภาพในการนับถือศาสนาหรือความเชื่อ

“

ทุกคนมีสิทธิในอิสรภาพแห่งความเห็นและการแสดงออก ทั้งนี้สิทธินี้รวมถึงอิสรภาพที่จะถือเอาความเห็นโดยปราศจากการแทรกแซง และที่จะแสวงหา รับ และส่งข้อมูลข่าวสารและ ข้อคิดผ่านสื่อใด และโดยไม่คำนึงถึงพรมแดน”

— ข้อที่ 18 ของปฏิญญาสากลว่าด้วยสิทธิมนุษยชน

ควรให้ความรู้เจ้าหน้าที่เกี่ยวกับสิทธิมนุษยชนและพลวัตทางศาสนาของภูมิภาคผ่านการสัมมนาเชิงปฏิบัติการร่วมกับผู้เชี่ยวชาญ การฝึกอบรม ฯลฯ ความรู้ที่มีความสำคัญเทียบเท่ากับความรู้อื่นๆ เกี่ยวกับสถานการณ์ทางการเมือง และเศรษฐกิจ

สำนักงานของคณะผู้แทนในต่างประเทศควรพิจารณามาตรการส่งเสริมที่สร้างเวทีในการพูดคุยแลกเปลี่ยนเกี่ยวกับเสรีภาพในการนับถือศาสนาหรือความเชื่อ เช่น การจัดตั้งกลุ่มเพื่อนเพื่อเสรีภาพในการนับถือศาสนาหรือความเชื่อร่วมกับประเทศอื่นๆ (ติดต่อสำนักงานใหญ่เพื่อข้อมูลเพิ่มเติม) และการนำประเด็นเสรีภาพในการนับถือศาสนาหรือความเชื่อมาเป็นส่วนหนึ่งของการหารือด้านสิทธิมนุษยชน คณะกรรมการด้านสิทธิมนุษยชนแห่งชาติและสถาบันแห่งชาติต่างๆ มักเป็นแหล่งข้อมูลที่สำคัญ แต่สำนักงานของคณะผู้แทนในต่างประเทศควรมั่นใจในความเป็นอิสระขององค์กรเหล่านี้จากรัฐบาล

สำนักงานของคณะผู้แทนในต่างประเทศอาจคำนึงถึงองค์กรสนับสนุนที่บุกเบิกโครงการฝึกอบรมและแลกเปลี่ยนข้อมูลความรู้ผ่านกองทุน CFLI เพื่อเสริมสร้างศักยภาพให้กับนักกิจกรรมด้านเสรีภาพในการนับถือศาสนาหรือความเชื่อ รวมทั้งกฎหมายสิทธิมนุษยชน การส่งเสริมสนับสนุน และความมั่นคง ฯลฯ

หากนักปกป้องตกอยู่ในความเสี่ยงใหญ่หลวง สำนักงานของคณะผู้แทนในต่างประเทศควรพิจารณาที่จะดำเนินการ ในกรณีที่มีการหารือไม่เป็นผล สำนักงานของคณะผู้แทนในต่างประเทศสามารถจัดการประชุม

ทางการ ศึกษาทางเลือกสำหรับการยื่นหนังสือประท้วงทางการทูต ออกแถลงการณ์อย่างเป็นทางการ และโพสต์ข้อความในโซเชียลมีเดีย พร้อมทั้งส่งต่อบุคคลนั้นๆ ไปสู่ [โครงการความช่วยเหลือฉุกเฉินของ Freedom House](#)

แหล่งข้อมูล

[โครงการความช่วยเหลือฉุกเฉินโดย Freedom House](#)

[Freedom in the World Index](#) [ดัชนีเสรีภาพโลก] โดย Freedom House

[Religion & Public Life](#) [ศาสนาและชีวิตสาธารณะ] โดย Pew Research Center

[The Freedom of Religion or Belief Learning Platform](#) [เวทีการเรียนรู้เกี่ยวกับเสรีภาพทางศาสนาและความเชื่อ]

[แนวปฏิบัติของสหภาพยุโรปต่อการส่งเสริมและคุ้มครองเสรีภาพในการนับถือศาสนาหรือความเชื่อ](#)

[Religious Freedom Institute](#)

[รายงานประจำปี โดยคณะกรรมการแห่งสหรัฐอเมริกาว่าด้วยเสรีภาพทางศาสนาในระดับนานาชาติ](#)

[Annual International Religious Freedom Report](#) [รายงานประจำปีว่าด้วยเสรีภาพทางศาสนาในระดับนานาชาติ] โดยกระทรวงการต่างประเทศของสหรัฐอเมริกา

6.8 นักข่าว

จากผู้รายงานพิเศษแห่งสหประชาชาติเรื่องการส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิเสรีภาพในความคิดเห็นและการแสดงออก คำว่า “นักข่าว” นั้นอ้างอิงบุคคลซึ่งสังเกตการณ์ บรรยาย บันทึกและวิเคราะห์เหตุการณ์ แลกเปลี่ยนข้อมูล นโยบาย และข้อเสนอต่างๆ ที่สามารถกระทบถึงสังคม เพื่อเป็นการให้ข้อมูลแก่สาธารณะ ซึ่งรวมถึงผู้ที่ทำงานในแวดวงสื่อและเจ้าหน้าที่สนับสนุน รวมทั้งชุมชนสื่อและ “นักข่าวพลเมือง” ข้อมูลสามารถเผยแพร่สู่สาธารณชนผ่านทุกช่องทางสื่อสารมวลชน

นักข่าวและผู้ทำอาชีพสื่อต่างๆ มีบทบาทสำคัญในการปกป้องและขับเคลื่อนเสรีภาพในความคิดเห็นและการแสดงออก พวกเขาเป็นส่วนหนึ่งของความแข็งแกร่งของสังคมประชาธิปไตยโดยการเป็นกระบอกเสียงให้กับผู้ที่อ่อนแอ ทำให้รัฐบาลต้องรับผิดชอบ และรายงานความพยายามด้านสิทธิมนุษยชนของโลก การรายงานและการวิเคราะห์ของสื่อที่ถูกต้องและเป็นกลางสามารถส่งผลต่อความสามารถในการตัดสินใจของทุกคนที่จะเผชิญหน้าและรับมือกับสถานการณ์ต่างๆ ในฐานะพลเมืองที่รอบรู้ กระตือรือร้น และมีส่วนร่วม โดยเฉพาะในยุคของข้อมูลข่าวสาร

สิทธิของทุกคนในการมีความคิดเห็นโดยไม่ถูกแทรกแซงและเสรีภาพในการแสดงออกนั้นได้รับการคุ้มครองด้วยข้อที่ 19 ของปฏิญญาสากลว่าด้วยสิทธิมนุษยชน และได้รับการยืนยันอยู่ในข้อที่ 19 ของกติการะหว่างประเทศว่าด้วยสิทธิพลเมืองและสิทธิทางการเมือง

ความเสี่ยงและความท้าทายที่ต้องเผชิญ

นักข่าวและผู้ทำอาชีพสื่อต่างๆ มักเผชิญกับความเสี่ยงเช่นเดียวกับนักปกป้องสิทธิมนุษยชนเพราะงานที่พวกเขาทำ เนื่องจากพวกเขาวิจารณ์ผู้มีอำนาจ รายงานกิจการที่เป็นอาชญากรรม และพูดความจริง พวกเขาจึงมักตกเป็นเป้าของรัฐบาล กองกำลังกึ่งทหาร กลุ่มติดกำลัง องค์กรอาชญากรรม และเจ้าหน้าที่ความมั่นคง การโจมตีนั้นมีตั้งแต่การคุกคามและข่มขู่ไปจนถึงการทำร้ายร่างกาย การลักพาตัว การบังคับให้สูญหาย การกักกันตามอำเภอใจ การทรมานและการฆาตกรรม จากข้อมูลของคณะกรรมการคุ้มครองนักข่าว (Committee to Protect Journalists - CPJ) ในปี 2561 มีนักข่าวเสียชีวิตระหว่างทำงาน 54 คนทั่วโลก โดย 34 คนตกเป็นเป้าของการฆาตกรรมอันเป็นการตอบโต้งานของพวกเขา นอกจากนี้ยังมีจำนวน 251 คนที่ถูกจองจำ และอีก 61 คนที่หายสาบสูญ ยิ่งไปกว่านั้นการที่อาชญากรรมต่อผู้สื่อข่าวไม่ถูกลงโทษยังเป็นปัญหาด้วย จากรายงานขององค์การยูเนสโกชื่อ [World Trends in Freedom of Expression and Media Development Report](#) [รายงานว่าด้วยแนวโน้มของโลกด้านเสรีภาพในการแสดงออกและการพัฒนาสื่อ] (2560/2561)

อาชญากรรมจำนวน 9 ใน 10 กรณีต่อนักข่าวนั้นไม่ได้รับการลงโทษ นักข่าวที่รายงานจากพื้นที่สงครามต้องประสบกับอันตรายสาหัส และบ่อยครั้งที่ตกเป็นเป้าหมายของกลุ่มกองกำลังติดอาวุธ

ความปลอดภัยทางดิจิทัลนั้นเป็นข้อกังวลที่เพิ่มขึ้นสำหรับนักข่าวทั่วทุกภูมิภาค โดยมีภัยคุกคามอย่างการข่มขู่คุกคาม การบิดเบือนข้อมูล การโจมตีทางเทคโนโลยี รวมทั้งการถูกเฝ้าสังเกตการณ์ด้วยอำนาจมิชอบ มีการรายงานว่านักข่าวหญิงนั้นประสบกับการละเมิด การเฝ้าติดตาม และการคุกคามในพื้นที่ออนไลน์มากขึ้น

แนวปฏิบัติที่ดี

สำนักงานของคณะผู้แทนในต่างประเทศควรทำความเข้าใจบริบทที่เกี่ยวกับเสรีภาพทางความคิดเห็นและการแสดงออก และสถานการณ์ทั่วไปเกี่ยวกับนักข่าวและสื่อในประเทศที่แต่งตั้ง พวกเขาควรทำความเข้าใจกับสภาพทั่วไปที่นักข่าวทำงาน รวมทั้งข้อจำกัดจากการใช้กำลังตอบโต้ นักข่าว กฎหมายข้อบังคับที่จำกัดเสรีภาพในความคิดเห็นและการแสดงออก (รวมทั้งสิทธิที่จะแสวงหา รับ และส่งข้อมูลข่าวสาร) และข้อจำกัดของเสรีภาพในการรวมกลุ่มและสมาคม สำนักงานของคณะผู้แทนในต่างประเทศควรตระหนักอยู่เสมอถึงความพยายาม (หรือการขาดความพยายาม) ของทางการ เพื่อให้แน่ใจว่าจะเกิดสภาพแวดล้อมที่ปลอดภัยและเอื้อต่อนักข่าวในการทำงานอย่างอิสระ โดยไม่มีการแทรกแซงที่ไม่ชอบโดยกฎหมาย รวมทั้งความสมัครใจและความสามารถของทางการในการสืบสวนการโจมตีนักข่าวและ

ผู้สื่อข่าวหญิงชาวซูดานใต้ระหว่างทำการสัมภาษณ์

ผู้ทำงานสื่ออื่นๆ และให้ผู้กระทำนั้นต้องรับผิดชอบในการกระทำของพวกเขา

สำนักงานของคณะผู้แทนในต่างประเทศสามารถจัดการประชุมกับนักข่าวทั้งจากต่างประเทศและในประเทศเป็นประจำ เพื่อรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับสถานการณ์ของพวกเขาและประเด็นท้องถิ่นอื่นๆ สิ่งที่ต้องคำนึงถึงเป็นอย่างแรกในกรณีเช่นนี้คือการมีช่องทางติดต่อโดยตรงนั้นจะทำให้นักข่าวตกอยู่ในความเสี่ยงหรือไม่ (ไม่ก่อให้เกิดอันตราย)

สำนักงานของคณะผู้แทนในต่างประเทศควรสร้างและรักษาการติดต่อสัมพันธ์กับทางการท้องถิ่น รวมทั้งองค์กรระหว่างประเทศและภูมิภาค และสำนักงานของคณะผู้แทนในต่างประเทศของประเทศไทยอื่นๆ ที่ทำงานในประเด็นเดียวกัน สำนักงานของคณะผู้แทนในต่างประเทศสามารถอ้างถึงแผนปฏิบัติการสหประชาชาติว่าด้วยความปลอดภัยของนักข่าว (UN Plan of Action on the Safety of Journalists and the Issue of Impunity) ซึ่งมีองค์การยูเนสโกเป็นผู้นำ มติสหประชาชาติ (อาทิจ ข้อมติคณะมนตรีความมั่นคงแห่งสหประชาชาติ 1738 [2549] ที่ประณามการโจมตีผู้สื่อข่าวในสถานการณ์ความขัดแย้ง ข้อมติสมัชชาใหญ่แห่งสหประชาชาติ 68/163 [2556] ที่เกี่ยวกับความปลอดภัยของผู้สื่อข่าวและประเด็นการลายนวลพันผิด และมติคณะมนตรีสิทธิมนุษยชน) รวมทั้งทำงานร่วมกับผู้รายงานพิเศษด้านการส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิเสรีภาพในการแสดงความคิดเห็นและแสดงออก เกี่ยวกับการวิสามัญฆาตกรรม การประหารชีวิตโดยพลการ และสถานการณ์เกี่ยวกับนักปกป้องสิทธิมนุษยชน

“ทุกคนมีสิทธิในอิสรภาพแห่งความเห็นและการแสดงออก ทั้งนี้สิทธินี้รวมถึงอิสรภาพที่จะถือเอาความเห็นโดยปราศจากการแทรกแซงและที่จะแสวงหา รับ และส่งข้อมูลข่าวสารและข้อคิดผ่านสื่อใด และโดยไม่คำนึงถึงพรมแดน”

— ข้อที่ 19 ของปฏิญญาสากลว่าด้วยสิทธิมนุษยชน

สำนักงานของคณะผู้แทนในต่างประเทศยังสามารถยกระดับประเด็นต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับความปลอดภัยของนักข่าว เสรีภาพในการแสดงออกและแสดงความคิดเห็นและเสรีภาพสื่อ โดยการเข้าร่วมสัมมนาและการประชุมพวกเขาสามารถจัดกิจกรรมสร้างความตระหนักรู้เพื่อสนับสนุนวันเสรีภาพสื่อมวลชนโลก (วันที่ 3 พฤษภาคม) และวันสากลว่าด้วยการยุติการไม่ต้องรับโทษของอาชญากรรมต่อนักข่าว (วันที่ 2 พฤศจิกายน)

สื่อมวลชนที่กำลังตกอยู่ในภัยคุกคามรุนแรงสามารถรับการประสานให้ติดต่อกับสมาชิกขององค์กรที่อยู่ในเครือข่าย [Journalists in Distress Network](#) ซึ่งมีความเชี่ยวชาญในการประสานความช่วยเหลือฉุกเฉินผ่านกลไกการระดมทุนหลากหลาย รวมทั้งการช่วยเหลือทางกฎหมาย ที่พักพิงชั่วคราว และเงินสนับสนุนค่าใช้จ่ายในชีวิตประจำวัน และความคุ้มครองส่วนบุคคล

แหล่งข้อมูล

[Article 19](#)

[Committee to Protect Journalists](#)

[International Federation of Journalists](#)

[International Women’s Media Foundation](#)

[Journalists in Distress Network](#) (เครือข่ายขององค์กร 18 แห่งที่ให้การช่วยเหลือแก่นักข่าวและผู้ทำงานด้านสื่อ)

[Reporters without Borders](#)

เอกสารสำคัญ

[Toolkit on the Safety of Journalists for the Personnel of the Diplomatic Missions](#) [ชุดเครื่องมือว่าด้วยความปลอดภัยของนักข่าวสำหรับบุคลากรของสำนักงานของคณะผู้แทนการทูตในต่างประเทศ] โดย Community of Democracies

[Safety of Journalists Guidebook, 2nd edition \(2014\)](#) [คู่มือความปลอดภัยนักข่าวฉบับตีพิมพ์ครั้งที่ 2 (2557)] โดย OSCE Representative on Freedom of the Media

[UN Plan of Action on the Safety of Journalists and the Issue of Impunity](#)

[World Trends in Freedom of Expression and Media Development Report \(2017/2018\)](#) [รายงานว่าด้วยแนวโน้มของโลกด้านเสรีภาพในการแสดงออกและการพัฒนาสื่อ(2560/2561)] โดยองค์การยูเนสโก

[Resolution on the Safety of Journalists \(A/HRC/39/L.7\) \(2018\)](#) [ข้อมติว่าด้วยความปลอดภัยของนักข่าว] โดยคณะมนตรีสิทธิมนุษยชนแห่งสหประชาชาติ

[Report to the Human Rights Council on the protection of journalists and media freedom, 2012 \(A/HRC/20/17\)](#) [รายงานต่อคณะมนตรีสิทธิมนุษยชนแห่งสหประชาชาติว่าด้วยการคุ้มครองนักข่าวและเสรีภาพสื่อ] โดยผู้รายงานพิเศษแห่งสหประชาชาติด้านการส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิเสรีภาพในการแสดงความคิดเห็นและแสดงออก

6.9 นักปกป้องสิทธิมนุษยชนในบริบทออนไลน์และดิจิทัล

นิยาม

นักปกป้องสิทธิมนุษยชนในทุกกลุ่มมักอยู่ในหมวดนี้ด้วย เพราะเทคโนโลยีดิจิทัล (อย่างอินเทอร์เน็ต แพลตฟอร์มสื่อสังคมออนไลน์ เครื่องมือสื่อสารไร้สาย ฯลฯ) มีบทบาทสำคัญในความสามารถของนักปกป้องสิทธิมนุษยชนที่จะเข้าถึงและแลกเปลี่ยนข้อมูล รวมทั้งติดต่อกับผู้อื่น ทำให้ถึงแม้ว่านักปกป้องสิทธิมนุษยชนจะไม่ได้ส่งเสริมสนับสนุนสิทธิออนไลน์หรือดิจิทัล แต่อาจครอบคลุมพวกเขาโดยบริบท เพราะพวกเขาใช้และ/หรือตกเป็นเป้าหมายตามเทคโนโลยีดิจิทัลและสื่อออนไลน์

ความเสี่ยงและความท้าทายที่ต้องเผชิญ

เทคโนโลยีดิจิทัลมีบทบาทสำคัญในการขับเคลื่อนงานของนักปกป้องสิทธิมนุษยชน โดยในหลายปีที่ผ่านมา

มาได้กลายเป็นเครื่องมืออันตรายคุณค่าที่ให้นักปกป้องสิทธิมนุษยชนสามารถมีส่วนร่วมในการควบคุมจัดการแลกเปลี่ยนข้อมูลได้อย่างกว้างไกลและระมัดระวัง จัดและประสานการประท้วงสาธารณะและการรณรงค์ส่งเสริมสนับสนุน และอื่นๆ อีกมาก แต่กระนั้นประโยชน์ที่ได้รับจากเทคโนโลยีเหล่านี้ถูกบั่นทอนไปด้วยความเสี่ยงและความท้าทายที่นักปกป้องสิทธิมนุษยชนต้องเผชิญในบริบทดิจิทัลและออนไลน์

การประเมินความเสี่ยงมีความจำเป็นที่จะต้องทำความเข้าใจว่า ความเสี่ยงที่นักปกป้องสิทธิมนุษยชนเผชิญนั้นสามารถแปรเปลี่ยนไปได้ทั่วทั้งบริบทดิจิทัลออนไลน์และออฟไลน์ เช่น ความเสี่ยงทางดิจิทัลสามารถพัฒนาขึ้นเป็นความเสี่ยงทางกายภาพ นอกจากนี้ยังต้องคำนึงว่า เทคโนโลยีมีผลกระทบที่แตกต่างกันในกลุ่มประชากรที่มีความเปราะบางหรือถูกลดทอนคุณค่ารวมทั้งเพศและเพศสภาพ

ในหลายประเทศ นักปกป้องสิทธิมนุษยชนตกเป็นเป้าหมายของการข่มขู่ การคุกคาม การจับกุม และการวิสามัญฆาตกรรมที่ได้รับการสนับสนุนจากหรือเอื้อโดยรัฐสำหรับงานออนไลน์ด้านสิทธิมนุษยชนที่พวกเขาทำ นอกจากนี้ การมุ่งเป้าไปที่นักปกป้องสิทธิมนุษยชนนั้นยังสามารถเกิดขึ้นได้แบบข้ามพรมแดนผ่านเทคโนโลยีดิจิทัล เทคโนโลยีดิจิทัลนั้นสามารถถูกแทรกซึม คัดสรรหรือใช้ประโยชน์จากรัฐบาล เพื่อสร้างรูปแบบที่เพิ่มเติมหรือรูปแบบใหม่ของการจำกัดการใช้สิทธิมนุษยชนโดยไม่ชอบธรรม โดยเฉพาะเสรีภาพในการแสดงออก การชุมนุมอย่างสันติ เสรีภาพในการสมาคม และช่องทางการเข้าถึงข้อมูล ซึ่งเกิดผลกระทบอันเป็นภัยต่อนักปกป้องสิทธิมนุษยชนและสมาชิกของภาคประชาสังคม

การเจาะระบบข้อมูลส่วนตัว การใช้บอต โทรลล์ โทรลล์ฟาร์ม การเผยแพร่ข้อมูลบิดเบือน และการเจาะเป้าหมายขนาดเล็กที่สนับสนุนโดยรัฐเพื่อทำลายชื่อเสียง คุกคามหรือข่มขู่มักถูกนำมาใช้ เพื่อบั่นทอนการทำงานของนักปกป้องสิทธิมนุษยชน การบิดเบือนข้อมูลสามารถเป็นประโยชน์ในการต่อต้านนักปกป้องสิทธิมนุษยชน โดยทำให้ชื่อเสียงของพวกเขาเสื่อมเสีย เพื่อทำลายความน่าเชื่อถือและลดแรงสนับสนุนจากสาธารณชนในงานด้านสิทธิมนุษยชนของพวกเขา ซึ่งสามารถเกิดผลกระทบ

ที่น่ากลัวต่อการทำกิจกรรมหรือการมีส่วนร่วมของบุคคล และสามารถส่งผลหรือนำไปสู่ผลที่รุนแรงทางกายต่อกลุ่มเป้าหมายของกิจกรรมเหล่านั้น ถึงอย่างไรก็ตาม ความพยายามในการต่อสู้กับการบิดเบือนข้อมูล (อย่างการจัดตั้งหน่วยงานตรวจสอบความถูกต้อง การใช้โปรแกรมอัตโนมัติในการเฝ้าระวังและกรองเนื้อหา ฯลฯ) ควรพิจารณาผ่านมุมมองด้านสิทธิมนุษยชน เพราะความริเริ่มเหล่านี้สามารถก่อให้เกิดความเสี่ยงใหม่เกี่ยวกับความโปร่งใส ความรับผิดชอบ หลักนิติธรรม สิทธิส่วนบุคคล และเสรีภาพในการแสดงออก การคุกคามออนไลน์อย่างชัดเจนนั้นเป็นเทคนิคที่ใช้กันอย่างแพร่หลายโดยผู้กระทำในการปิดปากนักปกป้องสิทธิมนุษยชน โดยเฉพาะนักปกป้องสิทธิมนุษยชนที่เป็นผู้หญิง ซึ่งตกอยู่ในความเสี่ยงลักษณะนี้เป็นพิเศษและมีการรายงานถึงภัยคุกคามอย่างการข่มขืน การเสียชีวิต และการคุกคามที่ในบางกรณีตำรวจและหน่วยงานรัฐปฏิเสธที่จะดำเนินการ

ซอฟต์แวร์ การออกแบบและโครงสร้างพื้นฐานที่ช่วยให้เกิดการเข้ารหัสข้อมูล (Encryption) และการจัดทำข้อมูลนิรนาม (Anonymizing) สามารถทำให้เกิดความปลอดภัยสำหรับนักปกป้องสิทธิมนุษยชนและได้กลายเป็นสิ่งสำคัญสำหรับการทำงานของพวกเขาก็สามารถเป็นประเด็นที่ท้าทายสำหรับรัฐบาลที่ทำงานเพื่อต่อสู้กับการใช้เครื่องมือในการเข้ารหัสข้อมูลและจัดทำข้อมูลนิรนามในทางที่ไม่ดี ในขณะที่นักปกป้องสิทธิมนุษยชนพบว่าเครื่องมือเหล่านี้เป็นประโยชน์ อาชญากร ผู้ก่อการร้าย และผู้กระทำอื่นๆ ก็สามารถใช้งานเครื่องมือเหล่านี้ในการปกปิดกิจกรรมที่มีเจตนาร้ายและหลบหนีกฎหมายได้เช่นกัน เกิดเป็นความท้าทายร้ายแรงต่อความมั่นคงของชาติและการบังคับใช้กฎหมายที่มีประสิทธิภาพ รัฐบาลบางรัฐได้เริ่มใช้กฎหมายและนโยบายที่จำกัดการเข้ารหัสข้อมูลและการไม่เปิดเผยตัวตนเพื่อต่อสู้กับความท้าทายนี้ ถึงอย่างไรก็ตามยังไม่สามารถแสดงให้เห็นว่าการจำกัดในลักษณะนี้เป็นความจำเป็นที่จะสนองต่อผลประโยชน์อย่างชอบธรรม จึงทำให้เกิดความกังวลใจว่าเป็นการทำลายการคุ้มครองความเป็นส่วนตัวอย่างไม่เหมาะสมและขัดขวางการเข้าถึงข้อมูลอย่างผิดหลักการแสดงออกอย่างเสรี การรวมกลุ่มอย่างสันติ และการสมาคมอย่างมีอิสระของนักปกป้องสิทธิมนุษยชน

แนวปฏิบัติที่ดี

สำนักงานของคณะผู้แทนในต่างประเทศควรทำความเข้าใจบริบททางดิจิทัลของสภาพแวดล้อมใกล้ซิดเป็นอันดับแรกซึ่งสำคัญที่สุด รวมถึงการทำความเข้าใจโดยทั่วไปกับความปลอดภัยทางการสื่อสารดิจิทัลและจุดอ่อนที่อาจเกิดขึ้น (ดูเพิ่มเติมที่แหล่งข้อมูลด้านล่าง) รวมทั้งกระแสต่างๆ เกี่ยวกับเทคโนโลยีการสื่อสารดิจิทัลและภัยคุกคามออนไลน์โดยเฉพาะในสภาพแวดล้อมของภูมิภาค (เช่น รัฐบาลใช้การปิดอินเทอร์เน็ตเป็นวิธีจำกัดการทำกิจกรรมหรือไม่ มีการบล็อกเว็บไซต์เพื่อจำกัดการเข้าถึงหรือไม่ ผู้กระทำที่เป็นรัฐหรือไม่ใช้รัฐทำการพุ่งเป้าอย่างเป็นระบบไปที่นักปกป้องสิทธิมนุษยชนผ่านการคุกคามออนไลน์หรือไม่ การบิดเบือนข้อมูลถูกนำมาใช้อย่างเป็นระบบเพื่อทำลายความน่าเชื่อถือของนักปกป้องสิทธิมนุษยชนหรือไม่) ซึ่งหมายรวมถึงการหารือกับนักปกป้องสิทธิมนุษยชนที่เป็นพันธมิตรและสามารถไว้วางใจได้ และการหาข้อมูลเชิงลึกจากงานที่เกิดขึ้นเฉพาะในพื้นที่ดิจิทัล/ออนไลน์ขององค์กรระหว่างประเทศและในท้องถิ่นที่มุ่งเน้นด้านสิทธิมนุษยชน (ดูตัวอย่างเพิ่มเติมด้านล่าง) สำนักงานของคณะผู้แทนในต่างประเทศควรตระหนักว่าเทคโนโลยีดิจิทัลและสภาพแวดล้อมออนไลน์นั้นปรับเปลี่ยนได้อย่างรวดเร็ว จึงทำให้เกิดความเสี่ยงและความท้าทายใหม่ๆ อย่างฉับพลัน ซึ่งต้องนำมาประกอบการพิจารณา

สำนักงานของคณะผู้แทนในต่างประเทศควรทำงานขับเคลื่อนประชาคมระหว่างประเทศและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในท้องถิ่น รวมทั้งที่ผ่านขั้นตอนที่มีผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่หลากหลาย ซึ่งเกี่ยวข้องกับภาคเอกชน ประชาสังคม และองค์กรเพื่อสิทธิสตรีในการพัฒนากลยุทธ์เพื่อปรับปรุงการป้องกันและการตอบสนองต่อภัยคุกคามต่อนักปกป้องสิทธิมนุษยชนที่มีเทคโนโลยีดิจิทัลเป็นสื่อ (รวมทั้งการละเมิดบนพื้นฐานของเพศและเพศสภาพ การคุกคามและการข่มขู่ให้เกิดความรุนแรงในบริบทดิจิทัล) และส่งเสริมสนับสนุนให้เกิดพื้นที่ไซเบอร์ที่เป็นอิสระ เปิดกว้าง และปลอดภัย ในขณะที่รัฐบาลและภาคเอกชนเป็นพันธมิตรที่สำคัญในขั้นตอนนี้ สำนักงานของคณะผู้แทนในต่างประเทศควรทำงานเพื่อให้แน่ใจว่าผู้ดำเนินการที่เป็นส่วนน้อยนั้นมีเสียงที่มากพอเทียบกันได้ และได้รับการอยู่ในการก่อร่างกลยุทธ์เหล่านี้ด้วย

สำนักงานของคณะผู้แทนในต่างประเทศอาจมุ่งหวังที่จะมีส่วนร่วมมากขึ้นในกลยุทธ์ป้องกันและตอบสนองสำหรับความปลอดภัยออนไลน์และดิจิทัลของบุคคลและนักปกป้องสิทธิมนุษยชน พวกเขาสามารถเพิ่มความตระหนักรู้และการส่งเสริมสนับสนุนในประเด็นที่เกี่ยวกับความปลอดภัยของนักปกป้องสิทธิมนุษยชนในบริบทออนไลน์และดิจิทัล โดยอ้างอิงมติขององค์การสหประชาชาติ (อย่าง HRC38 ที่มุ่งขจัดความรุนแรงต่อผู้หญิงและเด็กหญิงผ่านออนไลน์ ดิจิทัล และเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร) พันธสัญญาของ G7 อย่าง Charlevoix Commitment เพื่อขจัดความรุนแรง การละเมิด และการคุกคามบนพื้นฐานของเพศและเพศสภาพในบริบทดิจิทัล แลกเปลี่ยนโดย Freedom Online Coalition และคู่มือสำหรับความเท่าเทียมทางเพศในยุคดิจิทัล (Playbook for Gender Equality in the Digital Age) ของกระทรวงกิจการระหว่างประเทศของแคนาดา

สำนักงานของคณะผู้แทนในต่างประเทศอาจมุ่งหวังที่จะทำงานให้เกิดสภาพแวดล้อมที่เอื้ออำนวยให้ผู้ส่งเสริมสนับสนุนและบุคคลจากกลุ่มที่เป็นเสียงส่วนน้อยในการจัด สร้างเครือข่าย เพิ่มความแข็งแกร่งให้กับเสียงของพวกเขา และเป็นตัวแทนในการมีบทบาทในภาคเทคโนโลยีและสภาพแวดล้อมออนไลน์ ซึ่งรวมถึงการยกประเด็นการเฝ้าติดตามและการคุกคามนักปกป้องสิทธิมนุษยชนในสภาพแวดล้อมดิจิทัลและออนไลน์ รวมทั้งกฎหมายที่จำกัดสิทธิในบริบทเหล่านี้ในระหว่างการประชุมเพื่อส่งเสริมสนับสนุนร่วมกับรัฐบาลและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง และยังรวมถึงการช่วยนักปกป้องสิทธิมนุษยชนให้สร้างศักยภาพและเชื่อมต่อกับผู้เชี่ยวชาญที่สามารถช่วยพวกเขาประเมินความเสี่ยงและความปลอดภัยทางดิจิทัลของพวกเขา

แหล่งข้อมูล

[Access Now](#)

[Article 19](#)

[Electronic Frontier Foundation](#)

[eQualitie](#)

[Front Line Defenders](#)

[Tactical Technology Collective](#)

[Association for Progressive Communication](#)

[The Citizen Lab](#)

[Freedom House: Freedom on the Net](#) [เสรีภาพบนอินเทอร์เน็ต]

[Playbook for Gender Equality in the Digital Age](#) [คู่มือสำหรับความเท่าเทียมทางเพศในยุคดิจิทัล] ของกระทรวงกิจการระหว่างประเทศของแคนาดา

[ตัวอย่างขององค์กรที่ให้ทุนสนับสนุน](#)

[Rapid Response Service Providers](#)

[Frontline Protection Grants](#)

[DDP Incidental Emergency Grants](#)

คำนิยามที่สำคัญเกี่ยวกับบริบทออนไลน์และดิจิทัล

รายละเอียดต่อไปนี้จะช่วยทำความเข้าใจศัพท์เฉพาะที่เกี่ยวข้องกับงานของนักปกป้องสิทธิมนุษยชนในบริบทดิจิทัล

บอต (Dampeners, Amplifiers, Transparency Bots และ Servant Bots)

บอตเป็นชุดคำสั่งอัลกอริทึมในคอมพิวเตอร์ที่ออกแบบมาเพื่อปฏิบัติหน้าที่เฉพาะอย่างในอินเทอร์เน็ต

- Dampeners ใช้เพื่อยับยั้งข้อความ
- Amplifiers ทำให้ข้อความดูเหมือนได้รับความนิยมอย่างออร์แกนิกมากกว่าความเป็นจริง
- Transparency bots ประชาสัมพันธ์ข้อมูลเพื่อการพิจารณาสาธารณะ
- Servant bots ถูกใช้โดยรัฐบาลหรือองค์กรต่างๆ เพื่อตอบคำถามง่ายๆ หรือให้บริการอื่นๆ
- บอตไม่จำเป็นต้องเป็นแบบอัตโนมัติทั้งหมด พวกมันสามารถนำมาใช้ร่วมกับมนุษย์ได้ด้วย

บอตเน็ต (Botnets)

บอตเน็ตคือ เครือข่ายของคอมพิวเตอร์ที่มีการควบคุมทางไกลโดยเจ้าของบอตเน็ต เครือข่ายที่ถูกเจาะระบบนี้มักถูกใช้เพื่อการโจมตี เช่น การปฏิเสธการให้บริการแบบวงกว้าง (Distributed Denial of Service)

ความรู้ด้านการเป็นพลเมือง (Citizen/Civic Literacy)

ความรู้ด้านการเป็นพลเมืองเป็นคำที่ครอบคลุมความรู้และข้อควรปฏิบัติที่จำเป็นสำหรับการเป็นพลเมืองที่มีส่วนร่วม

การบิดเบือนข้อมูล (Disinformation)

การบิดเบือนข้อมูลคือการจงใจทำให้แพร่หลายซึ่งข้อมูลเท็จ ไม่ถูกต้อง และทำให้หลงผิด ซึ่งไม่ควรสับสนกับการให้ข้อมูลผิดหรือไม่ถูกต้อง (Misinformation) อันเกิดจากความเชื่อของผู้เผยแพร่ข้อมูลว่าเป็นความจริง

การกลั่นแกล้งและคุกคามความเป็นส่วนตัวบนพื้นที่ออนไลน์ (Doxxing)

การกลั่นแกล้งและคุกคามความเป็นส่วนตัวบนพื้นที่ออนไลน์เป็นยุทธวิธีที่แพร่หลายบนอินเทอร์เน็ต โดยการที่บุคคลใดบุคคลหนึ่งเปิดเผยข้อมูลส่วนตัวของอีกบุคคลหนึ่ง และปลุกปั่นให้เกิดการคุกคามบุคคลนั้น ข้อมูลที่ใช้มักจะรวมถึงชื่อจริง สมาชิกในครอบครัว ที่อยู่ เบอร์โทรศัพท์ และการจ้างงานของบุคคลนั้น

ฟิชซิง (Phishing)

ฟิชซิงเป็นการโจมตีทางไซเบอร์อย่างหนึ่งเพื่อเสาะหาและรวบรวมข้อมูลความปลอดภัยที่มีอย่างถูกต้องจากผู้ที่ไม่ทันรู้ตัว ตัวอย่างเช่น ผู้ใช้ได้รับอีเมลที่แลดูปกติจากธนาคาร โดยมีลิงก์ที่นำไปสู่เว็บไซต์ที่ดูเหมือนจะจริง หากผู้ใช้ใส่ข้อมูลความปลอดภัยของตน (หมายเลขบัตร รหัสเข้าข้อมูล ชื่อบัญชีผู้ใช้ เบอร์โทรศัพท์ ฯลฯ) ลงในเว็บไซต์นั้น อีเมลล์ของเขาก็จะตกอยู่ในความเสี่ยงทางไซเบอร์

มัลแวร์เรียกค่าไถ่ (Ransomware)

มัลแวร์เรียกค่าไถ่เป็นมัลแวร์ประเภทหนึ่งที่จำกัดการ

เข้าถึงไฟล์ของผู้ใช้และบังคับให้ผู้ใช้จ่ายค่าไถ่เพื่อให้ได้การเข้าถึงคืนมา เหยื่อของการโจมตีลักษณะนี้มักถูกพุ่งเป้าโดยไม่มีการวางแผนอย่างมีกลยุทธ์

การฟิชซิงที่กำหนดเป้าหมายโดยเฉพาะเจาะจง (Spear-Phishing)

การฟิชซิงที่กำหนดเป้าหมายโดยเฉพาะเจาะจงหรือสเปียร์ฟิชซิงเป็นการโจมตีทางไซเบอร์ประเภทหนึ่งที่เกี่ยวข้องกับการฟิชซิง แต่มีองค์ประกอบที่ซับซ้อนขึ้น ในขณะที่อีเมลฟิชซิงสามารถส่งไปหาคนนับร้อยนับพัน แต่ความพยายามสเปียร์ฟิชซิงนั้นออกแบบสำหรับบุคคลใดบุคคลหนึ่งโดยเฉพาะ สมาชิกหรือพรรคการเมืองและนักการเมืองมักตกเป็นเป้าหมาย เรื่องอื้อฉาวของ John Podesta ที่เกิดขึ้นระหว่างการสมัครเลือกตั้งของ Hillary Clinton ในปี 2559 เป็นตัวอย่างที่โด่งดังที่สุดของการโจมตีสเปียร์ฟิชซิงที่ประสบความสำเร็จ

การก่อกวนออนไลน์ (Trolling)

การก่อกวนออนไลน์หรือโทรลล์นั้นเป็นคำครอบคลุมพฤติกรรมที่เป็นการละเมิดและคุกคามบนอินเทอร์เน็ต ขนาดของแพลตฟอร์มโซเชียลมีเดียเอื้อให้ผู้กระทำที่มีเจตนาไม่สุจริตสามารถควบคุมและชักนำบทสนทนาทางการเมืองไปจากเป้าหมายที่ยึดมั่นในข้อเท็จจริง หรือเป็นประโยชน์ หรือครอบคลุม ผลการวิจัยและข่าวเมื่อไม่นานนี้เปิดเผยว่า ผู้กระทำที่เป็นภาครัฐในบางแห่งได้นำโทรลล์มาใช้ (ตัวอย่างเช่น ประเทศรัสเซีย) และระดมกำลังเพื่อต่อต้านพลเมืองในประเทศประชาธิปไตย

ข้อที่ 12 ของปฏิญญาสากลว่าด้วยสิทธิมนุษยชนกล่าวว่า “บุคคลใดจะถูกแทรกแซงตามอำเภอใจในความเป็นส่วนตัว ครอบครัว ที่อยู่อาศัย หรือการสื่อสาร หรือจะถูกหลอกล่อเกียรติยศและชื่อเสียงไม่ได้” การละเมิดความเป็นส่วนตัว ซึ่งได้แก่ การเก็บ ใช้เปิดเผย เก็บรักษา หรือทำลายข้อมูลส่วนบุคคลอย่างไม่สมควรหรือไม่ได้รับการอนุญาต ซึ่งสามารถก่อให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรงต่อบุคคล โดยเฉพาะผู้ที่ตกอยู่ในภาวะคุกคาม การข่มขู่ หรือการปราบปรามโดยรัฐ

พระราชบัญญัติว่าด้วยความเป็นส่วนตัวของประเทศแคนาดาจำกัดว่า รัฐบาลอาจรวบรวมและใช้ข้อมูลส่วนบุคคลอย่างไร และให้สิทธิบุคคลในการเข้าถึงและหาทางแก้ไขข้อมูลของพวกเขา หากพวกเขาารู้สึกว่าข้อมูลเหล่านั้นไม่ถูกต้องหรือไม่ครบถ้วน เพื่อให้เกิดความสมดุลสูงสุดระหว่างวัตถุประสงค์ของโครงการและการคุ้มครองความเป็นส่วนตัว ขั้นตอนด้านล่างนี้ควรนำไปปฏิบัติ

1. เมื่อเป็นไปได้ ให้เก็บข้อมูลส่วนบุคคลโดยตรงจากบุคคลนั้นหรือผู้แทนที่ได้รับมอบอำนาจจากเขา ซึ่งจะช่วยให้อุบัติการณ์เข้าใจและยินยอมว่าโครงการจะนำข้อมูลไปใช้อย่างไร
1. ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ที่ไม่ใช่พลเมืองแคนาดา ผู้ที่มีถิ่นพำนักถาวรที่แคนาดา หรือกำลังอาศัยอยู่ในประเทศแคนาดาจะต้องเรียกขานภายใต้พระราชบัญญัติการเข้าถึงข้อมูล บุคคลใดบุคคลหนึ่งสามารถแต่งตั้งตัวแทนในประเทศแคนาดาให้รับข้อมูลส่วนบุคคลในนามของตนได้

2. อธิบาย (ด้วยวาจาและเป็นลายลักษณ์อักษร) ว่า
 - ✓ ผู้มีอำนาจที่โครงการดำเนินการอยู่ภายใต้ (เช่น ข้อที่ 12 ของพระราชบัญญัติการต่างประเทศและการค้าระหว่างประเทศ [DFAIT Act])
 - ✓ ทำไมจึงจำเป็นต้องมีข้อมูลนี้
 - ✓ จะใช้ข้อมูลนี้อย่างไรและอาจส่งต่อไปให้กับผู้ใดบ้าง
 - ✓ จะคุ้มครองข้อมูลนี้อย่างไร
 - ✓ บุคคลใดบุคคลหนึ่งอาจเข้าถึงข้อมูลนี้ได้อย่างไร (ดูเพิ่มเติมในเชิงอรรถ)
 - ✓ หากไม่มีการให้ข้อมูลนี้จะเกิดผลใดตามมา
 - ✓ พวกเขาสามารถถอนความยินยอมได้ตลอดเวลา
3. จัดบันทึกการให้ความยินยอมของแต่ละบุคคล
4. เก็บรวบรวมเฉพาะข้อมูลที่จำเป็นต้องใช้เกี่ยวกับภารกิจ ไม่เก็บข้อมูลมากเกินไป ซึ่งหากเกิดการละเมิดก็จะมีผลเสียหายน้อยที่สุด
5. ทำให้แน่ใจว่าข้อมูลทั้งหมดนั้นถูกต้องและใหม่ล่าสุดอยู่เสมอ ที่อยู่ที่ไม่ถูกต้องหรือนามสกุลที่สะกดผิดสามารถก่อให้เกิดผลร้ายแรงต่อบุคคลได้

6. จำแนกประเภทและจัดการข้อมูลให้อ่อนไหวอย่างเหมาะสม หากการละเมิดจะก่อให้เกิดอันตรายต่อความปลอดภัยของบุคคลใด ข้อมูลนั้นควรจำแนกและจัดการในประเภท “Protected C”
7. ดำเนินการคุ้มครองข้อมูลจากช่องทางที่ไม่ได้รับอนุญาต ใช้การคุ้มครองป้องกันข้อมูลทั้งที่เกี่ยวกับการบริหาร (เช่น การเข้าถึงเฉพาะ “เท่าที่จำเป็น”) ทางกายภาพ (เช่น ทำการล็อกตู้เอกสารต่างๆ) และทางเทคโนโลยี (เช่น ไฟล์ เครือข่าย และการสื่อสารที่มีการเข้ารหัสลับ)
8. ใช้ข้อมูลที่เปิดเผยเฉพาะสำหรับวัตถุประสงค์ที่ได้รับการยินยอมในขั้นตอนที่ 2 เท่านั้น ในกรณีฉุกเฉินการเปิดเผยข้อมูลโดยไม่มีที่ยินยอม เพื่อวัตถุประสงค์ใหม่สามารถทำได้ภายใต้ข้อ 8 (2) (m) ของพระราชบัญญัติว่าด้วยความเป็นส่วนตัว แต่เฉพาะเมื่อได้รับการอนุมัติจาก ATIP-DCP ติดต่อ ATIP-DCP สำหรับข้อมูลเพิ่มเติม
9. จำกัดการเปิดเผยข้อมูลเฉพาะที่จำเป็นสำหรับภารกิจที่เกิดขึ้น จดบันทึกทุกการเปิดเผย บันทึก 1) ข้อมูลใดที่มีการเปิดเผย 2) โดยใคร 3) ให้กับใคร 4) เมื่อใด และ 5) เพื่อวัตถุประสงค์ใด ขอให้ผู้ที่ได้รับข้อมูลเคารพข้อตกลงที่จัดทำขึ้นเมื่อแรกเริ่มเก็บข้อมูล

10. เก็บข้อมูลส่วนบุคคลไว้เป็นเวลาอย่างต่ำสองปีหลังใช้งาน (เช่น เมื่อมีการใช้ข้อมูลช่วยทำการตัดสินใจใดๆ เกี่ยวกับบุคคลนั้น) เพื่อให้บุคคลนั้นสามารถมีเวลาเพียงพอที่จะเข้าถึงและใช้สิทธิในการแก้ไขหากมีความประสงค์
11. หากเกิดการละเมิดความเป็นส่วนตัวให้ติดต่อ ATIP-DCP ทันที
ข้อมูลเกี่ยวกับบุคคลใดบุคคลหนึ่งที่ได้จากแหล่งข้อมูลสาธารณะไม่อยู่ภายใต้พระราชบัญญัติความเป็นส่วนตัว

ภาคผนวก ข: แนวปฏิบัติที่มีอยู่แล้ว เกี่ยวกับนักปกป้อง สิทธิมนุษยชน

- สหภาพยุโรป - [Ensuring Protection – European Union Guidelines on Human Rights Defenders](#) [แนวทางสหภาพยุโรปเพื่อรับรองการคุ้มครองให้กับนักปกป้องสิทธิมนุษยชน]
- ประเทศฟินแลนด์ – [Protecting and Supporting Human Rights Defenders – Public Guidelines of the Foreign Ministry of Finland on the Implementation of the European Union Guidelines on Human Rights Defenders](#) [การคุ้มครองและสนับสนุนนักปกป้องสิทธิมนุษยชน แนวทางสาธารณะของกระทรวงต่างประเทศของฟินแลนด์ว่าด้วยการบังคับใช้แนวทางของสหภาพยุโรปว่าด้วยนักปกป้องสิทธิมนุษยชน]
- ประเทศไอร์แลนด์ – [Guidelines for Irish Embassies and Missions on Human Rights Defenders](#) [แนวทางสำหรับสถานเอกอัครราชทูตและผู้แทนทางการทูตของไอร์แลนด์ว่าด้วยนักปกป้องสิทธิมนุษยชน]
- ประเทศนอร์เวย์ – [Norway’s Efforts to Support Human Rights Defenders – Guide for the Foreign Service](#) [ความพยายามเพื่อสนับสนุนนักปกป้องสิทธิมนุษยชนของนอร์เวย์ คู่มือสำหรับการต่างประเทศ]
- องค์การว่าด้วยความมั่นคงและความร่วมมือในยุโรป (OSCE) - [OSCE Guidelines on the Protection of Human Rights Defenders](#) [แนวทางขององค์การว่าด้วยความมั่นคงและความร่วมมือในยุโรปว่าด้วยการปกป้องนักปกป้องสิทธิมนุษยชน]
- ประเทศสวิตเซอร์แลนด์ - [Swiss Guidelines on the Protection of Human Rights Defenders](#) [แนวทางของสวิตเซอร์แลนด์ว่าด้วยการปกป้องนักปกป้องสิทธิมนุษยชน]

